

Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

T: 01 400 36 00, 01 400 33 11

F: 01 433 10 31

E: gp.mgrt@gov.si

www.mgrt.gov.si

Številka: 007-311/2017

Ljubljana, 7. 2. 2018

EVA: 2017-2130-0030

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – skrajšani postopek – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na seji dne pod točko sprejela ta sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (EVA 2017-2130-0030) in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejem po skrajšanem zakonodajnem postopku.

mag. Lilijana Kozlovič
generalna sekretarka

Priloga:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ministrstvo za finance,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

Vlada RS Državnemu zboru predlaga, da se skladno s 142. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17) predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-H) obravnava po skrajšanem postopku, in sicer zato, ker so spremembe in dopolnitve ter uskladitve z drugimi zakoni ali pravom Evropske unije manj zahtevne. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos Direktive (EU) 2015/2302 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, ki mora biti v nacionalni pravni red prenesena najpozneje do 1. januarja 2018, ter na odpravo manjših pomanjklivosti pri prenosu Direktive 2011/83/EU o pravicah potrošnikov.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:		
<ul style="list-style-type: none"> - Franc Stanonik, generalni direktor Direktorata za notranji trg, - Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence, Direktorat za notranji trg. 		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> - Zdravko Počivalšek, minister, - mag. Aleš Cantarutti, državni sekretar, - Eva Štravs Podlogar, državna sekretarka, - Franc Stanonik, generalni direktor Direktorata za notranji trg, - Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence, Direktorat za notranji trg, - Miha Berdnik, višji svetovalec, - Tadeja Žefran, višja svetovalka, - Monika Drglin, svetovalka. 		
5. Kratek povzetek gradiva:		
<p>S predlogom zakona se v Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15 in 55/17 – ZKotT) prenaša Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. 12. 2015, str. 1).</p> <p>Leta 2007 smo v slovenski pravni red z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-C, Uradni list RS, št. 126/07) prenesli Direktivo Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L št. 158 z dne 23. 6. 1990, str. 59), pred tem pa je to vsebino v okviru pogodbe o organiziranju potovanja urejal Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 64/16 – odl. US).</p> <p>Direktiva 2015/2302/EU, ki spreminja Uredbo (ES) št. 2006/2004 in Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja Direktivo Sveta 90/314/EGS, državam članicam Evropske unije nalaga, da svojo zakonodajo uskladijo s sprejeto direktivo najpozneje do 1. januarja 2018.</p> <p>V skladu z določili Direktive 2015/2302/EU se s spremembami in dopolnitvami Zakona o varstvu potrošnikov spreminja 6. podpoglavje VI. poglavja, ki v sedanji ureditvi zajema pogodbe o turističnih aranžmajih, tako da bodo z določbami v tem podpoglavju urejene pogodbe o paketnem potovanju in povezani potovalni aranžmaji.</p> <p>S predlogom zakona se odpravljajo tudi pomanjkljivosti pri prenosu prvega odstavka 6. člena, drugega in petega odstavka 8. člena in 10. člena Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64). Na morebiten nepopoln ali nepravilen prenos navedenih členov je Evropska komisija opozorila Republiko Slovenijo v pilotnem projektu.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA

c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		
/		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:		
Gradivo nima finančnih posledic za državni proračun.		
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:		
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 		NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: NE - Združenju občin Slovenije ZOS: NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE <p>Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:</p> <ul style="list-style-type: none"> - v celoti, - večinoma, - delno, - niso bili upoštevani. <p>Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.</p>		
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:		DA
Datum objave: 31. avgust 2017		
Vsebina predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-H) je identična VII. poglavju Tretjega dela predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) – Pogodba o paketnem potovanju in povezan potovalni aranžma – ki je bil predmet javne obravnave. Ker je oblikovanje modernega, jasnega in preglednega predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) dolgotrajen proces, predlagatelj pa mora zagotoviti prenos Direktive 2015/2302/EU v roku, je predlagatelj pripravil predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-H) in v tem okviru pretresel mnenja, predloge in pripombe, ki jih je zainteresirana javnost v okviru javne obravnave Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) posredovala v zvezi s Pogodbo o paketnem potovanju in povezanim potovalnim aranžmajem (od 146. člena do 185. člena predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1)).		

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Mnenja, predloge in pripombe so dali:

- Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS),
- Združenje turističnih agencij Slovenije (ZTAS),
- Turistično gostinska zbornica Slovenije (TGZS),
- Slovensko zavarovalno združenje (SZZ).

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- **večinoma**,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Posredovana mnenja, predlogi in pripombe javnosti so bili upoštevani v mejah, ki jih dopušča Direktiva 2015/2302/EU, saj le ta zahteva maksimalno harmonizacijo, zato predlagatelj mnenj, predlogov in pripomb, ki presegajo zahteve Direktive 2015/2302/EU, ni mogel upoštevati.

Ključni pomislek ZTAS in TGZS je bil, da predlog zakona v delu glede odgovornosti organizatorja potovanja za zagotavljanje jamstva v primeru likvidnostnih težav uzakonja »neenakopravni položaj potrošnika in neenakopravne pogoje delovanja turističnih podjetij« in da bodo zato slovenska podjetja zaradi drugačnih pogojev svoj sedež raje prenesla v tiste države članice EU, kjer bodo ti pogoji ugodnejši. Glede na opravljen primerjalno pravni pregled predlagatelj ugotavlja, da je predvidena ureditev v Sloveniji povsem primerljiva z ureditvijo v drugih državah članicah EU, marsikatera država članica EU pa ima v zvezi z zagotavljanjem učinkovitega jamstva v primeru likvidnostnih težav celo bistveno strožje zahteve (npr. Nemčija).

ZPS je podala zlasti pripombe, naj se prodajalec potovanja, ki prodaja turistični paket, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, šteje za organizatorja potovanja (in tako odgovarja tudi za izvedbo turističnega paketa). Takšna določba bi bila v nasprotju z načelom prostega pretoka blaga in storitev znotraj EU, prav tako pa tudi Direktiva 2015/2302/EU kot organizatorja potovanja opredeljuje samo podjetje, ki kombinira in prodaja turistične pakete. Direktiva 2015/2302/EU sicer dopušča možnost, da države članice določijo odgovornost prodajalca potovanja za izvedbo turističnega paketa (tako iz domače kot tudi iz druge države članice EU), vendar pa predlagatelj meni, da bi s podvajanjem odgovornosti različnih podjetij slovenskemu gospodarstvu naložil nesorazmerna bremena.

Pripombe SZZ so se nanašale na »nedorečenost« ureditve jamstva v primeru likvidnostnih težav v predlogu zakona. Predlagatelj pojasnjuje, da bodo vprašanja, povezana z načinom zagotovitve učinkovitega jamstva v primeru likvidnostnih težav, podrobneje določena z uredbo, ki jo bo po sprejemu predloga zakona izdala Vlada Republike Slovenije, saj uredba omogoča hitrejše prilagajanje potrebam na trgu.

Prav tako so SZZ, ZTAS in TGZS izrazili pomislek glede opredelitve nastopa trenutka, ko se organizator potovanja šteje za »insolventnega«. Želeli so, da se le ta opredeli kot formalna insolventnost, ko je izdan pravnomočen sklep sodišča o začetku stečajnega postopka ali pravnomočen sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave, saj bi v nasprotnem primeru lahko gospodarskim subjektom nastala škoda, če bi bili neutemeljeno razglašeni za »insolventnega«. Ker predlagatelj ocenjuje, da bi takšna določba omajala učinkovitost jamstva, razume pa pomisleke gospodarstva, se je odločil, da bo v izogib nejasnostim glede pomena posameznih izrazov namesto termina »insolventnost« uporabljal termin »likvidnostne težave« in ga opredelil v skladu z zahtevami Direktive 2015/2302/EU.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva, kar je razvidno iz povzetka poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona. Prejeta mnenja, predlogi in pripombe so bile objavljene na spletnih straneh Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
Zdravko Počivalšek MINISTER	

PRILOGA 3:

**PREDLOG
(EVA 2017-2130-0030)**

ZAKON

O SPREMEBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Področje varstva potrošnikov je v Republiki Sloveniji urejeno v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15 in 55/17 – ZKoliT; v nadaljnjem besedilu: ZVPot), ki je bil sprejet leta 1998 in je uzakonil nekatere bistvene določbe direktiv Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU). Namen sprejetja ZVPot je bil v dodatni zaščiti potrošnika kot ekonomsko šibkejše stranke v pogodbenem razmerju. Ker pa se področje varstva potrošnikov zaradi razvoja trga hitro spreminja, je temu treba prilagajati tudi predpise. Glavno pobudo na tem področju je prevzela EU, ki z direktivami ureja večino potrošniškega prava. Z večjo harmonizacijo predpisov se namreč olajša čezmejna trgovina in okrepi delovanje notranjega trga.

Veljavna pravila o paketnih potovanjih so bila sprejeta že leta 1990, ko interneta še ni bilo, letalske družbe niso bile liberalizirane, trg potovanj pa je večinoma ponujal vnaprej pripravljene izlete in paketna potovanja. Vendar pa današnje potrošnike vse bolj zanima osebno izbiranje različnih elementov potovalnih paketov, ki jih pogosto pripravlja več povezanih gospodarskih subjektov. Zato je turistična industrija v zadnjem obdobju razvila številne nove produkte, predvsem pa je spremenila način trženja, ki se je preusmeril na svetovni splet. Ker obstoječa pravila vseh teh elementov ne zajemajo ali pa so glede njih nejasna, potrošniki ne vedo natančno, kakšno varstvo jim pripada v primeru težav, subjekti pa ne vedo, kakšne so njihove odgovornosti.

Prav tako je pri pregledu današnje ureditve področja paketnih potovanj med ureditvami držav članic EU mogoče opaziti določene pravne razlike, ki so v prvi vrsti posledica tega, da so številne države članice EU izkoristile načelo "minimalne harmonizacije" pri prenosu Direktive Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L št. 158 z dne 23. junija 1990, str. 59; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 90/314/EGS) in uzakonile določbe, ki potrošnikom zagotavljajo višjo raven varstva v primerjavi z Direktivo 90/314/EGS, ki zagotavlja samo minimalni obseg varstva. Pravne razlike med državami EU tako pomenijo, da podjetja niso več konkurenčna na enaki podlagi, zato se težko širijo izven nacionalnih meja, kar pa posledično pomeni tudi manj izbire za potrošnike.

EU je zato sprejela novo Direktivo (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. decembra 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2302/EU), ki razveljavlja do zdaj veljavno Direktivo 90/314/EGS in posodablja pravila EU o počitniških paketih, se prilagaja razvoju trga turističnih potovanj in se tako odziva na potrebe potrošnikov in podjetij v digitalni dobi.

Direktiva 2015/2302/EU tako potrošnikom in industriji prinaša pravni okvir, ki je prilagojen izzivom nenehno rastoče in razvijajoče se turistične industrije. Zlasti krepi pravice potrošnikov pri spletnih rezervacijah in upošteva nove oblike rezervacij. Poleg tega, da krepi pravice potrošnikov, pa Direktiva 2015/2302/EU koristi tudi podjetjem, kajti nove določbe ustvarjajo enake konkurenčne pogoje za podjetja, saj usklajujejo pravila in odstranjujejo ovire za čezmejno trgovino.

Direktiva 2015/2302/EU državam članicam EU nalaga, da svojo zakonodajo uskladijo s sprejeto direktivo najpozneje do 1. januarja 2018. Glede na navedeno mora Republika Slovenija zaradi na novo sprejete Direktive 2015/2302/EU v svojo zakonodajo prenesti določbe te direktive (popolna uskladitev).

Področje storitev turističnih potovanj je bilo v Republiki Sloveniji prvotno urejeno v okviru pogodbe o organiziranju potovanja v Obligacijskem zakoniku (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 64/16 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: Obligacijski zakonik). Leta 2007 pa so se z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-C, Uradni list RS, št. 126/07) določbe Direktive 90/314/EGS prenesle v ZVPot, saj ureditev v Obligacijskem zakoniku ni predvidevala upravnega nadzora, kar je bilo v neskladju z zakonodajo EU. Tako zdaj ZVPot v 6. podpoglavju VI. poglavja ureja pogodbe o turističnih aranžmajih v skladu z določbami Direktive 90/314/EGS.

Ker Direktiva 2015/2302/EU razveljavlja Direktivo 90/314/EGS, se s tem predlogom zakona vzpostavljajo pravila glede pogodbe o paketnem potovanju in povezanega potovalnega aranžmaja, ki bodo skladna z določili Direktive 2015/2302/EU. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona pa vseeno ne spreminjajo načel in ciljev zakona, ki so bili podlaga za sprejem zakona leta 1998, vključno z vsemi spremembami, ki so sledile v dvajsetih letih. Gre le za dopolnitev obstoječega sistema pravnega varstva potrošnikov, ki so posledica zahtev na novo sprejete zakonodaje EU na področju turističnih storitev.

Prav tako mora Republika Slovenija zaradi opozorila Evropske komisije o morebitnem neustreznem ali nepravilnem prenosu prvega odstavka 6. člena, drugega in petega odstavka 8. in 10. člena Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. novembra 2011, str. 64; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/83/EU) sprejeti ustrezne rešitve, s katerimi bo odpravila pomanjkljivosti pri prenosu v svojo zakonodajo. Države članice EU so morale sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2011/83/EU, do 13. decembra 2013. Republika Slovenija je Direktivo 2011/83/EU v ZVPot prenesla z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-F, Uradni list RS, št. 38/14). S pilotnim projektom v zadevi EU Pilot 7881/15/JUST je Evropska komisija odprla zadevo, v kateri Republiko Slovenijo opozarja na možen nepopoln ali nepravilen prenos nekaterih členov. Predlagatelj ugotavlja, da so pri prenosu prvega odstavka 6. člena, drugega in petega odstavka 8. člena in 10. člena Direktive 2011/83/EU nastale nekatere pomanjkljivosti, ki jih s predlaganimi spremembami in dopolnitvami odpravlja.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

- uskladitev slovenske zakonodaje z evropsko: prenos Direktive 2015/2302/EU (popolna uskladitev) in prenos prvega odstavka 6. člena, drugega in petega odstavka 8. člena in 10. člena Direktive 2011/83/EU, s čimer se bodo odpravile pomanjkljivosti pri prenosu navedenih členov;
- poenotenje pravil med pravnimi redi držav članic EU glede pravic in obveznosti potrošnikov ter organizatorjev potovanj;
- posodobitev področja zaščite potrošnikov pri nakupu kombinacije potovalnih storitev za isto potovanje ali počitnice, z razširitvijo področja uporabe na različne oblike nakupa paketov po spletu, in pomoč pri organizaciji potovanj;
- zagotovitev učinkovitega varstva potrošnikov v primerih likvidnostnih težav organizatorja potovanja.

2.2 Načela

Temeljna načela se glede na zakon iz leta 1998, vključno z naknadnimi spremembami in dopolnitvami osnovnega zakona, ne spreminjajo, temveč se obstoječi sistem pravnega varstva potrošnikov na področju storitev turističnih potovanj le dopolnjuje.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Prenos Direktive 2015/2302/EU

- Predlog uvaja usklajeno opredelitev obstoječih in novih pojmov, ki se uporabljajo v predpisih iz turističnega sektorja, zato je treba opredeliti njihov pomen. Pri tem je najpomembnejša natančnejša opredelitev turističnega paketa. Ker se lahko turistični paketi kombinirajo na različne načine, se kot turistični paket obravnava vse kombinacije potovalnih storitev, ki imajo lastnosti, ki jih potrošniki običajno povezujejo s turističnimi paketi. Pri tem ni pomembno, ali je turistični paket sestavljen vnaprej ali pa je sestavljen po izbiri potrošnika.
- V okviru širitve področja uporabe določb je pomembna novost tudi širitev področja uporabe na osebe, ki niso potrošniki v smislu obstoječe definicije potrošnika. Relevantne določbe se uporabljajo tudi za osebe, ki se po ZVPot ne štejejo za potrošnike, razen če so turistični paketi ali povezani potovalni aranžmaji kupljeni na podlagi okvirne pogodbe za organiziranje poslovnih potovanj.
- Določa se širok nabor informacij, ki jih mora podjetje pred sklenitvijo pogodbe zagotoviti potrošniku, s čimer se zagotavlja boljšo informiranost potrošnika glede storitev, ki jih kupuje.
- Natančneje se opredeljuje pritožbeni postopek v primeru, da storitev ni izvedena skladno s pogodbo. V nasprotju z obstoječo ureditvijo je za pravilno izvedbo storitve odgovoren samo organizator. S tem se želi izogniti podvajanju stroškov in sporov. Enotna pravila o odgovornosti bodo tudi olajšala čezmejno sodelovanje organizatorjev in prodajalcev. Potrošnik bo lahko svojo pritožbo naslovil tudi na prodajalca, ki jo bo moral nemudoma posredovati organizatorju potovanja.
- Zmanjšuje se pravna razdrobljenost področja in s tem stroški usmerjanja dejavnosti organiziranja oziroma prodaje turističnih paketov v druge države članice.
- Zagotavlja se zaščita potrošnikov v primeru plačilne nesposobnosti organizatorja potovanja oziroma prodajalca. V obstoječi ureditvi je to področje urejeno v Zakonu o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. [2/04](#), [57/12](#), [17/15](#), [52/16](#) – ZPPreb-1 in [29/17](#) – ZŠpo-1; v nadaljnjem besedilu: ZSRT), saj gre za enega izmed pogojev za pridobitev licence za dejavnost organiziranja turističnih aranžmajev. V primerjavi z obstoječo ureditvijo o zavarovanju za primer insolventnosti, ki se nanaša na zavarovanje stroškov vrnitve oseb na potovanju v kraj njihovega prebivališča oziroma na kraj odhoda, če tega organizator potovanja ni sposoben sam financirati, so zahteve predlaganega zavarovanja v skladu z

Direktivo 2015/2302/EU precej strožje. Jamstvo mora poleg obstoječe obveze, da v primeru svojih likvidnostnih težav organizator potovanja zagotovi povratek potrošnikov, obsegati tudi povračilo vplačanih sredstev, če do izvedbe turističnega potovanja zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja sploh ne pride. Da bi zagotovili večjo fleksibilnost, zakon določa samo minimalne standarde, ki jih mora zajemati jamstvo, in določa več vrst jamstev (zavarovanje, zavarovanje z depozitom, vzpostavitev jamstvene sheme) in minimalne kriterije, ki jih bo podrobneje določila uredba. S takšnim pristopom se omogoča tudi lažje prilagajanje predpisov stanju na trgu.

Odprava pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2011/83/EU

S 4., 5., 6. in 7. členom predloga zakona se odpravlja manjše nedoslednosti pri prenosu Direktive 2011/83/EU v slovenski pravni red, kar pa v bistvu ne spreminja same vsebine veljavne ureditve obveznosti glede informacij v zvezi s pogodbami, sklenjenimi na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov.

b) Način reševanja:

Predlog zakona ureja področje sklepanja pogodb o paketnem potovanju in pogodb o povezanem potovalnem aranžmaju. Glede vprašanj, ki v tem zakonu niso izrecno urejena, se uporabljajo določbe Obligacijskega zakonika.

Predlog predvideva sprejetje uredbe, ki bo določal podrobnejše pogoje glede jamstva organizatorja potovanja in podjetij, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje, zaradi njihovih morebitnih likvidnostnih težav.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom in s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava.

Predlog je usklajen z mednarodnimi konvencijami, ki urejajo potovalne storitve, in z zakonodajo EU o pravicah potnikov. Kadar je organizator odgovoren za neizvedbo ali neustrezno izvedbo potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju, se lahko sklicuje na omejitve odgovornosti ponudnikov storitev, določene v takih mednarodnih konvencijah, kot so Montrealska konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz iz leta 1999, Konvencija o mednarodnem železniškem prometu iz leta 1980 in Atenska konvencija o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974. Kadar zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin pravočasne vrnitve potrošnika na kraj odhoda ni mogoče zagotoviti, organizator krije stroške nastanitve za največ tri noči, razen če so v zakonodaji EU o pravicah potnikov določena daljša obdobja.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je v pretežni meri usklajen s civilno družbo oziroma s ciljnimi skupinami, na katere se predpis nanaša. Njihovi predlogi in pripombe so bili kolikor se je le dalo smiselno upoštevani. Večjih nerešenih vprašanj ni.

Predlagatelj pri pripravi zakona ni neposredno sodeloval z znanstvenimi in strokovnimi institucijami.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima nobenih posledic za državni proračun ali druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Z Direktivo 2015/2302/EU je bila predvsem revidirana Direktiva 90/314/EGS. Spremembe direktive so predvsem posledica hitrega razvoja spletnega nakupovanja potovanj in vedno večje liberalizacije zračnega prometa ter vodijo k večji zaščiti potnikov in odpravljanju ovir pri čezmejnem opravljanju potovalnih storitev. Direktiva 2015/2302/EU določa, da morajo države članice sprejeti ustrezne nacionalne predpise, ki prenašajo njene določbe, do 1. januarja 2018, uporabljati pa se začne s 1. julijem 2018. Cilj navedene direktive je prilagoditi pravice potnikov razvoju digitalnega trga, povečati preglednost in izboljšati pravno varnost potnikov in trgovcev ter zapolniti zakonodajno praznino. Direktiva 2015/2302/EU vsebuje osem poglavij, ki urejajo predpogodbene informacije, vsebino pogodbe o paketnem potovanju, prenos pogodbe o paketnem potovanju na drugega potnika, spremembe cene, odstop od pogodbe o paketnem potovanju, varstvo v primeru insolventnosti organizatorja potovanja, odgovornost za izvedbo paketnega potovanja, znižanje cene in nadomestilo za škodo in obveznost zagotavljanja pomoči. Novost v primerjavi s prejšnjo direktivo so tudi t. i. povezani potovalni aranžmaji.

Direktiva 2015/2032/EU, ki jo Republika Slovenija s predlaganim zakonom prenaša v svoj pravni red, temelji na pristopu maksimalne stopnje harmonizacije, tako da državam članicam ne daje veliko možnosti drugačne ureditve, zato prikaz ureditve v pravnih sistemih treh izbranih držav članic vsebuje le pomembnejše spremembe, ki jih zahteva direktiva oziroma prikazuje prenos opcijskih možnosti navedene direktive. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih se osredotoča na različne ureditve izbranih držav članic, ki so v skladu z Direktivo 2015/2032/EU dopustne. V ospredju so zlasti primerjalne ureditve področja uporabe Direktive 2015/2032/EU, ureditve jamstva organizatorja potovanja za vsa vplačila potnikov in njihovega povratka v primeru insolventnosti, ureditve odstopa potrošnika od pogodbe v roku 14 dni brez razloga in ureditve odgovornosti organizatorja potovanja oziroma prodajalca za izvedbo potovalnih storitev.

NEMČIJA

Nemčija je zaradi prenosa Direktive 2015/2302/EU v notranjepravni red morala spremeniti in dopolniti več zakonov, ki večinoma že urejajo paketna potovanja na osnovi zahtev Direktive 90/314/EGS. Direktiva 2015/2302 je bila prenesena s t. i. Tretjim zakonom o spremembi predpisov s področja potovanja, ki je bil objavljen 21. julija 2017 (Drittes Gesetz zur Änderung reiserechtlicher Vorschriften, Bundesgesetzblatt Jahrgang 2017, Teil I Nr. 48). Z navedenim zakonom se spreminjajo Civilni zakonik (das Bürgerliche Gesetzbuch, v nadaljnjem besedilu: BGB), Uvedbeni zakon k Civilnemu zakoniku (das Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, v nadaljnjem besedilu: EGBGB), Unterlassungsklagengesetz, Gewerbeordnung in Preisangabenverordnung. Glavnino določil Direktive 2015/2302/EU je Nemčija prenesla v Civilni zakonik (BGB) in Uvedbeni zakon k Civilnemu zakoniku (EGBGB), ki sta bila deležna najboljšejših sprememb. V EGBGB se je predvsem dopolnila oziroma razširila sedanja ureditev predpogodbene informacij z novimi kategorijami paketnih potovanj. V skladu z novo ureditvijo je treba posredovati prepogodbene informacije o pravicah potnikov v povezavi z rezervacijo ponujenih turističnih paketov v predpisani obliki (obrazcu). Na novo se ureja tudi vzpostavitev »kontaktnih točk«, ki prevzema naloge predvsem v povezavi z insolventnostjo organizatorjev potovanj.

S prenosom Direktive 2015/2302/EU v BGB se dosedanje poglavje »Reisevertrag« (pogodba o potovanju) po novem preimenuje v »Pauschalreisevertrag« (pogodba o paketnem potovanju) in »verbundene Reiseleistungen« (povezane potovalne storitve). To zadnje so predvsem storitve, ki se izvedejo preko t. i. »click-through booking«, ko potnik opravi rezervacije eno za drugo na spletnih straneh, ki so med seboj povezane.

V nemškem BGB je v skladu z Direktivo 2015/2302/EU določeno, da se predpise o pogodbah o paketnih potovanjih (Pauschalreiseverträge) ne uporablja za pogodbe o potovanjih, ki se opravijo le občasno, nepridobitno in za omejen krog potnikov, za pogodbe o potovanjih, ki trajajo manj kot 24 ur, ne vključujejo nočitve in katerih vrednost ne presega 500 evrov (t. i. dnevna potovanja) in za pogodbe za organizacijo poslovnega potovanja, ki jih sklene podjetje (potnik) za svoje poslovne namene.

Izjema pri uporabi zakona za t. i. dnevna potovanja je bila urejena že v prejšnji nemški zakonodaji, s tem, da so pri teh potovanjih s prenosom Direktive 2015/2302/EU dvignili vrednost potovanja na 500 evrov (prej je bilo 75 evrov), zato ker je bila prejšnja vrednost zastarela (zaradi konverzije 150 nemških mark v evre). Menijo namreč, da potovanje v vrednosti 500 evrov predstavlja višji znesek, za katerega menijo, da je upravičeno, da potniki uživajo dodatne pravice v skladu s tem poglavjem, saj lahko dnevni izlet prekorači vrednost večdnevnega paketnega potovanja. Takšno dodatno ureditev upravičujejo z uvodno izjavo št. 21 Direktive 2015/2302/EU, ki omogoča, da države članice določijo uporabo direktive tudi za področja, ki jih direktiva ne ureja.

V nemški zakonodaji ni posebej definirano, kaj pomeni pogodba o potovanju, ki ima značaj občasno, nepridobitno in za omejeno skupino potnikov. V obrazložitvah predloga BGB le nakazujejo, da izjema ne pomeni nujno »nepridobitne organizacije«, ampak lahko pomeni tudi pridobitno organizacijo (npr. podjetje), ki samo organizira poslovno potovanje z elementi turističnega paketa npr. enkrat letno.

Kot posebnost imajo v nemškem BGB urejene t. i. »Gastschulaufenthalte« (bivanje gostujočih dijakov). Kot »Gastschulaufenthalt« se razume bivanje dijaka za najmanj 3 mesece pri družini gostiteljici v drugi državi, pri čemer obiskuje šolski pouk v kraju oziroma državi, kjer trenutno biva.

»Gastschulaufenthalte« imajo v BGB urejeno že od leta 2001, ker menijo, da je to v Nemčiji zelo priljubljeno in da morajo biti dijaki in starši dodatno zaščiteni. Pri tem se spet sklicujejo na uvodno izjavo št. 21 Direktive 2015/2302/EU, ki omogoča, da države članice določijo uporabo direktive tudi za področja, ki jih direktiva ne ureja. Glede na navedeno so takšno ureditev ohranili in jo prilagodili zahtevam direktive. Za »Gastschulaufenthalte« se namreč uporabljajo skoraj vse določbe, ki urejajo paketna potovanja, razen določb o povezanem potovalnem aranžmaju prek spleta in določb o posredniku (prodajalcu).

Zahteva Direktive 2015/2302/EU glede obveznega jamstva organizatorja potovanja za primer plačilne nesposobnosti (insolventnosti) posega na že delno urejeno področje nemške zakonodaje (BGB) o obveznem jamstvu. Obvezno jamstvo za primer insolventnosti oziroma plačilne nesposobnosti so imeli v nemški zakonodaji že prej urejeno, zato v noveli BGB niso videli potrebe, da bi zviševali določeno najvišjo višino zneska, do katerega kreditna institucija krije vplačila potnikov in njihov prevoz za povratek domov (letni najvišji znesek, do katerega lahko jamči kreditna institucija je 110 milijonov evrov). V skladu z BGB se morajo organizatorji potovanj že od novembra 1994 za prejeta vplačila potnikov zavarovati, če zaradi svoje plačilne nesposobnosti ne bi mogli zagotoviti izvedbe vseh potovalnih storitev.

V skladu z BGB mora organizator potovanja zagotoviti potniku povračilo vseh vplačanih zneskov za paketno potovanje, če se posamezne potovalne storitve odpovejo oziroma se ne morejo opraviti zaradi plačilne nesposobnosti organizatorja potovanja. Ravno tako mora organizator potniku zagotoviti povračilo vseh stroškov, ki jih je potnik imel zaradi plačilne nesposobnosti organizatorja potovanja, ker je moral opravljene storitve plačati neposredno izvajalcu storitve, čeprav je te storitve že plačal organizatorju potovanja.

V skladu z BGB ima organizator potovanja dve možnosti za ureditev jamstva za primer plačilne nesposobnosti. In sicer lahko sklene ustrezno jamstvo za primer plačilne nesposobnosti pri ustrezni zavarovalnici ali zagotovi garancijo za kritje plačil potnika pri ustrezni kreditni instituciji (Kundengeldabsicherer) kot npr. bančno garancijo.

Nadalje je v BGB določeno, da lahko zavarovalnica ali kreditna institucija potniku ponudi nadaljevanje turističnega paketa, če preračuna in meni, da je nadaljevanje potovanja cenejše od organiziranja predčasnega povratka potnika. Če potnik zahteva vračilo vplačanih zneskov,

mu mora kreditna institucija na njegovo zahtevo in v skladu z jamstvom že vplačane zneske povrniti. Kreditna institucija lahko svoje jamstvo v poslovnem letu omeji do višine 110 milijonov evrov. Če zahtevki v posameznem poslovnem letu presežejo višino 110 milijonov evrov, se ustrezno zmanjšajo v razmerju, kot bi bili povrnjeni do te višine.

V skladu z Direktivo 2015/2302/EU je v BGB določeno, da mora organizator potovanja v primeru, da pogodba o paketnem potovanju vključuje tudi prevoz, potniku zagotoviti povratek in tudi prenočišče do povratka. Na spletni strani www.tip.de/register/rvr.htm je objavljen register organizatorjev potovanj, kjer lahko potniki preverijo, ali je organizator potovanja zavarovan za primer plačilne nesposobnosti in pri kateri osebi je zavarovan (Reisepreisabsicherer).

BGB določa, da organizator potovanja potniku posreduje potrdilo o jamstvu za primer plačilne nesposobnosti. Za dodatno zaščito potnikov v primeru predplačil oziroma predujmov se od organizatorja potovanja v skladu z BGB zahteva, da lahko od potnika prevzame predplačilo oziroma predujem le v primeru, če ima urejeno ustrezno jamstvo za primer plačilne nesposobnosti.

V skladu z BGB je potrošniku omogočen odstop od pogodbe o paketnem potovanju v roku 14 dni od sklenitve pogodbe brez razloga. S takšno določbo je prenesena opsijska možnost petega odstavka 12. člena Direktive 2015/2302/EU. Navedeni odstop od pogodbe se ureja le za pogodbe, sklenjene s potrošniki, in ne tudi za pogodbe, sklenjene s podjetji, in le v primeru, da ustna pogajanja, na katerih pogodba temelji, niso potekala na izrecno zahtevo potrošnika.

V skladu z BGB je organizator potovanja odgovoren za izvedbo potovanja. S tem v nemško zakonodajo ni prenesena opcija Direktive 2015/2302/EU, ki državam članicam omogoča, da v nacionalni zakonodaji določijo, da je za izvedbo potovalnih storitev odgovoren tudi prodajalec.

AVSTRIJA

Direktiva 2015/2302/EU spreminja Direktivo 90/314/EG o paketnih potovanjih, to pa so Avstrijci prenesli v »Konsumentenschutzgesetz« (Zakon o varstvu potrošnikov). Odločili so se, da za prenos Direktive 2015/2302/EU v nacionalno zakonodajo oblikujejo nov samostojen zakon o paketnem potovanju, ki je bil sprejet in objavljen 24. aprila 2017 (Pauschalreisegesetz – PRG sowie Änderung des Konsumentenschutzgesetzes, des Fern- und Auswärtsgeschäfte-Gesetzes und des Verbraucherbehörden-Kooperationsgesetzes, Bundesgesetzblatt I št. 50/2017, leto 2017). Določbe v Konsumentenschutzgesetz (KSchG), ki se nanašajo na Direktivo 90/314/EG v zvezi s paketnimi potovanji, so črtali in jih ustrezno prilagodili v novem Pauschalreisegesetz (v nadaljnjem besedilu: PRG) v skladu z zahtevami Direktive 2015/2302/EU. Za takšno ureditev so se odločili zaradi večje preglednosti in jasnosti posameznih določb ter tudi zaradi nejasne uporabe izraza »potnik« ali »potrošnik«. Nova Direktiva 2015/2302/EU namreč uporablja izraz »potnik«, ki je lahko tudi podjetnik. Civilnopravne ureditve, ki so bile urejene v »Gewerberecht« (obrtna zakonodaja), so bile prenesene v nov zakon PRG, ki ureja paketna potovanja (npr. vsebina pogodbe).

Določba Direktive 2015/2302/EU, ki ureja zaščito potnikov v primeru plačilne nesposobnosti organizatorja potovanja, ni v pristojnosti Bundesministerium für Justiz (Ministrstvo za pravosodje), zato bo prenesena z drugim predpisom v pristojnosti Bundesministerium für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft (Ministrstvo za znanost, raziskovanje in gospodarstvo). Trenutno velja uredba »Verordnung des Bundesministers für wirtschaftliche Angelegenheiten über die Umsetzung des Art. 7 der Richtlinie des Rates vom 13. Juni 1990 über Pauschalreisen (90/314/EWG) im österreichischen Recht (Reisebürosicherungsverordnung – RSV)« (Uredba o jamstvu potovalnih agencij), ki ureja zagotovitev jamstva organizatorjev potovanj za primer plačilne nesposobnosti in je bila nazadnje spremenjena leta 2013.

Pauschalreisegesetz (PRG) ureja pogodbeno razmerja med podjetjem (ponudnikom) in potnikom (povpraševalcem). V 1. členu PRG so navedene pogodbe, za katere pa ta zakon ne velja. To so v skladu z Direktivo 2015/2302/EU pogodbe o potovanju, ki trajajo manj kot 24 ur in ne vključujejo nočitve, pogodbe o potovanju, ki se izvajajo občasno, nepridobitno in le za omejeno skupino potnikov, in pogodbe o potovanju, ki so bile sklenjene v okviru splošnega sporazuma o organizaciji poslovnega potovanja med dvema podjetjema. Ker ima pomen

»fizična ali pravna oseba, ki deluje za namene v okviru svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti« vsebinsko isti pomen kot podjetje v (KSchG), so PRG poenostavili in uporabili pojem iz KSchG.

V skladu s PRG je za izvedbo potovalnih storitev odgovoren organizator potovanja, ne glede na to, ali v skladu s pogodbo te storitve izvede sam ali jih v njegovem imenu izvede nekdo drug. Tako ni bila prenesena opsijska možnost iz prvega odstavka 13. člena Direktive 2015/2302/EU v zvezi z odgovornostjo prodajalca za izvedbo potovalnih storitev, razlog pa je ta, da prodajalec (Vermittler) ni ne pogodbeni partner in tudi ne pomočnik organizatorja potovanja pri izpolnitvi potovalnih storitev in glede na navedeno na izvedbo potovalnih storitev nima vpliva.

Opcijska možnost iz petega odstavka 12. člena Direktive 2015/2302/EU v zvezi s pravico potrošnika do odstopa od pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov, v roku 14 dni od sklenitve brez razloga v avstrijsko zakonodajo ni bila prenesena, ker je po njihovem mnenju takšna pravica že urejena v KSchG.

Prenesena tudi ni bila opsijska možnost iz četrtega odstavka 14. člena Direktive 2015/2302/EU, ki dopušča, da se lahko tudi za organizatorja potovanja uporabljajo enake omejitve, kot so določene z mednarodnimi konvencijami, ki omejujejo obseg nadomestila in pogoje, pod katerimi ponudnik potovalnih storitev, ki so del turističnega paketa, plača nadomestilo.

Na spletni strani ima Avstrija objavljen seznam organizatorjev potovanja (t. i. Verstanstalterverzeichnis) z navedbo, v kakšnem odstotku lahko prejemajo predplačila/predujme. Spletna stran je dosegljiva na naslednji povezavi: <https://www.bmfwf.gv.at/Unternehmen/Reiseveranstalter/Seiten/Veranstalterverzeichnis.aspx?Req=1397>.

Avstrijska zakonodaja ima jamstvo za primer plačilne nesposobnosti že urejeno v posebnem predpisu »Reisebürosicherungsverordnung« (Uredba o jamstvu potovalnih agencij), kjer je določeno povračilo že vplačanih zneskov in povratek potnikov v primeru paketnih potovanj na podlagi Direktive 90/314/EG. V avstrijski zakonodaji lahko namreč organizator potovanja prejema plačila največ do 10 odstotkov vrednosti potovanja razen, če je višino jamstva ustrezno zvišal.

Organizator potovanja je odgovoren, da potnikom zagotovi povračilo že vplačanih zneskov, kadar potovalne storitve v celoti ali deloma zaradi plačilne nesposobnosti ne morejo biti izvedene ali niso bile izvedene. Ravno tako je odgovoren za zagotovitev povrnitve stroškov potnikom, ki so nastali zaradi povratka potnikov, ker je organizator potovanja plačilno nesposoben. Organizator potovanja mora imeti urejeno 24-urno pomoč potnikom, na katero se lahko obrnejo potniki v primeru zahtevka za lažji povratek in zaradi plačilne nesposobnosti organizatorja potovanja. V roku 8 tednov od nastanka okoliščin mora potnik sporočiti organizatorju potovanja vse težave in stroške, ki so nastali zaradi povratka potnika zaradi plačilne nesposobnosti organizatorja potovanja. Takšno 24-urno pomoč npr. prevzemajo tudi zavarovalnice, ki v imenu več organizatorjev paketnih potovanj opravljajo tovrstno pomoč.

Ustrezno jamstvo za primer insolventnosti lahko organizator potovanja zagotovi s sklenitvijo zavarovalne pogodbe z zavarovalnico, z nepreklicno bančno garancijo kreditne institucije ali nepreklicno garancijo pravne osebe javnega prava.

Jamstvo za povračilo stroškov potnikom mora obsegati prevoz z letalom ali ladjo v linijskem prometu ali prevoz izključno z avtobusom ali železnico. Višina jamstva se določi tudi glede na letni promet organizatorja potovanja preteklega poslovnega leta (v primeru do 270.000 EUR letnega prometa je višina jamstva od 10.000,00 EUR do 30.000 EUR; v primeru do 330.000,00 EUR letnega prometa pa 37.000 EUR, nad 330.000,00 EUR letnega prometa pa v višini 10 odstotkov letnega prometa oziroma najmanj 72.600 EUR). Za čarterski promet je višina jamstva nekoliko višja.

Če organizator potovanja prejema predplačila oziroma predujem v višini več kot 10 odstotkov vrednosti potovanja, se vrednost jamstva zviša za 2 odstotka. Če organizator potovanja prejema predplačila oziroma predujem v višini več kot 20 odstotkov vrednosti potovanja, pa lahko takšna predplačila oziroma predujem prejema le postopoma na osnovi izdanih dokumentov za potrebe potovanja in ne prej kot 20 dni pred začetkom potovanja. Ostala

predplačila oziroma predujme lahko organizator potovanja prejema 11 mesecev pred končanim potovanjem.

HRVAŠKA

Vlada Republike Hrvaške je pripravila in sprejela »Prijedlog zakona o pružanju usluga u turizmu« (Predlog zakona o nujenju turističnih storitev), ki prenaša določbe Direktive 2015/2302/EU. Predlog zakona je hrvaška vlada posredovala v obravnavo v hrvaški parlament dne 12. oktobra 2017.

Trenutno veljavni »Zakon o pružanju usluga u turizmu« (Narodne novine, br. 68/07, 88/10, 30/14 in 152/14) je bil sprejet leta 2007, v vmesnem času je bil štirikrat spremenjen in dopolnjen. Hrvaška vlada se je odločila, da pripravi nov zakon zaradi večjih predvidenih sprememb, ki jih zahteva prenos Direktive 2015/2302/EU, zaradi drugih nujnih ureditev pri nujenju turistične dejavnosti, zaradi lažjega in učinkovitejšega izvajanja zakona v praksi in zaradi lažjega nadzora izvajanja zakona. Hkrati bo treba spremeniti tudi veljavni »Zakon o obveznim odnosima« tako, da se črtajo določbe, ki urejajo pogodbo o organiziranju potovanja. V nadaljevanju so predstavljene poglavitne rešitve »Prijedloga zakona o pružanju usluga u turizmu« (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona).

Tretji del predloga zakona ureja »pogodbo o paketnem potovanju« (ugovor o putovanju paket aranžmanu) in »pogodbo o povezanem potovalnem aranžmaju« (ugovor o povezanem putnom aranžmanu). Določbe tretjega dela predloga zakona se ne uporabljajo za izlete, za paketna potovanja in povezane potovalne aranžmaje, ki so krajši od 24 ur in ne vključujejo nočitve, za paketna potovanja in povezane potovalne aranžmaje, ki se organizirajo občasno, nepridobitno, samo za omejeno skupino potnikov in se ne ponujajo javno, ter za paketna potovanja in povezane potovalne aranžmaje, kupljene na podlagi splošnega sporazuma o organiziranju poslovnih potovanj med podjetjem in drugo fizično ali pravno osebo, ki deluje za namene svoje trgovske, poslovne, obrtniške ali profesionalne dejavnosti.

Glede opsijske možnosti iz petega odstavka 12. člena Direktive 2015/2302/EU je v predlogu zakona določeno, da ima potnik pravico do odstopa od pogodbe o paketnem potovanju, sklenjene izven poslovnih prostorov, v roku 14 dni od dneva sklenitve, brez navedbe razloga.

Za izvedbo potovalnih storitev v okviru paketnega potovanja ali povezanega potovalnega aranžmaja je v skladu z določbami predloga zakona odgovoren organizator potovanja, ne glede na to, ali storitve opravlja sam ali jih v njegovem imenu opravljajo drugi.

Če se z mednarodnimi konvencijami, ki zavezujejo Evropsko unijo, ali z zakonskimi predpisi, ki temeljijo na teh konvencijah, omejuje obseg nadomestil za povračilo škode, ki jo je dolžan povrniti ponudnik potovalnih storitev, ki so del paketnega potovanja, ali se omejujejo pogoji, pod katerimi je ponudnik dolžan to škodo povrniti, se iste omejitve in izključevanja uporabljajo tudi za organizatorja potovanja. S to določbo se prenaša opsijska možnost iz četrtega odstavka 14. člena Direktive 2015/2302/EU, ki dopušča, da se lahko tudi za organizatorja potovanja uporabljajo enake omejitve.

Šesto poglavje tretjega dela predloga zakona ureja jamstvo za primer insolventnosti organizatorja potovanja. In sicer je organizator potovanja v skladu s predlogom zakona dolžan za vsako paketno potovanje zagotoviti jamstvo za primer insolventnosti. Jamstvo se zagotovi pri zavarovalnici ali banki v Republiki Hrvaški ali drugi državi članici in vključuje povračilo vseh sredstev, ki jih je vplačal potnik v zvezi s pogodbo o paketnem potovanju za dogovorjene storitve, ki niso bile opravljene, ne bodo opravljene ali bodo le deloma opravljene, ker je organizator potovanja postal insolventen ali je v stečaju. Jamstvo vključuje tudi povračila stroškov potnikov zaradi nujne namestitve, prehrane in povratka s potovanja na mesto odhoda, kot tudi vse ostale zahteve potnika, ki so nastale zaradi insolventnosti ali stečaja organizatorja, če je v pogodbo o paketnem potovanju vključen tudi prevoz potnika.

V primeru insolventnosti ali stečaja organizatorja potovanja lahko zavarovalnica ali banka potniku ponudi nadaljevanje paketnega potovanja. V smislu predloga zakona pomeni insolventnost organizatorja potovanja, da je ta nesposoben pravočasno poravnati zapadle

obveznosti ali da je v stečajnem postopku, zaradi česar se potovalne storitve ne opravljajo ali niso bile opravljene. Jamstvo se lahko zagotovi v obliki zavarovalne police ali bančne garancije. Organizator potovanja je dolžan zagotoviti, da je jamstvo učinkovito in da pokrije vse razumno predvidljive stroške. Kriti mora zneske vseh vplačanih sredstev potnikov v zvezi s paketnim potovanjem in tudi ocenjeni strošek povratka potnikov na mesto odhoda v primeru insolventnosti organizatorja. Ne glede na navedeno, mora jamstvo kriti vsaj 10 odstotkov prodajne vrednosti paketnih potovanj, ustvarjenih v preteklem poslovnem letu, oziroma vsaj 10 odstotkov načrtovane prodajne vrednosti paketnih potovanj v tekočem poslovnem letu, če je načrtovana prodajna vrednost paketnih potovanj večja od prodajne vrednosti paketnih potovanj preteklega poslovnega leta. Organizator potovanja je dolžan v tekom poslovnega leta skrbeti, da je jamstvo za primer insolventnosti še vedno učinkovito in da zadostuje za povračilo vseh stroškov in zahtev potnika. Jamstvo mora na zahtevo potnika zagotoviti povračilo že vplačanih sredstev za potovalne storitve brez nepotrebnega odlašanja.

Po predlogu zakona določbe zakona ne veljajo za skavte ali tabornike, ki za svoje člane v svojih objektih ali opremi za kampiranje organizirajo potovanje, za hrvaško planinsko zvezo in njene članice v okviru svoje dejavnosti, za šole, visoke šole in druge vzgojno-izobraževalne ustanove, ki organizirajo odhod svojih učencev ali študentov na izmenjavo v sklopu projekta ali sodelovanja z drugo vzgojno-izobraževalno ali znanstveno ustanovo ali zaradi odhoda na tekmovanje ali izvedbe kulturne in javne dejavnosti ali zaradi opravljanja praktičnega (terenskega) pouka za katerega učenci ali študenti plačajo samo storitev prevoza. Ostale pravne in fizične osebe, ki tudi nudijo turistične storitve, so posebej urejene v četrtem delu predloga zakona. Za te osebe se ureja, kolikokrat lahko opravijo določeno turistično dejavnost, s kakšnim namenom, za katero skupino in za kakšno obdobje (npr. navtični turizem, sindikati, združenja, verske skupnosti, šole, visoke šole in druge vzgojno-izobraževalne ustanove, hostel, zdravstveni turizem). Posebej se še urejajo turistične storitve na kmetijskem gospodarstvu, lovski turizem na loviščih, gozdni turizem, turistične storitve javnih ustanov, ki upravljajo zaščitena področja, in druge javne ustanove.

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2017-2130-0030

ID predpisa

ZAKO7754

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

05.02.2018

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta	13.12.2013	13.12.2013	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2014-01-1803	Pravilnik o obrazcih v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov		
		2. 2007-01-6416	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov		
		3. 1998-01-0815	Zakon o varstvu potrošnikov		
		4. 2011-01-3297	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov		
		5. 2014-01-1521	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov		
2.	32015L2302	Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS	01.01.2018	01.01.2018	DA
		1. 2018-2130-0013	Uredba o jamstvu organizatorja potovanja ter podjetij, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje, zaradi njihovih likvidnostnih težav		
		2. 2018-2130-0014	Pravilnik o obrazcih za informacije pri pogodbah o paketnem potovanju in povezanih potovalnih aranžmajih		

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

popravek korelacijske tabele

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)	ID predpisa	ID izjave	Datum izjave
2017-2130-0030	ZAKO7754	2 (2)	05.02.2018

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta
2.	32015L2302	Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Člen 3, točka 8, celex 32015L2302 Člen 3, točka 9, celex 32015L2302	
2. člen	Člen 29, celex 32015L2302	
3. člen		Ne prenaša Direktive.
4. člen	Člen 6, odstavek 1, točka g, celex 32011L0083	
5. člen	Člen 8, odstavek 2, celex 32011L0083	
6. člen	Člen 10, celex 32011L0083	
7. člen	Člen 8, odstavek 5, celex 32011L0083	
8. člen		Ne prenaša Direktive.
9. člen	Člen 2, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 3, točka 3, celex 32015L2302 Člen 3, točka 5, celex 32015L2302 Člen 3, točka 6, celex 32015L2302	
10. člen	Člen 3, točka 1, celex 32015L2302 Člen 3, točka 2, celex 32015L2302 Člen 3, točka 4, celex 32015L2302 Člen 3, točka 5, celex 32015L2302 Člen 3, točka 10, celex 32015L2302 Člen 3, točka 12, celex 32015L2302 Člen 3, točka 13, celex 32015L2302 Člen 3, točka 15, celex 32015L2302 Člen 3, točka 16, celex 32015L2302	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
11. člen	Člen 5, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 5, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 5, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 6, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 6, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 7, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 7, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 7, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 7, odstavek 5, celex 32015L2302 Člen 8, celex 32015L2302 Člen 10, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 10, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 10, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 10, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 10, odstavek 5, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 5, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 6, celex 32015L2302 Člen 14, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 14, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 14, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 16, celex 32015L2302 Člen 20, celex 32015L2302	
12. člen	Člen 13, odstavek 6, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 7, celex 32015L2302 Člen 13, odstavek 8, celex 32015L2302 Člen 14, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 14, odstavek 5, celex 32015L2302 Člen 14, odstavek 6, celex 32015L2302 Člen 15, celex 32015L2302	
13. člen	Člen 9, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 9, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 9, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 11, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 11, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 11, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 11, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 11, odstavek 5, celex 32015L2302 Člen 12, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 12, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 12, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 12, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 12, odstavek 5, celex 32015L2302	
14. člen	Člen 19, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 19, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 19, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 21, celex 32015L2302 Člen 22, celex 32015L2302	
15. člen	Člen 17, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 18, odstavek 1, celex 32015L2302 Člen 20, celex 32015L2302	
16. člen	Člen 17, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 17, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 17, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 17, odstavek 5, celex 32015L2302 Člen 18, odstavek 2, celex 32015L2302 Člen 18, odstavek 3, celex 32015L2302 Člen 18, odstavek 4, celex 32015L2302 Člen 19, odstavek 1, celex 32015L2302	
17. člen	Člen 24, celex 32015L2302	
18. člen	Člen 25, celex 32015L2302	
19. člen	Člen 25, celex 32015L2302	
20. člen		Ne prenaša Direktive.
21. člen		Ne prenaša Direktive.
22. člen		Ne prenaša Direktive.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za stranke.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

poslovne stroške in poslovanje:

- Namesto dosedanjega zavarovanja za primer insolventnosti, ki se nanaša na zavarovanje stroškov vrnitve oseb na potovanju v kraj njihovega prebivališča oziroma na kraj odhoda, če tega organizator potovanja ni sposoben sam financirati, in garancije ali dokazila o zavarovanju za povrnitev škode zaradi neizvajanja ali neustreznega izvajanja pogodbenih obveznosti iz ZSRT, se za organizatorje turističnih paketov izključno kot neposredna posledica uveljavitve Direktive (EU) 2015/2302 uvaja enotno jamstvo v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja. To mora zajemati vrnitev potrošnikov in povračilo zahtevanih predplačil v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja ali podjetja, ki ponuja povezane potovalne aranžmaje. Zaradi zahtev direktive bodo lahko nastali nekoliko višji stroški, povezani z zavarovanjem odgovornosti do potrošnikov v primeru likvidnostnih težav. V primeru vzpostavitve jamstvene sheme pa bodo lahko ti stroški na daljši rok tudi nižji. Po drugi strani pa bo ustrezno jamstvo v primeru likvidnostnih težav po novem priznано tudi v drugih državah članicah EU in bodo lahko slovenska podjetja storitve ponujala tudi potrošnikom v teh državah, pri čemer se bo štelo, da izpolnjujejo zahteve teh držav po zagotavljanju jamstva v primeru likvidnostnih težav.
- Z odpravo zahteve za tiskanje pogodb in modernizacijo zahtevanih informacij se pri poslovanju podjetij predvidevajo določeni prihranki.
- Z zagotovitvijo koherentnosti s pravom EU, ki ureja pravice potnikov, se preprečuje možnost dvojnega povračila škode za potrošnike, kar niža stroške podjetij.
- S poenotenjem zakonodajnega okvirja znotraj enotnega evropskega trga se odpravljajo ovire in znižujejo stroški čezmejnega poslovanja.

potrošnike in gospodinjstva:

- Z uvedbo strožje obveznosti jamstva organizatorja potovanja v primeru likvidnostnih težav bodo potrošniki v teh primerih veliko bolj pravno zavarovani.
- S širitvijo področja uporabe bodo zajeti tudi novi produkti, ki v skladu z obstoječo opredelitvijo turističnega aranžmaja niso zajeti, kar bo za potrošnike pomenilo večjo pravno varnost.
- Potrošnikom se daje izrecna pravica zahtevati povračilo nematerialne škode.

mala in srednja podjetja:

Predlog zakona bo na mala in srednja podjetja, med katera sodi velika večina turističnih agencij, učinkoval ugodno kar zadeva določitev jasnih pravil za poslovanje v razmerju do potrošnikov in poenotenje pravil znotraj EU. Po drugi strani pa bodo zaradi zahtev, ki jih prinaša Direktiva (EU) 2015/2302, lahko nastali nekoliko višji stroški, povezani z zavarovanjem odgovornosti do potrošnikov v primeru likvidnostnih težav. V primeru vzpostavitve jamstvene sheme pa bodo lahko ti stroški na daljši rok tudi nižji. Predvidevamo lahko, da se bo določeno število turističnih agencij – organizatorjev potovanja preusmerilo samo v prodajo turističnih paketov, saj bo za to dejavnost jamstvo v primeru likvidnostnih težav potrebno le izjemoma.

Predlagani predpis se v ožjem smislu neposredno nanaša na okoli 500 obstoječih, pretežno manjših podjetij (turističnih agencij), ki organizirajo in prodajajo turistične pakete, posredno pa zadeva zelo širok krog pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov, ki sooblikujejo turistično ponudbo. S širitvijo področja uporabe se v skladu z zahtevami Direktive (EU) 2015/2302 zajema tudi ponudnike povezanih potovalnih aranžmajev, katerih število pa je težko natančno določiti.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo. Za nadzor nad izvajanjem ZVPot so pristojni Tržni inšpektorat RS in drugi inšpekcijski organi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) je bil 31. avgusta 2017 objavljen na spletni strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo (<http://www.mgrt.gov.si>).

Zainteresirana javnost je mnenja, predloge in pripombe lahko posredovala do 30. septembra 2017 na elektronski naslov gp.mgrt@gov.si ali po pošti na naslov Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana.

Vsebina predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-H) je identična VII. poglavju Tretjega dela predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) – Pogodba o paketnem potovanju in povezan potovalni aranžma – ki je bil predmet javne obravnave. Ker je oblikovanje modernega, jasnega in preglednega predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) dolgotrajen proces, predlagatelj pa mora zagotoviti prenos Direktive 2015/2302/EU v roku, je predlagatelj pripravil predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-H) in v tem okviru pretresel mnenja, predloge in pripombe, ki jih je zainteresirana javnost v okviru javne obravnave Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) posredovala v zvezi s Pogodbo o paketnem potovanju in povezanim potovalnim aranžmajem (od 146. člena do 185. člena predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1)).

Predlagatelj je v zvezi s VII. poglavjem Tretjega dela predloga Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) – Pogodba o paketnem potovanju in povezan potovalni aranžma – prejel mnenja, predloge in pripombe naslednjih zainteresiranih organizacij:

- Zveze potrošnikov Slovenije (ZPS),
- Združenja turističnih agencij Slovenije (ZTAS),
- Gospodarske zbornice Slovenije, Turistično gostinske zbornice Slovenije (GZS),
- Slovenskega zavarovalnega združenja (SZZ).

Posredovana mnenja, predlogi in pripombe javnosti so bili upoštevani v mejah, ki jih dopušča Direktiva 2015/2302/EU, saj ta zahteva maksimalno harmonizacijo, zato predlagatelj mnenj, predlogov in pripomb, ki presegajo zahteve Direktive 2015/2302/EU, ni mogel upoštevati.

Ključni pomislek ZTAS in TGZS je bil, da predlog zakona v delu glede odgovornosti organizatorja potovanja za zagotavljanje jamstva v primeru likvidnostnih težav uzakonja »neenakopravni položaj potrošnika in neenakopravne pogoje delovanja turističnih podjetij« in da bodo zato slovenska podjetja zaradi drugačnih pogojev svoj sedež raje prenesla v tiste države članice EU, kjer bodo ti pogoji ugodnejši. Glede na opravljen primerjalno pravni pregled predlagatelj ugotavlja, da je predvidena ureditev v Sloveniji povsem primerljiva z ureditvijo v drugih državah članicah EU, marsikatera država članica EU pa ima v zvezi z zagotavljanjem učinkovitega jamstva v primeru likvidnostnih težav celo bistveno strožje zahteve (npr. Nemčija). ZPS je podala zlasti pripombe, naj se prodajalec potovanja, ki prodaja turistični paket, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedeža v republiki Sloveniji, šteje za organizatorja potovanja (in tako odgovarja tudi za izvedbo turističnega paketa). Takšna določba bi bila v nasprotju z načelom prostega pretoka blaga in storitev znotraj EU, prav tako pa tudi Direktiva 2015/2302 kot organizatorja potovanja opredeljuje samo podjetje, ki kombinira in prodaja turistične pakete. Direktiva 2015/2302 sicer dopušča možnost, da države članice določijo odgovornost prodajalca potovanja za izvedbo turističnega paketa (tako iz domače kot tudi iz druge države članice EU), vendar pa predlagatelj meni, da bi s podvajanjem odgovornosti različnih podjetij slovenskemu gospodarstvu naložil nesorazmerna bremena.

ZPS je tudi predlagala, naj po vzoru Hrvaške predlagatelj v predlog zakona doda obveznost podjetja, da potrošniku ob sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju izroči dokazilo o jamstvu v primeru likvidnostnih težav »v roke«, da bodo na njegovi podlagi potrošniki lahko uveljavljali svoje pravice neposredno. Upoštevanje predloga bi pomenilo dodatno administrativno breme za podjetja, pri čemer po mnenju predlagatelja potrošnik od tega ne bi imel večjih koristi, saj mora podjetje že v pogodbi seznaniti potrošnika s podatki subjekta, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav.

Pripombe SZZ so se nanašale na »nedorečenost« ureditve jamstva v primeru likvidnostnih težav v predlogu zakona. Predlagatelj pojasnjuje, da bodo vprašanja, povezana z načinom zagotovitve učinkovitega jamstva v primeru likvidnostnih težav, podrobneje določena z uredbo, ki jo bo po sprejemu predloga zakona izdala Vlada Republike Slovenije, saj uredba omogoča hitrejšo prilagajanje potrebam na trgu.

Prav tako so SZZ, ZTAS in TGZS izrazili pomislek glede opredelitve nastopa trenutka, ko se organizator potovanja šteje za »insolventnega«. Želeli so, da se le ta opredeli kot formalna insolventnost, ko je izdan pravnomočen sklep sodišča o začetku stečajnega postopka ali pravnomočen sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave, saj bi v nasprotnem primeru lahko gospodarskim subjektom nastala škoda, če bi bili neutemeljeno razglašeni za »insolventnega«. Ker predlagatelj ocenjuje, da bi takšna določba omajala učinkovitost jamstva, razume pa pomisleke gospodarstva, se je odločil, da bo v izogib nejasnostim glede pomena posameznih izrazov namesto termina »insolventnost« uporabljal termin »likvidnostne težave« in ga opredelil v skladu z zahtevami Direktive 2015/2302/EU.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi gradiva niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Zdravko Počivalšek, minister,
- mag. Aleš Cantarutti, državni sekretar,
- Eva Štravs Podlogar, državna sekretarka,
- Franc Stanonik, generalni direktor Direktorata za notranji trg,

- Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence, Direktorat za notranji trg,
- Miha Berdnik, višji svetovalec,
- Tadeja Žefran, višja svetovalka,
- Monika Drglin, svetovalka.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15 in 55/17 – ZKoliT) se šestnajsti in sedemnajsti odstavek 1. člena spremenita tako, da se glasita:

»Organizator potovanja je podjetje, ki neposredno ali posredno prek drugega podjetja ali skupaj z drugim podjetjem kombinira turistične pakete in jih prodaja ali ponuja v prodajo, ali podjetje, ki podatke o potrošniku posreduje drugemu podjetju v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka a57.b člena tega zakona.

Prodajalec potovanja je podjetje, ki ni organizator potovanja in ki prodaja ali ponuja v prodajo turistične pakete, ki jih kombinira organizator potovanja.«.

Osemnajsti odstavek se črta.

Dosedanji devetnajsti do trideseti odstavek postanejo osemnajsti do devetindvajseti odstavek.

2. člen

V 1.a členu se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva (EU) 2015/2302);«.

3. člen

V prvem odstavku 43.a člena se 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. o paketnem potovanju;«.

4. člen

V prvem odstavku 43.b člena se v 11. točki na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 11. točko se doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. obstoju pologov ali drugih finančnih garancij in pogojih v zvezi z njimi, ki jih mora plačati ali zagotoviti potrošnik na zahtevo podjetja, če je to potrebno.«.

5. člen

V drugem odstavku 43.c člena se za besedilom »43.b člena tega zakona« doda beseda »neposredno«.

6. člen

V prvem in drugem odstavku a43.d člena se besedilo »3. točke« spremeni tako, da se glasi: »4. točke«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

7. člen

V prvem odstavku 45.a člena se črta besedilo »in sedež«.

8. člen

V VI. poglavju se naslov 6. podpoglavja »6. Pogodbe o turističnih aranžmajih« spremeni tako, da se glasi: »6. Pogodbe o paketnem potovanju in povezani potovalni aranžmaji«.

9. člen

57.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»57.a člen

Pogodba o paketnem potovanju po tem zakonu je vsaka pogodba o turističnem paketu. Če se turistični paket zagotovi na podlagi ločenih pogodb, se za pogodbo o paketnem potovanju štejejo vse pogodbe, ki zajemajo potovalne storitve, vključene v turistični paket.

Povezan potovalni aranžma pomeni vsaj dve različni vrsti potovalnih storitev, kupljeni za namene istega potovanja ali počitnic, ki ne štejejo za turistični paket, zaradi česar so sklenjene ločene pogodbe s posameznimi ponudniki potovalnih storitev, če podjetje:

- omogoči, da potrošnik ob enkratnem obisku njegove prodajne točke ali v stiku z njo izbere in ločeno plača posamezne potovalne storitve, ali
- usmerjeno omogoča nakup vsaj ene dodatne potovalne storitve drugega podjetja, če je pogodba s tem drugim podjetjem sklenjena največ 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve.

Določbe tega podpoglavja se uporabljajo za turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje tudi kadar jih podjetja ponujajo ali prodajajo osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnika, razen v primerih iz tretje alineje četrtega odstavka tega člena.

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za:

- turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, ki trajajo manj kot štiriindvajset ur in ne vključujejo prenočevanja,
- turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, ki so ponujeni ali občasno izvedeni na nepridobitni osnovi samo za zaključene skupine potrošnikov,
- turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, kupljene na podlagi okvirne pogodbe za organiziranje poslovnih potovanj med podjetjem in drugo fizično ali pravno osebo, ki deluje za namene, povezane z njegovo pridobitno dejavnostjo (trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo).

Šteje se, da so turistični paketi in povezani potovalni aranžmaji iz druge alineje prejšnjega odstavka tega člena izvedeni občasno, če skupna letna višina vplačanih zneskov za njihovo izvedbo ne presega 15.000 eurov. Navedena omejitev vplačil se ne uporablja za:

- izvajanje strokovnih ekskurzij in podobnih oblik dela, ki so določene z letnim delovnim načrtom in jih za svoje udeležence izobraževanja v okviru javno veljavnega vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa izvaja vzgojno-izobraževalna ali izobraževalna ustanova oziroma visokošolski zavod,
- izvajanje taborjenj in letovanj, ki jih za svoje člane izvajajo planinska, taborniška ter skavtska društva, ki jim je skladno z zakonom, ki ureja društva, priznan status društva v javnem interesu,
- romanja, ki jih za svoje člane izvajajo cerkve in druge verske skupnosti, ki so registrirane na podlagi zakona, ki ureja versko svobodo, ter njihovi sestavni deli.«.

10. člen

Za 57.a členom se doda nov a57.b člen, ki se glasi:

»a57.b člen

V tem podpoglavju imajo posamezni izrazi naslednji pomen:

1. »potovalna storitev« pomeni:
 - prevoz,
 - nastanitev, ki ni neločljivo povezana s prevozom in ni za namene bivanja,
 - najem osebnih avtomobilov in drugih motornih vozil, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja motorna vozila, ali motornih koles, za katera je v skladu z zakonom, ki ureja vozniška dovoljenja, zahtevano vozniško dovoljenje za vozila kategorije A;
 - drugo turistično storitev, ki ni neločljivo povezana s prevozom, nastanitvijo ali najemom motornih vozil ali motornih koles iz prejšnje alineje;
2. »turistični paket« pomeni kombinacijo vsaj dveh različnih potovalnih storitev za namene istega potovanja ali počitnic, če podjetje pred sklenitvijo ene pogodbe o vseh potovalnih storitvah združi vse potovalne storitve, tudi če so te potovalne storitve združene na zahtevo potrošnika ali v skladu z izbiro potrošnika, ali se, ne glede na to, če so s posameznimi podjetji, ki ponujajo potovalne storitve, sklenjene ločene pogodbe, te potovalne storitve:
 - kupijo na eni prodajni točki in so bile izbrane, preden se potrošnik strinja s plačilom;
 - ponujajo, prodajajo ali zaračunavajo po skupni ali celotni ceni;
 - oglašujejo ali prodajajo z uporabo izraza »turistični paket« ali podobnim izrazom;
 - sestavijo po sklenitvi pogodbe, s katero podjetje potrošniku omogoči, da sam izbira med različnimi vrstami potovalnih storitev ali
 - kupijo pri različnih podjetjih po povezanih postopkih spletne rezervacije, pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve;
3. »začetek turističnega paketa« pomeni začetek izvajanja potovalnih storitev, vključenih v turistični paket;
4. »prodajna točka« pomeni vsak premični ali nepremični maloprodajni prostor ali spletno stran podjetja ali podobno spletno prodajno orodje, tudi če so spletna stran podjetja ali podobno spletno prodajno orodje potrošnikom predstavljeni kot eno samo orodje, vključno s telefonsko storitvijo;
5. »ustanovitev« pomeni dejansko izvajanje storitvene dejavnosti po 43. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki jo izvaja ponudnik storitev za nedoločen čas in s stalno infrastrukturo, kjer se dejavnost opravljanja storitev dejansko izvaja;
6. »nezogibne in izredne okoliščine« so okoliščine, na katere stranka, ki se na njih sklicuje, ne more vplivati in katerih posledice bi bile kljub sprejetju vseh razumnih ukrepov neizbežne;
7. »neskladnost« pomeni neizvedbo ali pomanjkljivo izvedbo potovalnih storitev, vključenih v turistični paket;
8. »povratek« pomeni vrnitev potrošnika na kraj odhoda ali na drug kraj, o katerem se dogovorita pogodbeni stranki.

Kombinacija potovalnih storitev, pri katerih se največ ena potovalna storitev iz prve, druge ali tretje alineje 1. točke prejšnjega odstavka kombinira z eno ali več turističnih storitev iz četrte alineje 1. točke prejšnjega odstavka, se ne šteje za turistični paket, če potovalne storitve:

- ne predstavljajo več kot četrtno vrednosti celotnega turističnega paketa, se ne oglašujejo kot bistveni element turističnega paketa in kako drugače ne predstavljajo bistvenega elementa turističnega paketa ali
- potrošnik izbere in kupi šele po začetku izvajanja potovalne storitve iz prve, druge ali tretje alineje 1. točke prejšnjega odstavka.

Kombinacija potovalnih storitev, pri katerih se največ ena potovalna storitev iz prve, druge ali tretje alineje 1. točke prvega odstavka tega člena kombinira z eno ali več turističnih storitev iz četrte alineje 1. točke prvega odstavka tega člena, se ne šteje za povezan potovalni aranžma, če potovalne storitve ne predstavljajo več kot četrtno skupne vrednosti storitev, se ne oglašujejo kot bistven element kombinacije in kako drugače ne predstavljajo bistvenega elementa potovanja ali počitnic.«.

11. člen

57.b, 57.c, 57.č, 57.d in 57.e člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»57.b člen

Organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba potrošniku zagotovita standardne informacije na obrazcu iz šestega odstavka tega člena in naslednje informacije o turističnem paketu, če se nanašajo na vsebino turističnega paketa:

1. o glavnih značilnostih potovalnih storitev:
 - kraj oziroma kraje potovanja, načrt potovanja, obdobje bivanja z datumi in število vključenih nočitev, kadar je vključena nastanitev;
 - kraj, datum in čas odhoda in povratka oziroma okviren čas odhoda in povratka, če čas še ni natančno določen;
 - prevozna sredstva, njihove značilnosti in kategorije, trajanje prevoza in kraji vmesnih postankov ter prometne povezave;
 - lokacija, glavne značilnosti in po potrebi turistična kategorija nastanitve v skladu s pravili države potovanja;
 - načrt obrokov;
 - obiski, izleti ali druge storitve, vključene v skupno dogovorjeno ceno turističnega paketa;
 - ali bo katera od potovalnih storitev zagotovljena v okviru skupine in po možnosti podatek o velikosti skupine, kadar iz okoliščin ne izhaja, da bo katera od potovalnih storitev zagotovljena v okviru skupine;
 - jezik, v katerem bodo zagotovljene druge turistične storitve, kadar so koristi potrošnika od teh storitev odvisne od ustne komunikacije;
 - ali je potovanje na splošno primerno za osebe z omejeno mobilnostjo in na zahtevo potrošnika podrobne informacije o primernosti potovanja ob upoštevanju potreb potrošnika;
2. firmo, poslovni naslov, telefonsko številko in po potrebi elektronski naslov organizatorja potovanja in prodajalca potovanja, kadar je to potrebno;
3. skupno ceno turističnega paketa, vključno z davki in z vsemi morebitnimi dodatnimi pristojbinami, taksami in drugimi stroški ali navedbo vrste morebitnih dodatnih stroškov, ki jih bo potrošnik še moral plačati, kadar teh stroškov ni mogoče razumno izračunati pred sklenitvijo pogodbe;
4. plačilne pogoje, vključno z vsemi zneski ali odstotki cene, ki se plačajo kot predplačilo, in roke za plačilo razlike, ali finančna jamstva, ki jih mora plačati ali zagotoviti potrošnik;
5. najmanjše število prijavljenih oseb za izvedbo turističnega paketa in rok iz 2. točke prvega odstavka 57.g člena tega zakona, v katerem lahko organizator potovanja odstopi od pogodbe, če je manj prijavljenih;
6. potne listine in morebitne zahteve za vizume, vključno z okvirnim obdobjem za pridobitev vizumov, ki veljajo za državljane Republike Slovenije, ter zdravstvene formalnosti, ki so potrebne za potovanje in bivanje v namembnem kraju potovanja;
7. o pravici do odstopa od pogodbe, ki jo ima potrošnik v skladu s prvim odstavkom 57.f člena tega zakona kadarkoli pred začetkom potovanja proti plačilu odstopnine ali proti plačilu standardiziranih odstopnin, ki jih morebiti zahteva organizator potovanja;

8. o prostovoljnih ali obveznih zavarovanjih za kritje stroškov odstopa od pogodbe s strani potrošnika ali stroškov pomoči, vključno s povratkom, v primeru nesreče, bolezni ali smrti.

Informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti podane na jasen, razumljiv in viden način. Kadar so podane v pisni obliki, se navedejo čitljivo.

Informacije iz 1., 3. do 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena, ki jih organizator potovanja ali prodajalec potovanja zagotovita potrošniku, so sestavni del pogodbe o paketnem potovanju in se ne spreminjajo, razen če se stranki izrecno dogovorita drugače.

Organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju sporočita vse spremembe predhodnih informacij na jasen, razumljiv in viden način.

Če organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, ne zagotovi informacij o dodatnih pristojbinah, taksah in drugih stroških iz 3. točke prvega odstavka tega člena na način, določen v drugem odstavku tega člena, potrošnik teh dodatnih plačil ne krije.

Obrazec za standardne informacije iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

57.c člen

Če je pogodba o paketnem potovanju sklenjena po telefonu, organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, potrošniku zagotovita standardne informacije na obrazcu iz četrtega odstavka tega člena in informacije iz 1. do 8. točke prvega odstavka 57.b člena tega zakona.

Pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije, pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve, organizator potovanja in podjetje, ki so mu bili podatki posredovani, zagotovita, da vsak od njiju potrošniku posreduje informacije iz 1. do 8. točke prvega odstavka 57.b člena tega zakona, če so povezane s potovalnimi storitvami, ki jih ponujata, pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba. Organizator potovanja hkrati potrošniku zagotovi standardne informacije na obrazcu iz četrtega odstavka tega člena.

Informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti podane na jasen, razumljiv in viden način. Kadar so podane v pisni obliki, se navedejo čitljivo.

Obrazec za standardne informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

57.č člen

Pogodba o paketnem potovanju je sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku. Kadar se sklene v pisni obliki, mora biti napisana čitljivo.

Organizator potovanja ali prodajalec potovanja potrošniku zagotovi izvod pogodbe o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov ob sklenitvi pogodbe ali po njeni sklenitvi brez nepotrebne odlašanja. Če je bila pogodba sklenjena ob hkratni fizični prisotnosti strank, lahko potrošnik zahteva izvod pogodbe na papirju.

Pri pogodbah o paketnem potovanju, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, kot to določa drugi odstavek 43. člena tega zakona, potrošnik prejme kopijo pogodbe o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, če se s tem strinja.

Pogodba o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi vsebuje vse dogovore glede turističnega paketa, kar vključuje informacije o turističnem paketu iz 1. do 8. točke prvega odstavka 57.b člena tega zakona in naslednje informacije:

1. posebne zahteve potrošnika, ki jih je organizator potovanja sprejel;
2. o odgovornosti organizatorja potovanja, ki jo ima v skladu z določbami prvega do desetega odstavka 57.e člena in a57.f člena tega zakona glede ustrezne izvedbe vseh potovalnih storitev, vključenih v pogodbo;
3. obveznosti organizatorja potovanja, da v skladu s trinajstim in štirinajstim odstavkom 57.e člena tega zakona zagotavlja pomoč potrošniku, če ima težave;
4. naziv subjekta, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, in njegove kontaktne podatke, vključno z naslovom;
5. ime, naslov, telefonsko številko, elektronski naslov in po potrebi številko telefaksa lokalnega predstavnika organizatorja potovanja, kontaktne točke ali druge službe, ki potrošniku omogoča, da lahko hitro pride v stik z organizatorjem potovanja in z njim učinkovito komunicira, zahteva pomoč, ko je v težavah, ali se pritoži glede neskladnosti izvajanja storitev s pogodbo, ki jih je opazil med izvedbo turističnega paketa;
6. obveznost potrošnika, da v skladu z drugim odstavkom 57.e člena tega zakona brez nepotrebnega odlašanja, pri čemer se upoštevajo vse okoliščine primera, obvesti organizatorja potovanja o neskladnostih izvedbe turističnega paketa, ki jih opazi med izvedbo;
7. kadar v okviru pogodbe o paketnem potovanju, ki vključuje tudi nočitev, potuje mladoletnik brez spremstva staršev ali zastopnika, informacije, ki omogočajo neposredne stike z mladoletnikom ali z osebo, ki je odgovorna zanj v kraju njegove nastanitve;
8. o razpoložljivem notranjem postopku za reševanje pritožb;
9. o mehanizmih za izvensodno reševanje potrošniških sporov v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, ter informacijo o izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov, če ga priznava, in o platformi za spletno reševanje potrošniških sporov v skladu z Uredbo (EU) št. 524/2013, kadar je to potrebno;
10. o pravici do prenosa pogodbe na drugega potrošnika v skladu z devetimi do trinajstim odstavkom 57.f člena tega zakona.

Pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije in pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve, podjetje, ki so mu bili podatki posredovani, obvesti organizatorja potovanja o sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju, na podlagi katere se oblikuje turistični paket, in mu posreduje informacije, ki jih kot organizator potovanja potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti.

V primerih iz prejšnjega odstavka organizator potovanja zagotovi potrošniku na trajnem nosilcu podatkov informacije iz 1. do 10. točke četrtega odstavka tega člena takoj, ko je obveščen o oblikovanju turističnega paketa.

Informacije iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena morajo biti podane na jasen, razumljiv in viden način.

Organizator potovanja potrošniku pravočasno pred začetkom turističnega paketa zagotovi potrebne račune, vavčerje, vozovnice in informacije o načrtovanem času odhoda. Če je treba, zagotovi tudi roke za prijavo in načrtovani čas vmesnih postankov, prometnih povezav in prihoda.

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z informiranjem potrošnika nosi podjetje.

57.d člen

Organizator potovanja lahko po sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju poviša cene le, če je ta možnost določena v pogodbi, če pogodba vsebuje določilo, da je potrošnik upravičen tudi do znižanja cene v skladu s petim odstavkom tega člena in če pogodba vsebuje način izračuna spremembe cene.

Povišanje cene iz prejšnjega odstavka je možno samo kot neposredna posledica sprememb:

- cene prevoza zaradi sprememb cene goriva ali drugih virov energije;
- ravni davkov ali pristojbin za potovalne storitve, vključene v pogodbi, ki jih naložijo tretje osebe, ki niso neposredno vključene v izvedbo turističnega paketa, vključno s turističnimi taksami, pristajalnimi pristojbinami ali pristojbinami za vkrcanje ali izkrcanje v pristaniščih in na letališčih, ali
- menjalnih tečajev valute, povezanih s turističnim paketom.

Če povišanje cene iz prvega odstavka tega člena presega osem odstotkov dogovorjene cene turističnega paketa, se uporabljajo pravila o spremembi pogodbenih pogojev iz drugega do petega odstavka 57.h člena tega zakona.

Ne glede na njegov obseg je povišanje cen mogoče le, če organizator potovanja vsaj 20 dni pred začetkom turističnega paketa o tem obvesti potrošnika jasno in razumljivo na trajnem nosilcu podatkov z vključeno obrazložitvijo in izračunom tega povišanja.

Če je v pogodbi o paketnem potovanju določena možnost povišanja cene, ima potrošnik v primeru zmanjšanja stroškov iz drugega odstavka tega člena pravico do znižanja cene, če so se ti stroški zmanjšali po sklenitvi pogodbe in pred začetkom turističnega paketa.

V primerih znižanja cene iz prejšnjega odstavka lahko organizator potovanja od zneska, ki ga dolguje potrošniku, odšteje dejanske administrativne stroške, ki jih je z znižanjem cene imel. Na zahtevo potrošnika organizator potovanja predloži dokazila o teh administrativnih stroških.

57.e člen

Organizator potovanja odgovarja za izpolnitev pogodbe o paketnem potovanju, ne glede na to, ali vključene potovalne storitve izvaja sam ali jih izvaja drugo podjetje.

Potrošnik brez nepotrebnega odlašanja, pri čemer se upoštevajo vse okoliščine primera, obvesti organizatorja potovanja o vseh neskladnostih, ki jih ugotovi med izvedbo potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju.

Če posamezna potovalna storitev ni izvedena v skladu s pogodbo o paketnem potovanju, organizator potovanja odpravi neskladnosti, razen če:

- to ni mogoče ali
- bi to povzročilo nesorazmerne stroške, pri čemer se upošteva obseg neskladnosti in vrednost potovalnih storitev, pri katerih so se pojavile neskladnosti s pogodbo.

Če organizator potovanja v razumnem roku, ki ga določi potrošnik, ne odpravi neskladnosti, lahko potrošnik, razen v primerih iz prejšnjega odstavka, sam odpravi neskladnosti in zahteva povračilo nastalih stroškov. Potrošniku ni treba določiti razumnega roka za odpravo neskladnosti, če je neskladnost takšne narave, da jo je treba odpraviti takoj ali če organizator potovanja neskladnosti noče odpraviti.

Če organizator potovanja zaradi razlogov iz tretjega odstavka tega člena ne odpravi neskladnosti, lahko potrošnik v skladu z enajstim in dvanajstim odstavkom tega člena in b57.f členom tega zakona zahteva znižanje cene in povrnitev škode.

Če organizator potovanja neskladnosti, ki znatno vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ne odpravi v razumnem roku, ki ga določi potrošnik, lahko potrošnik odstopi od pogodbe o paketnem potovanju brez plačila odstopnine in v skladu z enajstim in dvanajstim odstavkom tega člena in b57.f členom tega zakona zahteva znižanje cene oziroma povrnitev škode, kadar je to ustrezno.

Kadar organizator potovanja po začetku turističnega paketa ugotovi, da ne more zagotoviti znatnega dela potovalnih storitev, kot je dogovorjeno s pogodbo o paketnem potovanju, vključno s povratkom, potrošniku brez plačila dodatnih stroškov za nadaljnjo izvedbo

turističnega paketa ponudi ustrezne nadomestne potovalne storitve, ki so po možnosti enake ali višje kakovosti od dogovorjenih.

Kadar je posledica predlaganih nadomestnih potovalnih storitev iz prejšnjega odstavka turistični paket nižje kakovosti, kot je naveden v pogodbi o paketnem potovanju, organizator potovanja ustrezno zniža ceno turističnega paketa.

Potrošnik lahko predlagane nadomestne potovalne storitve zavrne le, če niso primerljive z navedenimi v pogodbi o paketnem potovanju ali če je znižanje cene neustrezno.

Če organizator potovanja ne more zagotoviti ustreznih nadomestnih potovalnih storitev ali če potrošnik predlagane nadomestne storitve zavrne v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena, lahko potrošnik, kadar je to ustrezno, v skladu z določbami enajstega in dvanajstega odstavka tega člena in b57.f člena tega zakona zahteva znižanje cene oziroma povrnitev škode, tudi če od pogodbe o paketnem potovanju ne odstopi.

Potrošnik lahko za vsako obdobje, v katerem je obstajala neskladnost izvedenih potovalnih storitev s pogodbo o paketnem potovanju zahteva sorazmerno znižanje cene, razen če organizator potovanja dokaže, da je za neskladnost odgovoren potrošnik.

Potrošnik ima pravico, da mu organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja povrne vsakršno škodo, ki mu je nastala zaradi kakršne koli neskladnosti s pogodbo, razen če organizator potovanja dokaže, da je:

- za neskladnost odgovoren potrošnik;
- za neskladnost odgovorna tretja oseba, ki ni povezana z zagotavljanjem potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju, in je bila neskladnost nepredvidljiva ali neizogibna ali
- neskladnost posledica neizogibnih in izrednih okoliščin.

Organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja ponudi ustrezno pomoč potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah, vključno v okoliščinah iz drugega odstavka a57.f člena tega zakona. Pomoč zajema zlasti:

- zagotavljanje ustreznih informacij o zdravstvenih storitvah, lokalnih organih oblasti in o konzularni pomoči,
- pomoč pri zagotavljanju sredstev za komuniciranje na daljavo in
- pomoč pri iskanju nadomestnih potovalnih aranžmajev.

Če težave nastanejo zaradi namernega ali malomarnega ravnanja potrošnika, lahko organizator potovanja za pomoč, ki jo nudi v takem primeru, zaračuna razumno nadomestilo, ki pa ne sme presežati njegovih dejanskih stroškov.

Če organizator potovanja nima sedeža znotraj Evropskega gospodarskega prostora, prodajalec potovanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, odgovarja za skladnost izvedbe turističnega paketa s pogodbo o paketnem potovanju v skladu z določbami tega zakona, razen če dokaže, da organizator potovanja ravna v skladu s temi določbami.«.

12. člen

Za 57.e členom se dodajo novi a57.f, b57.f in c57.f člen, ki se glasijo:

»a57.f člen

Če je v turistični paket vključen tudi prevoz, organizator potovanja v primerih iz šestega in desetega odstavka prejšnjega člena brez nepotrebnega odlašanja in brez dodatnih stroškov za potrošnika zagotovi tudi povratek z enakovrednim prevoznim sredstvom.

Če zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin ni mogoče zagotoviti povratka potrošnika, kot je dogovorjeno s pogodbo o paketnem potovanju, stroške potrebne nastanitve, ki je po možnosti enakovredne kategorije, kot je dogovorjena v pogodbi o paketnem potovanju, krije organizator

potovanja za največ tri nočitve. Če posebni predpisi Evropske unije, ki urejajo pravice potnikov, določajo daljše obdobje, ki velja za povratek potrošnika s temi prevoznimi sredstvi, se v primerih uporabe teh prevoznih sredstev uporabljajo daljša obdobja.

Organizator potovanja se ne sme sklicevati na neizogibne in izredne okoliščine pri omejevanju odgovornosti v skladu s prejšnjim odstavkom, če se zadevni prevoznik ne sme sklicevati na take okoliščine v skladu z zakonodajo Evropske unije.

Omejitev stroškov iz drugega odstavka tega člena se ne uporablja za osebe z omejeno mobilnostjo, kot je določeno v (a) točki 2. člena Uredbe (ES) št. 1107/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu (UL L št. 204 z dne 26. 7. 2006, str. 1), vključno z osebami, ki jih spremljajo, za nosečnice in mladoletnike brez spremstva ter za osebe, ki potrebujejo posebno zdravstveno pomoč, če je bil organizator potovanja vsaj 48 ur pred začetkom turističnega paketa obveščen o njihovih posebnih potrebah.«.

b57.f člen

Organizator potovanja lahko s pogodbo o paketnem potovanju omeji višino denarne odškodnine za povzročeno škodo zaradi neskladnosti s pogodbo, ki ne sme biti manjša od trikratnega zneska celotne cene turističnega paketa, razen za povrnitev škode za telesne poškodbe in za škodo, povzročeno namenoma ali iz malomarnosti.

Če mednarodne konvencije, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, omejujejo obseg povrnitve škode ali pogoje, pod katerimi ponudnik posameznih potovalnih storitev, ki so del turističnega paketa, odgovarja za povrnitev škode, se za organizatorja potovanja uporabljajo te omejitve.

Znižanje cene ali povrnitev škode zaradi neskladnosti s pogodbo o paketnem potovanju po tem zakonu ne vpliva na pravice potnikov iz Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L št. 46 z dne 17.2.2004, str. 1), Uredbe (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L št. 315 z dne 3.12.2007, str. 14), Uredbe (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč (UL L št. 131 z dne 28.5.2009, str. 24), Uredbe (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L št. 334 z dne 17.12.2010, str. 1) in Uredbe (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L št. 55 z dne 28.2.2011, str. 1) ter mednarodnih konvencij. Potrošniki so upravičeni do vložitve zahtevka v skladu s tem zakonom in navedenimi uredbami ter mednarodnimi konvencijami.

Povrnitev škode ali znižanja cen, ki jih potrošnik prejme na podlagi tega zakona in uredb ter mednarodnih konvencij iz prejšnjega odstavka, se med seboj odštevajo, da se prepreči prekomerna izplačila.

Potrošnik lahko zahteva znižanje cene ali povrnitev škode zaradi neskladnosti s pogodbo o paketnem potovanju v dveh letih od nastanka neskladnosti.

c57.f člen

Potrošnik lahko naslovi vsa sporočila, zahteve ali pritožbe v zvezi z izvedbo turističnega paketa neposredno na prodajalca potovanja, prek katerega je paket kupil. Prodajalec potovanja vsa prejeta sporočila, zahteve ali pritožbe brez nepotrebne odlašanja posreduje organizatorju potovanja.

Šteje se, da je organizator potovanja prejel sporočila, zahteve ali pritožbe, ko jih je prejel prodajalec potovanja.«.

13. člen

57.f, 57.g in 57.h člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»57.f člen

Potrošnik lahko kadarkoli pred začetkom turističnega paketa odstopi od pogodbe o paketnem potovanju.

V primeru odstopa potrošnika od pogodbe o paketnem potovanju lahko organizator potovanja zahteva od potrošnika plačilo ustrezne in upravičene odstopnine.

S pogodbo o paketnem potovanju se lahko določi razumne standardne odstopnine, pri čemer se upošteva preostali čas do začetka turističnega paketa ter pričakovane prihranke stroškov in prihodke iz nadomestne uporabe potovalnih storitev.

Če standardne odstopnine niso določene s pogodbo o paketnem potovanju, se odstopnina izračuna tako, da se od skupne cene turističnega paketa odšteje prihranke stroškov in prihodke iz nadomestne uporabe potovalnih storitev.

Na zahtevo potrošnika organizator potovanja predloži obrazložitev višine odstopnine.

Kadar se pred začetkom potovanja v kraju potovanja ali v neposredni bližini pojavijo neizogibne in izredne okoliščine, ki bistveno vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ali neizogibne in izredne okoliščine, ki bistveno vplivajo na prevoz potrošnika v kraj potovanja, potrošnik lahko od pogodbe o paketnem potovanju odstopi in je upravičen do povračila vseh plačil brez plačila kakršne koli odstopnine. V tem primeru potrošnik nima pravice zahtevati povrnitve škode.

Ne glede na določbo 6. točke prvega odstavka 43.a člena tega zakona ima potrošnik v primeru pogodbe o paketnem potovanju, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, pravico, da v 14 dneh odstopi od pogodbe brez navedbe razloga. Informacija o pravici do odstopa je sestavni del pogodbe o paketnem potovanju. Glede uresničevanja pravice do odstopa od pogodbe na podlagi tega odstavka in vračila prejetih plačil se smiselno uporabljajo določbe 4.b podpoglavja VI. poglavja tega zakona, ki ureja pogodbe, sklenjene na daljavo, in pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov.

V primeru odstopa potrošnika od pogodbe o paketnem potovanju v skladu s prvim do šestim odstavkom tega člena ali odstopa organizatorja potovanja od pogodbe o paketnem potovanju v skladu s prvim odstavkom 57.g člena tega zakona organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja, vendar najpozneje v 14 dneh po odstopu od pogodbe, vrne potrošniku vsa opravljena plačila, razen odstopnine, določene v skladu s tretjim in četrtem odstavkom tega člena.

Potrošnik lahko prenese pogodbo o paketnem potovanju na tretjo osebo, ki izpolnjuje pogoje, ki se uporabljajo za to pogodbo, potem, ko je v razumnem roku pred začetkom turističnega paketa na trajnem nosilcu podatkov o tem obvestil organizatorja potovanja.

Če potrošnik v primeru iz prejšnjega odstavka organizatorja potovanja obvesti o prenosu pogodbe o paketnem potovanju vsaj sedem dni pred začetkom turističnega paketa, se v vsakem primeru šteje, da je bilo obvestilo podano v razumnem roku.

Prenositelj in prevzemnik pogodbe o paketnem potovanju sta solidarno odgovorna za plačilo preostalih pogodbenih obveznosti in vseh dodatnih pristojbin, taks ali drugih stroškov, nastalih pri prenosu.

Organizator potovanja obvesti prenositelja o dejanskih stroških prenosa pogodbe o paketnem potovanju. Ti stroški morajo biti razumni in ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki jih ima organizator potovanja s prenosom pogodbe.

Organizator potovanja zagotovi prenositelju dokazila o dodatnih pristojbinah, taksah ali drugih stroških, ki nastanejo zaradi prenosa pogodbe o paketnem potovanju.

57.g člen

Organizator potovanja lahko odstopi od pogodbe o paketnem potovanju in potrošniku vrne vsa plačila, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, le če:

1. organizator potovanja zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin ne more izpolniti pogodbe o paketnem potovanju in o odstopu od pogodbe obvesti potrošnika pred začetkom turističnega paketa brez nepotrebne odlašanja ali če
2. se ni zbralo najmanjše število oseb, navedenih v pogodbi o paketnem potovanju, in organizator potovanja obvesti potrošnika o odstopu od pogodbe v pogodbeno dogovorjenem roku, vendar najpozneje:
 - 20 dni pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, daljših od šest dni;
 - sedem dni pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, ki trajajo od dva do šest dni;
 - 48 ur pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, krajših od dveh dni.

57.h člen

Z izjemo spremembe cene v skladu s 57.d členom tega zakona organizator potovanja pred začetkom turističnega paketa ne sme enostransko spremeniti pogodbenih pogojev, razen če:

- si je to pravico pridržal s pogodbo;
- je sprememba zanemarljiva; in
- organizator potovanja obvesti potrošnika o spremembi na jasen, razumljiv in viden način na trajnem nosilcu podatkov.

Če organizator potovanja ugotovi, da je pred začetkom turističnega paketa prisiljen bistveno spremeniti katero od glavnih značilnosti potovalnih storitev iz 1. točke prvega odstavka 57.b člena tega zakona, da ne more zagotoviti posebnih zahtev potrošnika v skladu s 1. točko četrtega odstavka 57.č člena tega zakona, ali v skladu s tretjim odstavkom 57.d člena tega zakona predlaga povišanje cene za več kot osem odstotkov, lahko potrošnik v razumnem roku, ki ga določi organizator potovanja, privoli v predlagano spremembo ali odstopi od pogodbe o paketnem potovanju, ne da bi moral plačati odstopnino. Če potrošnik v postavljenem roku ne odgovori, se šteje, da odstopa od pogodbe.

Če potrošnik v primerih iz prejšnjega odstavka odstopi od pogodbe o paketnem potovanju, lahko sprejme nadomestni turistični paket, ki je po možnosti enakovredne ali višje kakovosti, če ga organizator potovanja ponuja.

Če potrošnik v skladu z drugim odstavkom tega člena odstopi od pogodbe o paketnem potovanju in ne sprejme nadomestnega turističnega paketa, mu organizator potovanja brez nepotrebne odlašanja, vendar najpozneje v 14 dneh, vrne vsa plačila. Pri tem se smiselno uporabljajo določbe enajstega in dvanajstega odstavka 57.e člena in b57.f člena tega zakona.

Organizator potovanja brez nepotrebne odlašanja na jasen, razumljiv in viden način na trajnem nosilcu podatkov obvesti potrošnika o:

- predlaganih spremembah iz drugega odstavka tega člena in, kadar je ustrezno, o njihovem učinku na ceno turističnega paketa;
- razumnem roku, v katerem lahko potrošnik obvesti organizatorja potovanja o odločitvi na podlagi drugega odstavka tega člena, in o posledicah, če na predlagano spremembo ne odgovori v tem roku; in
- ponujenem nadomestnem turističnem paketu in njegovi ceni, kadar je to primerno.

Če potrošnik v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena privoli v predlagano spremembo ali sprejme nadomestni turistični paket, je upravičen do ustreznega znižanja cene, če je posledica sprememb slabša kakovost ali nižji stroški turističnega paketa.«.

Za 57.h členom se dodajo novi 57.i, 57.j, 57.k, 57.l in 57.m člen, ki se glasijo:

»57.i člen

Podjetje je odgovorno za napake, ki so nastale zaradi tehničnih okvar v sistemu rezervacije in jih je podjetju mogoče pripisati.

Če podjetje soglaša, da opravi rezervacijo turističnega paketa ali rezervacijo potovalnih storitev, ki so del povezanega potovalnega aranžmaja, podjetje odgovarja za napake, storjene v procesu rezervacije, razen če je za te napake odgovoren potrošnik ali so posledica neizogibnih in izrednih okoliščin.

V primerih iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena potrošnik lahko zahteva povrnitev škode.

57.j člen

Organizator potovanja in v primerih iz petnajstega odstavka 57.e člena tega zakona tudi prodajalec potovanja ima pravico zahtevati povrnitev škode od tretje osebe, ki je prispevala k neskladnosti izvedbe turističnega paketa s pogodbo o paketnem potovanju, v tolikšni meri, kolikor je povrnil škodo potrošniku, znižal ceno ali izpolnil druge obveznosti po tem zakonu.

57.k člen

Podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, potrošniku pred sklenitvijo pogodbe, s katero se oblikuje povezani potovalni aranžma, oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasen, viden in razumljiv način zagotovi naslednje informacije:

- da potrošnik ne more uveljavljati pravic, ki mu na podlagi tega poglavja pripadajo v primeru sklenitve pogodbe o paketnem potovanju,
- da vsak ponudnik posamezne potovalne storitve je sam odgovoren za izvedbo te storitve na podlagi sklenjene pogodbe in
- da potrošniku pripada varstvo v primeru likvidnostnih težav v skladu s tem zakonom.

Obveznost iz prejšnjega odstavka se uporablja tudi za podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje in nimajo sedeža v Republiki Sloveniji, če na kakršenkoli način usmerjajo to dejavnost na območje Republike Slovenije.

Obrazce za informacije iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

Če obrazci iz prejšnjega odstavka ne pokrivajo določene vrste povezanega potovalnega aranžmaja, zagotovi podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, informacije, povezane s tem povezanim potovalnim aranžmajem.

57.l člen

Če podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne zagotovi potrošniku informacij iz prejšnjega člena in zahtev glede jamstva v primeru likvidnostnih težav, ki jih določata 58. in 58.a člen tega zakona, se za posamezne potovalne storitve, ki so del povezanega potovalnega aranžmaja, uporabljajo določbe 57.e do b57.f člena in devetega do trinajstega odstavka 57.f člena tega zakona.

57.m člen

Če povezan potovalni aranžma nastane s sklenitvijo pogodbe o posamezni potovalni storitvi s podjetjem, ki ne omogoča povezanih potovalnih aranžmajev, to podjetje o sklenitvi pogodbe obvesti podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje.«.

58. člen se spremeni tako, da se glasi:

»58. člen

Organizator potovanja zagotovi jamstvo za povračilo vseh plačil, ki so bila izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne potovalne storitve niso bile izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja.

Šteje se, da ima organizator potovanja likvidnostne težave, kadar postane nesposoben pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti in zaradi tega ne pride do izvedbe potovalnih storitev. Šteje se, da organizator potovanja ni sposoben izpolnjevati zapadlih obveznosti, če na zahtevo subjekta, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, ne predloži dokazil o plačilu potovalnih storitev v roku 72 ur, če je potrošnik na subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, naslovil pisno zahtevo za plačilo iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav po tem, ko je potrošnik organizatorja potovanja predhodno pozval na izpolnitev obveznosti in organizator potovanja v roku 48 ur od zahtevka potrošnika svoje obveznosti ni izpolnil.

Če pogodba o paketnem potovanju vključuje tudi prevoz, je organizator potovanja v primeru svojih likvidnostnih težav odgovoren tudi za povratek potrošnikov.

V primeru likvidnostnih težav lahko subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja, ponudi tudi nadaljevanje turističnega paketa.

Če ima organizator potovanja sedež v drugi državi članici Evropske unije in prodaja, ponuja v prodajo turistične pakete ali kako drugače usmerja takšno dejavnost na trg Republike Slovenije, zagotovi jamstvo v primeru likvidnostnih težav v skladu s tem zakonom.

Če ima organizator potovanja sedež v drugi državi članici Evropske unije, se šteje, da izpolnjuje zahteve tega zakona glede jamstva v primeru likvidnostnih težav, če zagotavlja jamstvo, ki je v skladu s predpisi države članice Evropske unije, v kateri ima sedež, in ti predpisi izpolnjujejo zahteve iz 17. člena Direktive (EU) 2015/2302.

Če ima organizator potovanja sedež zunaj Evropskega gospodarskega prostora, jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovi prodajalec potovanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, razen če dokaže, da takšno jamstvo zagotavlja organizator potovanja.«.

16. člen

Za 58. členom se dodajo novi 58.a, 58.b, 58.c in 58.č člen, ki se glasijo:

»58.a člen

Organizator potovanja zagotovi, da je jamstvo iz prejšnjega člena učinkovito in krije razumno predvidljive stroške, vključno s stroški povratka potrošnika, kadar turistični paket vsebuje tudi prevoz.

Jamstvo mora zadoščati za kritje vseh plačil za namene turističnega paketa s strani potrošnikov v obdobju leta, za katerega je največje povpraševanje. Pri izračunu zahtevane višine jamstva se upoštevajo vrsta in cena turističnih paketov, vrsta prevoza in dolžina obdobja med predplačili in začetkom turističnega paketa.

Potrošniki uživajo pravice iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja ne glede na svoj kraj bivanja, kraj odhoda ali kraj prodaje turističnega paketa in ne glede na to, v kateri državi članici Evropske unije je subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav.

Če likvidnostne težave organizatorja potovanja vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ki se je že začel izvajati, jamstvo obsega tudi brezplačno zagotovitev povratka potrošnikov in financiranje nastanitve pred povratkom, če je to potrebno.

Jamstvo zagotavlja povračilo plačil za neizvedene potovalne storitve brez nepotrebne odlašanja po vložitvi zahteve potrošnika, če je zahteva potrošnika upravičena.

Organizatorji potovanj zagotovijo jamstvo v obliki jamstvene sheme, zavarovanja pri zavarovalnici, zavarovanja z namenskim depozitom ali z bančno garancijo.

Metodologijo za izračun letnega prometa, povezanega z izvedbo turističnih paketov, pogoje delovanja jamstvene sheme in najnižjo višino zahtevanega jamstva, ki se šteje za učinkovito, za posamezno obliko zavarovanja iz prejšnjega odstavka določi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

58.b člen

Nacionalna kontaktna točka zagotavlja kontaktnim točkam drugih držav članic Evropske unije vse potrebne informacije o nacionalnih zahtevah za jamstvo v primeru likvidnostnih težav in o identiteti subjektov, ki zagotavljajo jamstvo v primeru likvidnostnih težav za posamezne organizatorje potovanj s sedežem na območju Republike Slovenije.

Nacionalna kontaktna točka omogoči kontaktnim točkam drugih držav članic Evropske unije dostop do seznamov organizatorjev potovanj, ki izpolnjujejo obveznosti v zvezi z jamstvom v primeru likvidnostnih težav. Seznime javno objavi na svoji spletni strani.

Nacionalna kontaktna točka preverja izpolnjevanje pogojev organizatorjev potovanj, ki imajo sedež v drugih državah članicah in ki poslujejo ali usmerjajo dejavnost tudi na trg Republike Slovenije.

Naloge nacionalne kontaktne točke opravlja ministrstvo, pristojno za turizem.

58.c člen

Nacionalna kontaktna točka lahko v primeru dvoma od druge države članice, v kateri ima organizator potovanja sedež, zahteva pojasnila glede njegovega jamstva v primeru likvidnostnih težav.

Če nacionalna kontaktna točka prejme zahtevo za pojasnila iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice Evropske unije, na prejeto zahtevo odgovori brez nepotrebne odlašanja ob upoštevanju nujnosti in zahtevnosti zadeve oziroma najpozneje v petnajstih delovnih dneh od prejema zahteve.

58.č člen

Podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje, zagotovijo jamstvo za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njihovih likvidnostnih težav. Če je podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, odgovorno tudi za prevoz potrošnikov, jamstvo krije tudi povratek potrošnikov.

Glede zagotavljanja jamstva v primeru likvidnostnih težav podjetij, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje, se smiselno uporabljajo določbe četrtega odstavka 58. člena in 58.a do 58.c člena tega zakona o odgovornosti organizatorja potovanja, obsegu in učinkovitosti jamstva, vzajemnem priznavanju, nacionalni kontaktni točki in upravnem sodelovanju.«.

17. člen

V 72. členu se dodata novi enajsta in dvanajsta alineja, ki se glasita:

»– organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so bila izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso bile izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja, na način, ki je določen v 58.a členu tega zakona;
– podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav, na način, ki je določen v 58.a členu tega zakona;«.

18. člen

V prvem odstavku 77. člena se 21. do 33. točka spremenijo tako, da se glasijo:

»21. če brez izrecnega dogovora s potrošnikom spremeni informacije iz tretjega odstavka 57.b člena tega zakona;
22. če potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne sporoči vseh sprememb predhodnih informacij v skladu s četrtem odstavkom 57.b člena tega zakona;
23. če pogodba o paketnem potovanju ni sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku in če pogodba, ki je sklenjena v pisni obliki, ni napisana čitljivo (prvi odstavek 57.č člena);
24. če potrošniku ne zagotovi izvoda podpisane pogodbe o paketnem potovanju ali potrdila o sklenjeni pogodbi v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 57.č člena tega zakona;
25. če pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije, pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve, podjetje, ki so mu bili podatki posredovani, ne obvesti organizatorja o sklenitvi pogodbe, na podlagi katere se oblikuje turistični paket in mu ne posreduje informacij, ki jih kot organizator potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti (peti odstavek 57.č člena);
26. če pogodba o sklenjenem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi ne vsebuje vseh informacij iz četrtega odstavka 57.č člena tega zakona ali če te informacije niso podane na jasen, razumljiv in viden način (sedmi odstavek 57.č člena);
27. če potrošniku pred začetkom turističnega paketa ne zagotovi dokumentacije in informacij iz osmega odstavka 57.č člena tega zakona;
28. če zviša ceno v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 57.d člena tega zakona;
29. če potrošniku ne zniža cene v skladu s petim odstavkom 57.d člena tega zakona;
30. če potrošniku ne predloži dokazila o administrativnih stroških iz šestega odstavka 57.d člena tega zakona;
31. če ne odpravi neskladnosti potovalnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 57.e člena tega zakona;
32. če potrošniku na njegovo zahtevo v skladu s četrtem odstavkom 57.e člena tega zakona ne povrne stroškov, ki jih je imel z odpravo neskladnosti;
33. če na zahtevo potrošnika ne zniža cene v skladu s petim odstavkom 57.e člena tega zakona;«.

Za 33. točko se dodajo nove 33.a, 33.b, 33.c, 33.č, 33.d, 33.e, 33.f, 33.g, 33.h, 33.i in 33.j točka, ki se glasijo:

»33.a če potrošniku brez plačila dodatnih stroškov za nadaljevanje izvajanja turističnega paketa ne ponudi ustrezne nadomestne storitve, ki je po možnosti enake ali višje kakovosti od dogovorjene (sedmi odstavek 57.e člena), ali mu ne odobri ustreznega znižanja cene, kadar je posledica sprememb potovalnih storitev turistični paket nižje kakovosti, kot je naveden v pogodbi o turističnem paketu (osmi odstavek 57.e člena);
33.b če v primeru neskladnosti izvedenih potovalnih storitev s pogodbo o turističnem paketu na potrošnikovo zahtevo ne zniža cene v skladu s enajstim odstavkom 57.e člena tega zakona;
33.c če na zahtevo potrošnika ne predloži obrazložitve višine odstopnine (peti odstavek 57.f člena);
33.č če potrošniku v primeru odstopa od pogodbe o turističnem paketu ne vrne plačil v skladu z osmim odstavkom 57.f člena tega zakona;
33.d če prenositelju ne zagotovi dokazila o dodatnih pristojbinah, taksah ali drugih stroških, ki nastanejo zaradi prenosa pogodbe o paketnem potovanju (trinajsti odstavek 57.f člena);
33.e če odstopi od pogodbe v nasprotju s 57.g členom tega zakona;

33.f če pred začetkom turističnega paketa enostransko spremeni pogoje v nasprotju s prvim odstavkom 57.h člena in potrošniku ne vrne vseh plačil v skladu s četrtim odstavkom 57.h člena tega zakona, kadar potrošnik zaradi spremembe pogojev odstopi od pogodbe;

33.g če v primeru sprememb pogodbenih pogojev o turističnem paketu ne obvesti potrošnika v skladu s petim odstavkom 57.h člena tega zakona;

33.h če v primerih iz šestega odstavka 57.h člena tega zakona potrošniku ustrezno ne zniža cene turističnega paketa;

33.i če organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so bila izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso bile izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja (58. člen);

33.j če omogoča povezane potovalne aranžmaje in pri tem ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (58.č člen).«.

19. člen

V prvem odstavku 78. člena se za 18. točko dodata novi 18.a in 18.b točka, ki se glasita:

»18.a če pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba, potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 57.b člena v skladu z drugim odstavkom 57.b člena tega zakona;

18.b če ne zagotovi informacij iz prvega in drugega odstavka 57.k člena na obrazcu iz tretjega odstavka 57.k člena tega zakona.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Vlada Republike Slovenije izda podzakonski predpis iz novega 58.a člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda podzakonski predpis iz novega 57.b, 57.c in 57.k člena zakona v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona.

21. člen

Do začetka uporabe podzakonskega akta iz novega sedmega odstavka 58.a člena zakona se kot dokazilo o jamstvu v primeru likvidnostnih težav šteje pogodba o zavarovanju, sklenjena na temelju šeste alineje prvega odstavka 36. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04, 57/12, 17/15, 52/16 – ZPPreb-1 in 29/17-ZŠpo – 1).

Ministrstvo, pristojno za turizem, začne opravljati naloge nacionalne kontaktne točke iz novega 58.b člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

22. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. julija 2018.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S spremembo šestnajstega in sedemnajstega odstavka 1. člena ZVPot se na novo opredeljujeta definiciji organizatorja potovanja in prodajalca potovanja v skladu z 8. in 9. točko 3. člena Direktive 2015/2302/EU. Organizator potovanja je podjetje, ki neposredno ali posredno prek drugega podjetja ali skupaj z drugim podjetjem kombinira turistične pakete in jih prodaja ali ponuja v prodajo, ali podjetje, ki podatke o potrošniku posreduje drugemu podjetju v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka a57.b člena tega zakona. Prodajalec potovanja pa je podjetje, ki ni organizator potovanja in prodaja ali ponuja v prodajo turistične pakete, ki jih kombinira organizator potovanja.

Za ustrezno izvedbo turističnega paketa kot celote je odgovorno eno podjetje, ki nastopa v vlogi organizatorja potovanja. Le v primerih, ko drugo podjetje deluje kot organizator potovanja, lahko prvo podjetje deluje samo kot prodajalec potovanja, ni pa odgovorno kot organizator potovanja. Ali podjetje pri določenem turističnem paketu deluje kot organizator potovanja, je odvisno od vključenosti tega podjetja v oblikovanje turističnega paketa, ne pa od tega, kako podjetje opisuje svojo poslovno dejavnost (torej ne glede na to, ali se predstavlja kot ponudnik ali pa se predstavlja kot posrednik, ki deluje v imenu potrošnika).

K 2. členu:

S predlagano spremembo se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, ki je razveljavila Direktivo Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih. S tem členom se tako spremeni tretja točka 1.a člena ZVPot, v katerem so navedene direktive, ki se z ZVPot prenašajo v slovenski pravni red.

K 3. členu:

6. točka prvega odstavka 43.a člena ZVPot se spremeni tako, da se terminološko poenoti z Direktivo 2015/2302/EU, ki namesto termina »pogodba o turističnem aranžmaju« uporablja termin »pogodba o paketnem potovanju«.

K 4. členu:

S tem členom se odpravljajo pomanjkljivosti pri prenosu točke (q) prvega odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU. Ker Evropska komisija opozarja, da ni vedno jasno, ali plačilni pogoji iz 5. točke prvega odstavka 25.b člena ZVPot vključujejo tudi pologe in finančne garancije, se, da bi se izognili morebitnim nejasnostim, v novi 12. točki 43.b člena ZVPot zahteva po zagotovitvi informacij o obstoju pologov ali drugih finančnih garancij in pogojev v zvezi z njimi določa kot samostojna informacija, ki jo mora zagotoviti podjetje potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasen in razumljiv način.

K 5. členu:

Evropska komisija ugotavlja, da iz besedila drugega odstavka 43.c člena ZVPot »preden potrošnik odda naročilo« ne izhaja dovolj jasno, da gre za trenutek neposredno pred oddajo naročila, kot ga določa drugi odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, zato se zaradi zagotovitve večje jasnosti besedila s predlaganim členom določa, da je treba navedene informacije potrošniku zagotoviti »neposredno« preden odda naročilo.

K 6. členu:

S tem členom se odpravlja redakcijska napaka pri sklicevanju v a43.d členu ZVPot, na katero je v okviru pilotnega projekta opozorila Evropska komisija. S sklicevanjem na 4. točko prvega odstavka 43.b člena ZVPot (namesto na 3. točko) se tako pravilno prenaša 10. člen Direktive 2011/83/EU.

K 7. členu:

S predlaganim členom se naslavlja pomislek Evropske komisije, da določba prvega odstavka 45.a člena ZVPot presega zahteve petega odstavka 8. člena Direktive 2011/83/EU, s tem ko kot način predstavitve identitete podjetja določa podajanje informacij o firmi in sedežu podjetja. Zato se določa, da mora pri telefonskih pogovorih oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik s potrošnikom z namenom sklenitve pogodbe na daljavo, na začetku pogovora predstaviti samo firmo podjetja, po potrebi pa tudi identiteto osebe, v imenu katere telefonira, ter potrošnika seznaniti o komercialnem namenu klica.

K 8. členu:

Naslov 6. podpoglavja VI. poglavja ZVPot se spremeni tako, da se terminološko poenoti z Direktivo 2015/2302/EU, ki se s tem podpoglavjem prenaša v slovenski pravni red (popolna uskladitev). Namesto termina »pogodba o turističnem aranžmaju« Direktiva 2015/2302/EU namreč uporablja termin »pogodba o paketnem potovanju«, prav tako na novo ureja tudi »povezan potovalni aranžma«. S predlogom zakona se zaradi uskladitve z Direktivo 2015/2302/EU tako na novo oblikuje celotno poglavje, s čimer se bo pripomoglo k večji preglednosti zakona.

K 9. členu:

K 57.a členu:

S prvim odstavkom se prenaša 3. točka prvega odstavka 3. člena Direktive 2015/2302/EU, ki opredeljuje pogodbo o paketnem potovanju. Pogodba o paketnem potovanju je vsaka pogodba o turističnem paketu. Če se turistični paket zagotovi na podlagi ločenih pogodb, se za pogodbo o paketnem potovanju štejejo vse pogodbe, ki zajemajo potovalne storitve, vključene v turistični paket.

Od pogodbe o paketnem potovanju pa se razlikuje pojem »povezan potovalni aranžma«, ki ga ureja drugi odstavek tega člena, ki prenaša 5. točko prvega odstavka 3. člena Direktive 2015/2302/EU. Zaradi preglednosti je namreč treba turistične pakete ločiti od povezanih potovalnih aranžmajev, ki nimajo značilnosti turističnega paketa, in zato ni ustrezno, da zanje veljajo vse določbe, ki se uporabljajo za turistične pakete. Da se zagotovita poštena konkurenca in varstvo potrošnikov, pa je tudi pri povezanih potovalnih aranžmajih obvezna zagotovitev zadostnih dokazil o jamstvu za povračilo plačil in povratka potrošnikov v primeru likvidnostnih težav podjetja, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, saj gre za alternativni poslovni model, ki je pogosto v tesni konkurenci s turističnimi paketi. Ta posebna pravila veljajo za povezane potovalne aranžmaje, ne glede na to, ali so sklenjeni v poslovalnicah ali prek spleta. Za povezan potovalni aranžma gre v določenih primerih, ko sta izbrani vsaj dve različni vrsti potovalnih storitev za namene istega potovanja in ne gre za turistični paket, na podlagi česar so s posameznimi ponudniki potovalnih storitev sklenjene ločene pogodbe. Pri tem sta določena dva objektivna kriterija za presojo.

Prvi kriterij je enkratni obisk ali stik s prodajno točko, v okviru katerega potrošnik ločeno izbere in ločeno plača posamezne potovalne storitve. Pri tem gre na primer za spletne platforme ali posrednike, ki nudijo različne potovalne storitve različnih ponudnikov (na primer letalska karta, hoteli ipd.). Ključna razlika s turističnim paketom je v tem, da se potrošnik pri povezanem potovalnem aranžmaju zaveže k plačilu za posamezno potovalno storitev takoj, ko to storitev izbere, in šele nato izbere naslednjo potovalno storitev. Pri turističnem paketu pa se potrošnik k plačilu zaveže šele potem, ko je izbral vse storitve.

Drugi kriterij pa je tako imenovano usmerjeno omogočanje nakupa. Tako usmerjeno omogočanje nakupa bo pogosto temeljilo na tržni povezavi med podjetjema in bo vključevalo plačilo (npr. na podlagi števila klikov ali prometa). Tako gre za povezan potovalni aranžma, če prvo podjetje usmerjeno omogoča nakup vsaj ene dodatne potovalne storitve drugega podjetja in če je najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve z drugim podjetjem sklenjena pogodba o drugi potovalni storitvi. Gre npr. za primere, ko podjetje prek spletne povezave do drugega podjetja potrošniku ponuja posamezne dodatne potovalne storitve (npr. letalski prevoznik ima na svoji spletni strani objavljeno spletno povezavo do določenega hotela).

Pri tem pa je potrebna aktivnost potrošnika, ki na podlagi vabila k rezervaciji sam obiše spletno stran drugega podjetja. Ključna razlika s turističnim paketom je torej v tem, da podjetje podatkov potrošnika drugemu podjetju ne posreduje samo.

Ob tem pa je treba povezane potovalne aranžmaje ločiti od potovalnih storitev, ki jih potrošniki rezervirajo neodvisno, pogosto tudi ob drugem času, ne glede na to, da potovalne storitve zadevajo isto potovanje. Povezane potovalne aranžmaje, sklenjene prek spleta, je treba ločiti tudi od povezanih spletnih mest, katerih cilj ni skleniti pogodbe s potrošnikom, povezav, prek katerih potrošniki samo na splošno dobijo informacije o dodatnih potovalnih storitvah (na primer kadar ima hotel ali organizator dogodka na svoji spletni strani objavljen seznam vseh izvajalcev dejavnosti, ki neodvisno od katere koli rezervacije ponujajo storitve prevoza na njegovo lokacijo), in če se za objavo oglasov na spletnih mestih uporabijo „piškotki“ ali metapodatki.

Tretji odstavek določa, da se določbe poglavja o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih uporabljajo za turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje tudi, kadar jih podjetja ponujajo ali prodajajo osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnika, razen kadar so turistični paketi in povezani potovalni aranžmaji kupljeni na podlagi okvirne pogodbe za organiziranje poslovnih potovanj med podjetjem in drugo fizično ali pravno osebo, ki deluje za namene, povezane z njeno pridobitno dejavnostjo (trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo). Večina potnikov, ki kupuje turistične pakete ali povezane potovalne aranžmaje, je potrošnikov v smislu prava varstva potrošnikov EU. Hkrati pa ni vedno lahko razlikovati med potrošniki in predstavniki malih podjetij ali poslovnimi subjekti, ki potovanja, povezana s svojim podjetjem ali poklicno dejavnostjo, rezervirajo prek istih sistemov rezervacij kot potrošniki. Taki potniki pogosto potrebujejo podobno raven varstva. Nasprotno pa obstajajo podjetja ali organizacije, ki turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje organizirajo na podlagi okvirnega dogovora, pogosto sklenjenega za večje število turističnih paketov in povezanih potovalnih aranžmajev za določeno obdobje, na primer s potovalno agencijo. V teh primerih ni potrebna taka raven varstva kot za potrošnike. Določbe tega poglavja bi se tako morale uporabljati za poslovne potnike, vključno z osebami v svobodnih poklicih, ali samozaposlene ali druge fizične osebe, kadar ne sklenejo turističnih paketov in povezanih potovalnih aranžmajev na podlagi okvirnega dogovora.

Predlagani četrti odstavek v skladu z drugim odstavkom 2. člena Direktive 2015/2302/EU določa izjeme, za katere se določbe poglavja o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih ne uporabljajo, saj so v teh primerih za organizatorje potovanj nesorazmerno breme. Ker je npr. v primeru krajših potovanj do 24 ur, ki ne vključujejo prenočevanja, potreba po varstvu potnikov manjša, bi bile zahteve tega poglavja nesorazmerne.

Zaradi nesorazmernosti bremen so s področja uporabe tega poglavja v celoti izključeni tisti turistični paketi ali povezani potovalni aranžmaji, ki jih ponujajo organizacije, katerih namen ni pridobivanje dobička. S tem so mišljena potovanja, ki jih organizirajo npr. društva za svoje člane, športni klubi, vzgojno-izobraževalne ustanove za svoje učence ali dobrodelne organizacije. Da se določbe tega poglavja ne bi obšle tako, da bi se potovanja organizirala prek društev in drugih nepridobitnih organizacij, so za izjeme postavljeni strogi omejitveni pogoji. Za izjemo gre le, če so kumulativno izpolnjeni pogoji, da so potovanja ali povezani turistični aranžmaji ponujeni le občasno (nekajkrat letno), na nepridobitni osnovi in samo za zaključene skupine (npr. člane društva), torej niso ponujeni širši javnosti oziroma se javno ne oglašujejo. Dopustno je torej le obveščanje npr. članov društva po elektronski pošti ali z obvestilom, objavljenem le v društvenih prostorih, ne pa tudi na javnih mestih, po medijih ali po spletu.

Zadnja predlagana izjema so turistični paketi in povezani potovalni aranžmaji, ki so kupljeni na podlagi okvirnega dogovora med pravnimi osebami. Gre za dogovore med prirejenimi subjekti na trgu (poslovni subjekti, za katere se domneva, da imajo enako pogajalsko moč) in posebno varstvo zanje ni potrebno. To se nanaša na primer na večja podjetja, ki imajo za izvedbo službenih potovanj z izbranim organizatorjem sklenjen krovni dogovor, znotraj katerega se potem dogovarjajo o izvedbi posameznih paketov.

Da zaradi določb tega člena ne bi prihajalo do zlorab in nelojalne konkurence, je pojem občasnosti v petem odstavku posebej opredeljen in sicer tako, da se šteje, da so turistični

paketi in povezani potovalni aranžmaji izvedeni občasno, če skupna letna višina vplačanih zneskov za namen potovanj ne presega 15.000 eurov. Da ta omejitev ne bi prizadela vzgojno-izobraževalnih organizacij pri organiziranju šolskih ekskurzij, verskih skupnosti, ki so registrirane skladno z zakonom, ki ureja versko svobodo pri izvajanju njihovih rednih aktivnosti, pa tudi društev, za katera je organiziranje različnih društvenih aktivnosti ustaljena oblika delovanja (planinska, taborniška, skavtska društva, ipd.), se navedena omejitev vplačil za vse naštete ne bi uporabljala, vendar za zadnje le pod pogojem, če jim je priznan status društva, ki deluje v javnem interesu. Ta omejitev je nujna, saj je varovalka pred morebitnim izigravanjem te določbe.

K 10. členu:

K a57.b členu:

S prvim odstavkom se opredeljujejo nekateri novi pojmi, ki se uporabljajo v predlaganem podpoglavju.

»Potovalne storitve« so storitve, katerih kombinacija predstavlja turistični paket. Zajemajo storitve, ki jih potrošniki najpogosteje povezujejo s potovanji, in sicer: prevoz; nastanitev, ki ni neločljivo povezana s prevozom in ni za namene bivanja; najem osebnih avtomobilov in drugih motornih vozil ter druge turistične storitve, ki niso neločljivo povezane s prevozom, nastanitvijo ali najemom motornih vozil ali motornih koles.

Za prevoz potrošnikov se šteje npr. prevoz z avtobusom, vlakom, letalom ali ladjo na cilj potovanja (potovalno destinacijo). Kot samostojne potovalne storitve pa se ne štejejo manjše prevozne storitve, kot je npr. prevoz potrošnikov na letališče ali med hotelom in avtobusno postajo ali prevoz v okviru vodenih ogledov, saj v tem primeru ne gre za samostojno potovalno storitev, temveč za storitev, ki je neločljivo povezana z drugo potovalno storitvijo.

Za nastanitev se šteje vsako bivanje čez noč. Pri tem sta določeni dve izjemi, pri katerih nastanitev ne predstavlja potovalne storitve. Prva izjema je nastanitev s prenočitvijo, ki se zagotovi kot del prevoza potrošnika (npr. nastanitev na ladji ali vlaku), če je očitno, da je pri tem glavni element prevoz. Ta izjema pa ne velja v primeru križarjenja, ker prevoz pri križarjenju ni glavni element, temveč je tudi nastanitev vsaj enakovreden element prevozu. Druga izjema je nastanitev za namene bivanja, saj gre za dalj časa trajajoče nastanitve, katerih namen ni turistično potovanje (npr. bivanje zaradi začasnega dela, udeležba na jezikovnih tečajih).

Potovalne storitve so tudi vse druge turistične storitve, ki niso neločljivo povezane s prevozom, nastanitvijo ali najemom motornih vozil ali motornih koles. Takšne storitve so npr. vstopnice za koncerte, športne prireditve, ekskurzije, obisk zabaviščnih parkov, vodeni ogledi, smučarske vozovnice, najem športne opreme, zdraviliško zdravljenje ipd. Po drugi strani pa turistične storitve, ki so neločljivo povezane z drugo potovalno storitvijo, same po sebi ne smejo biti obravnavane kot potovalne storitve. To so na primer prevoz prtljage, zagotovljen v okviru prevoza potrošnikov, obroki in čiščenje, zagotovljeno v okviru nastanitve, koriščenje zmogljivosti hotelov (bazeni, savne, fitnes ipd.). Za potovalne storitve štejejo torej le storitve, ki so povezane s potovalnimi oziroma turističnimi aktivnostmi, zato se finančne storitve, kot so zavarovanja, sklenjena za namene potovanja, ne štejejo za potovalne storitve.

»Turistični paket« pomeni kombinacijo najmanj dveh različnih potovalnih storitev za namene istega potovanja. Za turistični paket gre, kadar potovalne storitve pred sklenitvijo ene same pogodbe združi podjetje ali pa kadar so s posameznimi ponudniki potovalnih storitev sklenjene ločene pogodbe in je dodatno izpolnjen eden od alternativno naštetih pogojev. Ob tem je treba opozoriti, da v primeru nakupa samostojne potovalne storitve kot ene potovalne storitve ne gre niti za turistični paket niti za povezan potovalni aranžma.

Ker se lahko potovalne storitve kombinirajo na veliko različnih načinov, je ustrezno, da se kot turistični paketi obravnavajo vse kombinacije potovalnih storitev z značilnostmi, ki jih potrošniki običajno povezujejo s turističnimi paketi. Pri tem ni pomembno, ali potovalne storitve združi organizator potovanja sam (pred kakršnim koli stikom s potrošnikom) ali na zahtevo ali v skladu z izbiro potrošnika. Enaka načela se uporabljajo ne glede na to, ali je rezervacija opravljena pri podjetju v poslovalnici ali prek spleta.

Kadar so s posameznimi ponudniki potovalnih storitev sklenjene ločene pogodbe, so za ugotavljanje, ali kombinacija potovalnih storitev predstavlja turistični paket, določeni tudi dodatni alternativni objektivni pogoji, ki se pretežno nanašajo na način, kako so potovalne storitve predstavljene ali kupljene in po katerem potrošniki razumno pričakujejo varstvo. To velja, kadar se za isto potovanje ali počitnice na eni prodajni točki kupijo različne vrste potovalnih storitev in so bile te storitve izbrane, preden se je potrošnik strinjal, da jih bo plačal (torej jih je izbral v istem postopku rezervacije); ali kadar se take storitve ponujajo, prodajajo ali zaračunajo po skupni ali celotni ceni; ali kadar se take storitve oglašujejo ali prodajajo pod imenom »turistični paket« ali pod podobnim imenom, ki kaže na tesno povezavo med potovalnimi storitvami (npr. »kombinirana ponudba«, »vse vključeno v ceno« ali »vse vključujoč aranžma«); ali v primeru potovalnih storitev, povezanih po sklenitvi pogodbe, s katero podjetje potrošniku daje pravico, da izbira med določenimi različnimi vrstami potovalnih storitev (npr. darilni bon za paketno potovanje); ali kombinacija potovalnih storitev, pri katerih podjetja drugim podjetjem posredujejo ime potrošnika, podatke o plačilu in njegov elektronski naslov ter je druga pogodba sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve.

S takšno opredelitvijo so zajeti tudi novodobni načini oblikovanja turističnih paketov, ko na primer potrošnik v istem postopku rezervacije sam oblikuje turistični paket na eni prodajni točki in izbere potovalne storitve, preden se zaveže k plačilu (pogodba oziroma pogodbe se dejansko sklenejo šele potem, ko potrošnik izbere vse potovalne storitve), ali pa je na primer turistični paket kupljen prek povezanih postopkov spletne rezervacije, če so drugemu podjetju posredovani določeni osebni podatki potrošnika in je pogodba s tem drugim podjetjem sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve. Prav tako gre za turistični paket, če je ta kot tak oglaševan ali če se prodaja po enotni ceni, saj v teh primerih potrošnik upravičeno pričakuje, da sklepa pogodbo o turističnem paketu.

V primerjavi z dosedanjo ureditvijo se opredeljuje tudi »povratek«. Opredelitev je pomembna predvsem v primerih, ko pride do likvidnostnih težav organizatorja potovanj v času trajanja potovanja, če storitve posameznim izvajalcem še niso bile plačane. V teh primerih je treba zagotoviti povratek potrošnikov na kraj odhoda, lahko pa se pogodbeni stranki dogovorita tudi za drug kraj.

Zaradi večje jasnosti se v poglavju opredeljujejo tudi naslednji pojmi. »Začetek turističnega paketa« pomeni začetek izvajanja potovalnih storitev, vključenih v turistični paket. »Prodajna točka« pomeni vsak premični ali nepremični maloprodajni prostor ali spletno stran podjetja ali podobno spletno prodajno orodje, tudi če so spletna stran podjetja ali podobno spletno prodajno orodje potrošnikom predstavljeni kot eno samo orodje, vključno s telefonsko storitvijo. »Ustanovitev« pomeni dejansko izvajanje storitvene dejavnosti po 43. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki jo izvaja ponudnik storitev za nedoločen čas in s stalno infrastrukturo, kjer se dejavnost opravljanja storitev dejansko izvaja. »Neizogibne in izredne okoliščine« so okoliščine, na katere stranka, ki se na njih sklicuje, ne more vplivati in katerih posledice bi bile kljub sprejetju vseh razumnih ukrepov neizbežne. »Neskladnost« pomeni neizpolnitev ali pomanjkljivo izpolnitev potovalnih storitev, vključenih v turistični paket.

V predlaganem drugem in tretjem odstavku so določene izjeme, pri katerih ne gre za turistični paket oziroma povezan potovalni aranžma.

Če so druge turistične storitve kombinirane le še z eno vrsto potovalnih storitev (prevoz, nastanitev ali najem motornih vozil osebnih avtomobilov in drugih motornih vozil), ne gre za turistični paket ali povezan potovalni aranžma, če te druge turistične storitve ne predstavljajo znatnega dela oziroma kako drugače niso prepoznane kot bistveni element turističnega paketa ali povezanega potovalnega aranžmaja. Ta meja, ki izhaja iz uvodne izjave 18 Direktive 2015/2302/EU, je postavljena pri 25 odstotkih vrednosti celotnega turističnega paketa (kar predstavlja operacionalizacijo pojma »znaten del«). Z natančno določitvijo meje v samem členu se želi doseči lažje izvajanje zakona. S to izjemo se želi predvsem razbremeniti ponudnike nastanitve, ki poleg nastanitve ponujajo še druge turistične storitve, saj jim ne bo treba izpolnjevati pogojev, ki jih zakon določa za organizatorje potovanj.

Pogosto se zgodi, da potrošnik po začetku izvajanja posamezne potovalne storitve (npr. namestitve v hotelu) želi dodati še kakšno drugo turistično storitev. V takem primeru ne gre za turistični paket, ker je bila pogodba o tej drugi turistični storitvi sklenjena po začetku izvajanja prve potovalne storitve. Vnaprejšnje izbiranje dodatnih turističnih storitev in plačilo po začetku izvajanja prve potovalne storitve pa ne predstavlja izjeme, zato gre v takem primeru za turistični paket.

K 11. členu:

K 57.b členu:

S prvim odstavkom se določajo predpogodbene informacije, ki jih morata organizator potovanja in prodajalec, kadar se turistični paket prodaja prek njega, zagotoviti potrošniku še pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika ponudba zavezuje. Ob tem velja poudariti, da so prodajalci skupaj z organizatorjem potovanja odgovorni za zagotavljanje predpogodbenih informacij in da mora potrošnik vse potrebne informacije prejeti pred nakupom turističnega paketa, ne glede na to, ali se le ta prodaja prek sredstev za komuniciranje na daljavo, na prodajni točki ali prek drugih vrst distribucije.

V okviru predpogodbenih informacij mora podjetje potrošniku zagotoviti standardne informacije z uporabo ustreznega obrazca, ki ga bo predpisal minister, pristojen za varstvo potrošnikov, in pa informacije, ki so določene v prvi do osmi točki prvega odstavka in so relevantne glede na vsebino turističnega paketa (če na primer turistični paket ne vključuje obrokov, podjetje ni dolžno zagotoviti načrta obrokov). Oblika in vsebina obrazcev za standardne informacije bo v skladu s standardiziranimi obrazci, ki jih določata Del A ali Del B Priloge I Direktive 2015/2302/EU.

Tako se s predlaganim prvim odstavkom prenaša 5. člen Direktive 2015/2302/EU, ki poleg zagotovitve standardnih informacij določa tudi dolžnost posredovanja informacij, ki se nanašajo na glavne značilnosti potovalnih storitev (kraj in čas potovanja, informacije glede nastanitve, prevoznih sredstev in drugih storitev, vključenih v ceno turističnega paketa, itd.); kontaktne podatke organizatorja potovanja in prodajalca; skupno ceno turističnega paketa, ki vključuje davke, pristojbine, takse in druge stroške oziroma navedbo dodatnih stroškov, ki jih bo potrošnik morebiti še moral plačati (v nasprotnem primeru potrošnik teh plačil ne krije); plačilne pogoje; najmanjše število prijavljenih oseb in rok, v katerem organizator potovanja lahko dostopi od pogodbe, če ni dovolj prijavljenih; potne listine, morebitne zahteve za vizume in zdravstvene formalnosti; pravni pouk o pravici potrošnika do odstopa od pogodbe in prostovoljna ali obvezna zavarovanja.

V naslednjih odstavkih se prenašajo določbe 6. člena Direktive 2015/2302/EU. Ključne informacije, na primer o glavnih značilnostih potovalnih storitev ali skupni ceni turističnega paketa, so sestavni del pogodbe o paketnem potovanju in so torej zavezujoče, razen če se stranki izrecno dogovorita drugače. O spremembah predpogodbenih informacij podjetje na jasn, razumljiv in viden način obvesti potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju.

Zaradi novih komunikacijskih tehnologij, ki omogočajo enostavno posodabljanje podatkov, ni več treba določati posebnih pravil glede katalogov, prospektov ter drugega reklamnega in informativnega gradiva.

K 57.c členu:

V prvem odstavku se ureja zahteve glede predpogodbenih informacij v primeru sklepanja pogodb o paketnem potovanju prek telefona. V drugem odstavku pa se določa predpogodbene informacije, ki jih morata v primeru pogodb o paketnem potovanju, sklenjenih pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije, potrošniku posredovati organizator potovanja in podjetje, ki so mu bili podatki potrošnika posredovani. Organizator potovanja mora hkrati zagotoviti tudi standardne informacije z uporabo ustreznega obrazca, ki ga bo predpisal minister, pristojen za varstvo potrošnikov. Oblika in vsebina obrazcev za standardne informacije

bo v skladu s standardiziranimi obrazci, ki jih določata Del B in Del C Priloge I Direktive 2015/2302/EU.

Vse predpogodbene informacije morajo biti podane na jasen, razumljiv in viden način. Kadar so podane v pisni obliki, so navedene čitljivo.

K 57.č členu:

S tem členom se določa vsebino pogodbe o paketnem potovanju in dokumente, ki jih je treba predložiti pred začetkom turističnega paketa. S tem se prenaša vsebina 7. in 8. člena Direktive 2015/2302.

Pogodba o paketnem potovanju je sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku in, kadar se sklene v pisni obliki, napisana čitljivo. Ob sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju ali brez nepotrebne odlašanja po njeni sklenitvi podjetje potrošniku zagotovi izvod pogodbe ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Če je bila pogodba o paketnem potovanju sklenjena ob hkratni fizični prisotnosti strank, lahko potrošnik zahteva izvod pogodbe na papirju. Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, potrošnik prejme kopijo ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali, če se strinja, na kakšnem drugem trajnem nosilcu podatkov.

Pogodba o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi zajemata celotno vsebino dogovora glede turističnega paketa. Pogodba ali potrdilo o sklenjeni pogodbi morata poleg informacij, ki so določene v prvi do osmi točki prvega odstavka 57.b člena, vsebovati tudi naslednje informacije: posebne zahteve potrošnika, ki jih je organizator potovanja sprejel; informacije o odgovornosti organizatorja potovanja za ustrezno izvedbo vseh potovalnih storitev, vključenih v pogodbo, in za zagotavljanje pomoči potrošniku v težavah; naziv subjekta, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, in njegove kontaktne podatke; kontaktne podatke lokalnega predstavnika in druge kontaktne osebe organizatorja potovanja, ki potrošniku omogoči, da lahko hitro pride v stik z organizatorjem potovanja in z njim učinkovito komunicira (npr. zahteva pomoč, ko je v težavah ali se pritoži glede kakršne koli neskladnosti); obveznost potrošnika, da obvesti organizatorja potovanja o neskladnostih, ki jih opazi med izvedbo turističnega paketa; informacije, ki omogočajo neposreden stik z mladoletnikom ali odgovorno osebo za mladoletnika v kraju namestitve mladoletnika; informacije o razpoložljivih notranjih postopkih za reševanje pritožb in o mehanizmih za izvensodno reševanje potrošniških sporov in, kadar je to potrebno, informacije o platformi za spletno reševanje potrošniških sporov v skladu z Uredbo (EU) št. 524/2013 (torej kadar gre za čezmejno poslovanje podjetij); informacije o pravici potrošnika, da lahko pogodbo prenese na drugega potrošnika. Vse zahtevane informacije se zagotovijo na jasen, razumljiv in viden način.

V primeru pogodb o paketnem potovanju, sklenjenih pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije, mora podjetje, ki se mu podatki posredujejo, obvestiti organizatorja potovanja o sklenitvi pogodbe, s katero se oblikuje turistični paket, in mu posredovati informacije, ki jih kot organizator potovanja potrebuje za izpolnjevanje svojih obveznosti. Organizator potovanja nato takoj potrošniku zagotovi vse zahtevane informacije na trajnem nosilcu podatkov.

Organizator potovanja potrošniku pravočasno pred začetkom turističnega paketa zagotovi potrebne račune, vavčerje in vozovnice ter informacije o načrtovanem času odhoda, če je treba, pa tudi roke za prijavo in načrtovan čas vmesnih postankov, prometnih povezav in prihoda.

Zaradi varstva šibkejše stranke v pogodbenem razmerju je določeno, da dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z informiranjem potrošnika nosi podjetje.

K 57.d členu:

S tem členom se prenaša 10. člen Direktive 2015/2302, ki ureja spremembo cene po sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju.

Povišanja cen so mogoča izključno le, če so neposredna posledica sprememb stroškov goriva ali drugih virov energije za prevoz potrošnikov, davkov ali pristojbin, ki jih nalagajo tretje osebe, ki niso neposredno vključene v izvedbo potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem

potovanju (npr. turistične takse, letališke pristojbine), ali menjalnih tečajev, povezanih s turističnim paketom, in le, če je v pogodbi izrecno pridržana možnost takšnega povišanja cene in je navedeno, da je potrošnik upravičen do znižanja cene, ki ustreza zmanjšanju teh stroškov. Iz zakona tako izhaja, da morajo biti vsi trije pogoji izpolnjeni kumulativno. Prav tako mora pogodba tudi vsebovati način izračuna spremembe cene.

Če organizator predlaga povišanje celotne cene za več kot 8 odstotkov, lahko potrošnik v razumnem roku, ki ga določi organizator potovanja, predlagano spremembo sprejme ali pa odstopi od pogodbe o paketnem potovanju brez plačila odstopnine.

Ne glede na obseg povišanja cene je to mogoče le, če organizator potovanja najpozneje 20 dni pred začetkom turističnega paketa o tem na trajnem nosilcu podatkov jasno in razumljivo obvesti potrošnika z izračunom in obrazložitvijo tega povišanja.

Če je v pogodbi o paketnem potovanju določena možnost povišanja cene, ima potrošnik v primeru zmanjšanja zgoraj navedenih stroškov pravico do znižanja cene, če so se ti stroški zmanjšali po sklenitvi pogodbe in pred začetkom turističnega paketa. V teh primerih lahko organizator potovanja od zneska, ki ga dolguje potrošniku, odšteje dejanske administrativne stroške, ki jih je z znižanjem cene imel. Na zahtevo potrošnika organizator potovanja predloži dokazila o teh administrativnih stroških.

K 57.e členu:

Glavna značilnost turističnega paketa je, da je za ustrezno izvedbo paketa kot celote odgovorno eno podjetje v vlogi organizatorja potovanja. Le v primerih, ko drugo podjetje deluje kot organizator potovanja, lahko drugo podjetje deluje samo kot prodajalec potovanja in ni odgovorno tudi za ustrezno izvedbo turističnega paketa.

Organizator potovanja odgovarja za pravilno izpolnitev pogodbe o paketnem potovanju, ne glede na to, ali vključene potovalne storitve izvajajo sam ali pa jih izvaja drugo podjetje. Ustrezno je določiti posebna pravila o pravnih sredstvih pri nepravilni izpolnitvi pogodbe o paketnem potovanju.

Potrošnik mora organizatorja potovanja brez nepotrebnega odlašanja obvestiti o vseh ugotovljenih neskladnostih med izvedbo potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju. Če tega ne stori brez nepotrebnega odlašanja, se to sicer lahko upošteva pri določanju ustreznega znižanja cene ali nadomestila za škodo, vendar le kadar bi tako obvestilo lahko preprečilo ali zmanjšalo škodo. To pomeni, da je pravočasnost obvestila pomembna zlasti, če bi organizator potovanja lahko neskladnost odpravil ali omilil posledice. Če pa npr. ogled znamenitosti ali razstave odpade zaradi zamude turističnega avtobusa, pa potrošnik nima obveznosti, da zahteva znižanje cene na licu mesta, saj takšno obvestilo ne bi preprečilo same neizvedbe te storitve.

Če posamezna potovalna storitev ni izvedena v skladu s pogodbo, mora organizator potovanja odpraviti neskladnosti, razen če to ni mogoče ali bi to povzročilo nesorazmerne stroške. Pri presoji, ali gre za nesorazmerne stroške, se upošteva obseg neskladnosti in vrednost zadevnih potovalnih storitev. Če organizator potovanja ne odpravi neskladnosti zaradi zgoraj navedenih razlogov, lahko potrošnik zahteva znižanje cene in povrnitev škode.

V primeru, da je odprava neskladnosti mogoča in ne povzroča nesorazmernih stroškov, mora potrošnik organizatorju potovanja določiti razumen rok za odpravo neskladnosti. Te obveznosti pa nima, če organizator potovanja neskladnosti noče odpraviti ali če je neskladnost takšne narave, da jo je treba odpraviti takoj. To bi na primer veljalo, kadar mora potrošnik zaradi zamude avtobusa, ki ga je zagotovil organizator potovanja, vzeti taksi, da ujame svoj let. Če organizator potovanja ne odpravi neskladnosti v razumnem roku, se lahko potrošnik odloči, da neskladnost odpravi sam in zahteva povračilo nastalih stroškov, lahko pa tudi odstopi od pogodbe, če neskladnost znatno vpliva na izvedbo turističnega paketa. Če potrošnik odstopi od pogodbe, lahko zahteva znižanje cene in/ali povrnitev škode. Prav tako potrošnika v zvezi z odstopom ne smejo bremeniti dodatni stroški. Če pa neskladnost na izvedbo turističnega paketa ne vpliva znatno in potrošnik neskladnosti ne odpravi sam, pravice do odstopa od pogodbe

nima, vseeno pa lahko zahteva znižanje cene za obdobje, v katerem je obstajala neskladnost s pogodbo, in/ali povrnitev škode, ki mu je nastala zaradi kakršne koli neskladnosti s pogodbo.

Kadar povratek potrošnika na kraj odhoda ni zagotovljen v skladu z dogovorom ali kadar organizator potovanja po začetku turističnega paketa ugotovi, da znatnega dela potovalnih storitev ne more zagotoviti, kot je dogovorjeno s pogodbo o paketnem potovanju, mora potrošniku ponuditi ustrezne nadomestne potovalne storitve, ki so po možnosti enake ali višje kakovosti kot dogovorjene. Potrošnika v zvezi s tem ne smejo bremeniti dodatni stroški. Kadar je posledica predlaganih nadomestnih potovalnih storitev turistični paket nižje kakovosti od dogovorjenega, organizator potovanja ustrezno zniža ceno turističnega paketa. Le če potrošnik meni, da je znižanje cene pri turističnem paketu, ki je nižje kakovosti od dogovorjenega, neustrezno ali če predlagane nadomestne potovalne storitve niso primerljive z dogovorjenimi, lahko potrošnik zavrne predlog organizatorja potovanja, da mu nudi nadomestne potovalne storitve in zniža ceno, ter namesto tega zahteva samo znižanje cene in/ali povrnitev škode, brez nadomestnih potovalnih storitev.

Tudi če nadomestnih potovalnih storitev ni mogoče zagotoviti, je potrošnik, kadar je to ustrezno, upravičen do znižanja cene in/ali povrnitve škode, tudi če od pogodbe o paketnem potovanju ne odstopi. Obseg povrnitve škode v skladu s pravili obligacijskega prava presoja sodišče, vendar pa bo ta po navadi v primerih, ko potrošnik od pogodbe odstopi in se nadaljnje potovalne storitve ne izvedejo, sorazmerno višja kot v primerih, ko potrošnik od pogodbe ne odstopi in potovalne storitve niso v celoti izvedene v skladu s pogodbo.

Potrošnik je upravičen do sorazmernega znižanja cene za katero koli obdobje, v katerem je obstajala neskladnost s pogodbo, razen če organizator potovanja dokaže, da je za neskladnost odgovoren potrošnik. Tudi če je neskladnost posledica neizogibnih okoliščin, je potrošnik upravičen do sorazmernega znižanja cene, ni pa v takem primeru upravičen do povrnitve škode.

Potrošnik ima pravico, da mu organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja povrne katero koli škodo, ki mu je nastala zaradi kakršne koli neskladnosti s pogodbo. Povrnitev škode zajema tudi vso nepremoženjsko škodo, kot je nadomestilo za pokvarjeno potovanje ali počitnice zaradi znatnih težav pri izvedbi potovalnih storitev. Potrošnik pa ni upravičen do povrnitve škode, če organizator dokaže, da je za neskladnost odgovoren potrošnik ali da je za neskladnost odgovorna tretja oseba, ki ni povezana z zagotavljanjem potovalnih storitev, vključenih v pogodbo, in je bila neskladnost nepredvidljiva ali neizogibna ali da je neskladnost posledica neizogibnih in izrednih okoliščin.

Organizator potovanja mora brez nepotrebnega odlašanja ponuditi ustrezno pomoč potrošniku v težavah, in sicer tudi kadar zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin povratek potrošnika ni mogoč. Taka pomoč mora zlasti zajemati informacije o zdravstvenih storitvah, lokalnih organih in konzularni pomoči ter praktično pomoč, na primer pomoč pri zagotavljanju sredstev za komuniciranje na daljavo in pomoč pri iskanju nadomestnih potovalnih aranžmajev.

Če težave nastanejo zaradi namernega ali malomarnega ravnanja potrošnika, lahko organizator potovanja za pomoč, ki jo nudi v takem primeru, zaračuna razumno nadomestilo. To nadomestilo ne sme presegati dejanskih stroškov organizatorja potovanja.

Kadar ima organizator potovanja sedež zunaj Evropskega gospodarskega prostora, pa za skladnost izvedbe turističnega paketa s pogodbo o paketnem potovanju odgovarja tudi prodajalec potovanja s sedežem v Republiki Sloveniji, razen če prodajalec potovanja dokaže, da organizator potovanja ravna v skladu z določbami tega zakona.

K 12. členu:

K a57.f členu:

Če je v turistični paket vključen prevoz potrošnikov, organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja in brez dodatnih stroškov za potrošnika v naslednjih primerih zagotovi povratek potrošnika z enakovrednim prevozom: kadar neskladnost znatno vpliva na izvedbo turističnega paketa in je organizator potovanja v razumnem roku ne odpravi, kadar ni mogoče zagotoviti

nadomestnih storitev in kadar potrošnik iz upravičenih razlogov zavrne predlagane nadomestne storitve.

Kadar zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin ni mogoče zagotoviti pravočasnega povratka potrošnika, organizator potovanja krije stroške potrebne nastanitve potrošnika, vendar za največ tri nočitve. Če posebni predpisi Evropske unije, ki urejajo pravice potnikov, določajo daljše obdobje, ki velja za povratek potnika z zadevnimi prevoznimi sredstvi, velja to obdobje.

Če se prevoznik ne sme sklicevati na neizogibne in izredne okoliščine v skladu z veljavnimi predpisi Evropske unije, se tudi organizator potovanja se ne sme sklicevati na take okoliščine pri omejevanju svoje odgovornosti glede kritja stroškov potrebne nastanitve potrošnika za obdobje treh noči. Če na primer letalski prevoznik zaradi sklicevanja na »neizogibne in izredne« okoliščine ne zagotovi povratka potrošnika v obdobju 10 dni po predvidenem koncu potovanja, vendar pa takšne neizogibne in izredne okoliščine v resnici ne obstajajo, mora organizator potovanja za vseh 10 dni kriti stroške potrebne nastanitve potrošnika in ne more svoje odgovornosti omejiti samo na obdobje treh noči.

Omejitev stroškov zagotavljanja nastanitve za obdobje treh nočitev se ne uporablja za osebe z omejeno mobilnostjo, kot je določeno v (a) točki 2. člena Uredbe (ES) št. 1107/2006, in za vse osebe, ki jih spremljajo, nosečnice in mladoletnike brez spremstva ter osebe, ki potrebujejo posebno zdravstveno pomoč, če je bil organizator potovanja vsaj 48 ur pred začetkom turističnega paketa obveščen o njihovih posebnih potrebah.

K b57.f členu:

Organizator potovanja lahko s pogodbo o paketnem potovanju omeji višino denarne odškodnine za povzročeno škodo zaradi neskladnosti s pogodbo. Ta omejitev ne sme biti manjša od trikratnega zneska celotne cene turističnega paketa in se ne more uporabljati za povrnitev škode v primeru telesne poškodbe in škode, povzročene namenoma ali iz malomarnosti.

Za zagotovitev skladnosti je treba določbe tega zakona uskladiti z mednarodnimi konvencijami, ki urejajo potovalne storitve, in s predpisi Evropske unije o pravicah potnikov. Kadar organizator potovanja odgovoren za neizvedbo ali neskladno izvedbo potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju, se mu omogoči, da se sklicuje na omejitve odgovornosti ponudnikov storitev (za obseg povrnitve škode ali pogoje, pod katerimi ponudnik posameznih potovalnih storitev, ki so del turističnega paketa, odgovarja za povrnitev škode), določene v mednarodnih konvencijah, ki zavezujejo Republiko Slovenijo. To so na primer Montrealska konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz iz leta 1999, Konvencija o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) iz leta 1980 in Atenska konvencija o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974.

Potrošniki so upravičeni do hkratne vložitve zahtevkov na podlagi tega zakona in predpisov Evropske unije (Uredbe (ES) št. 261/2004, Uredbe (ES) št. 1371/2007, Uredbe (ES) št. 392/2009, Uredbe (EU) št. 1177/2010 in Uredbe (EU) št. 181/2011) ali mednarodnih konvencij. Tako imajo potrošniki možnost vlagati zahtevke proti organizatorju potovanja, prevozniku ali kateri koli drugi odgovorni osebi. Zahtevki lahko glede na okoliščine vložijo tudi zoper več navedenih oseb, saj odgovornost organizatorja potovanja ne posega v pravico potrošnika, da zahteva izplačilo tudi od drugih oseb. Povrnitev škode ali znižanje cene na podlagi tega zakona in povrnitev škode ali znižanje cene na podlagi predpisov Evropske unije ali mednarodnih konvencij pa se vseeno medsebojno odšteva, da se prepreči prekomerna izplačila.

Potrošnik lahko zahteva znižanje cene ali povrnitev škode zaradi neskladnosti s pogodbo o paketnem potovanju v dveh letih od nastanka neskladnosti.

K c57.f členu:

Potrošniki morajo imeti zlasti v čezmejnih primerih zaradi lažje komunikacije možnost, da z organizatorjem potovanja pridejo v stik tudi prek prodajalca potovanja.

Vsa sporočila, zahteve ali pritožbe v zvezi z izvedbo turističnega paketa lahko potrošnik naslovi neposredno na prodajalca potovanja. Prodajalec potovanja vsa prejeta sporočila, zahteve ali

pritožbe brez nepotrebne odlašanja posreduje organizatorju potovanja. Šteje se, da je organizator potovanja prejel sporočila, zahteve ali pritožbe, ko jih je prejel prodajalec potovanja.

K 13. členu:

K 57.f členu:

S tem členom se prenaša 12. člen Direktive 2015/2302, ki določa možnost potrošnika, da kadar koli pred začetkom turističnega paketa odstopi od pogodbe o paketnem potovanju, če plača ustrezno in upravičeno odstopnino. S pogodbo o paketnem potovanju se lahko določi razumne standardne odstopnine, pri čemer se upošteva preostali čas do začetka turističnega paketa ter pričakovane prihranke stroškov in prihodke iz nadomestne uporabe potovalnih storitev (če npr. organizator potovanja potovalno storitev proda drugemu potrošniku). Če standardne odstopnine niso določene s pogodbo o paketnem potovanju, se odstopnina izračuna tako, da se od skupne cene turističnega paketa odšteje prihranke stroškov in prihodke iz nadomestne uporabe potovalnih storitev. Na zahtevo potrošnika organizator potovanja predloži obrazložitev višine odstopnine.

Prav tako ima potrošnik pravico do odstopa od pogodbe o paketnem potovanju brez plačila kakšne koli odstopnine, kadar neizogibne in izredne okoliščine v kraju potovanja ali neposredni bližini bistveno vplivajo na izvedbo turističnega paketa ali na prevoz potrošnika v kraj potovanja. Ta določba se nanaša na neizogibne in izredne okoliščine, ki se pojavijo pred začetkom potovanja. To lahko zajema na primer vojne, druge resne varnostne težave (npr. terorizem), znatno tveganje za zdravje ljudi (npr. izbruh resne bolezni v kraju potovanja), ali naravne nesreče (npr. poplave, potresi ali vremenske razmere, ki onemogočajo varno potovanje). Kot indic za neizogibne in izredne okoliščine bi se lahko štela tudi objava Ministrstva za zunanje zadeve, da odsvetuje vsa potovanja v nek del sveta in svetuje vsem državljanom RS, da ta kraj ali državo nemudoma zapustijo. V teh primerih je potrošnik upravičen do vračila vseh plačil, nima pa pravice zahtevati povračila škode.

Organizator potovanja potrošniku plača vsa opravljena plačila razen odstopnine brez nepotrebne odlašanja, najpozneje pa v 14 dneh po odstopu potrošnika od pogodbe o paketnem potovanju.

S sedmim odstavkom je Slovenija izkoristila opcijo iz petega odstavka 12. člena Direktive 2015/2302. V primeru pogodbe o paketnem potovanju, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh od sklenitve odstopi od pogodbe brez navedbe razloga. Informacija o pravici do odstopa je sestavni del pogodbe o paketnem potovanju. Glede uresničevanja pravice do odstopa in vračila prejetih plačil se smiselno uporabljajo določbe 4.b podpoglavja VI. poglavja ZVPot, kar med drugim pomeni, da mora organizator potovanja v teh primerih brez nepotrebne odlašanja, vendar najpozneje v 14 dneh po odstopu od pogodbe, potrošniku vrniti vsa opravljena plačila.

Ker so turistični paketi pogosto kupljeni veliko pred njihovo izvedbo, se lahko zgodijo nepričakovani dogodki. Potrošnik ima zato pravico, da pogodbo o paketnem potovanju prenese na tretjo osebo, ki izpolnjuje vse pogoje, ki se uporabljajo za to pogodbo. Če je na primer za vstop v tretjo državo potrebno predhodno pridobiti vizum in za tretjo osebo vizuma ni mogoče pridobiti pravočasno, ta tretja oseba ne izpolnjuje pogojev, zato potrošnik pogodbe o paketnem potovanju nanjo ne more prenesti.

Potrošnik mora o prenosu pogodbe o paketnem potovanju na tretjo osebo obvestiti organizatorja potovanja v razumnem roku pred začetkom turističnega paketa, pri čemer se za razumno šteje obvestilo, podano vsaj sedem dni pred začetkom turističnega paketa.

Da je organizatorju potovanja v takih primerih omogočeno, da izterja svoje stroške, je določeno, da sta prenositelj in prevzemnik pogodbe o paketnem potovanju solidarno odgovorna za plačilo preostalih pogodbenih obveznosti in vseh dodatnih pristojbin, taks ali drugih stroškov, nastalih pri prenosu. Organizator potovanja obvesti prenositelja o dejanskih stroških prenosa pogodbe o paketnem potovanju in hkrati zagotovi ustrezna dokazila. Ti stroški morajo biti razumni in ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki jih ima organizator s prenosom pogodbe (npr. če

podizvajalec zahteva plačilo za spremembo imena potrošnika ali preklic vozovnice in izdajo nove).

K 57.g členu:

Organizator potovanja ima v določenih okoliščinah pravico, da pred začetkom turističnega paketa odstopi od pogodbe o paketnem potovanju, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, mora pa v tem primeru vseeno povrniti vsa plačila potrošnika. Navedeno pride v poštev, če organizator potovanja zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin ne more izpolniti pogodbe ali se ni zbralo zadostno število udeležencev in organizator potovanja potrošnika o tem obvesti v ustreznem roku.

Rok za obvestilo o odstopu od pogodbe o paketnem potovanju zaradi nezadostnega števila udeležencev se lahko dogovori ob sklepanju pogodbe, vendar mora organizator potovanja obvestiti potrošnika o odstopu od pogodbe najpozneje 20 dni pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, daljših od šest dni, sedem dni pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, ki trajajo od dva do šest dni, in 48 ur pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, krajših od dveh dni. V primeru neizogibnih in izrednih okoliščin pa mora organizator potovanja pred začetkom turističnega paketa o svojem odstopu od pogodbe potrošnika obvestiti brez nepotrebne odlašanja. Za namen določitve roka za obveščanje potrošnika o odstopu od pogodbe, lahko organizator potovanja v splošnih pogojih poslovanja določi čas začetka turističnega paketa, da ne bi v praksi prihajalo do nejasnosti v primerih, ko sta kraj in čas odhoda potrošnikov na potovanje različna (npr. ob 15ih iz Ljubljane in ob 17ih iz Maribora).

K 57.h členu:

Organizator potovanja pred začetkom turističnega paketa načeloma ne sme enostransko spremeniti pogodbenih pogojev. To lahko stori samo, če si je to pravico pridržal s pogodbo, če je sprememba zanemarljiva in če o spremembi potrošnika obvesti na jasen, razumljiv in viden način. Prav tako lahko organizator potovanja spremeni ceno v skladu z določbami 57.d člena.

Če organizator potovanja pred začetkom turističnega paketa bistveno spremeni katero od glavnih značilnosti potovalnih storitev ali ne more izpolniti posebne zahteve potrošnika, ki jo je sprejel, ali predlaga povišanje cene turističnega paketa za več kot 8 odstotkov, ima potrošnik možnost, da v razumnem roku, ki ga določi organizator potovanja, privoli v predlagano spremembo ali odstopi od pogodbe brez plačila odstopnine. Če potrošnik v postavljenem roku ne odgovori, se šteje, da v spremembo ni privolil in da je od pogodbe odstopil.

Za bistveno spremembo glavnih značilnosti potovalnih storitev gre, če se npr. zmanjšata kakovost ali vrednost potovalnih storitev. Spremembe časa odhoda ali prihoda, navedenega v pogodbi o paketnem potovanju, je treba šteti za bistvene, kadar potrošniku povzročijo velike nevšečnosti ali dodatne stroške, na primer spremembo prevoza na kraj odhoda.

V primeru, da potrošnik odstopi od pogodbe, mu mora organizator potovanja brez nepotrebne odlašanja oziroma najpozneje v 14 dneh po odstopu od pogodbe vrniti vsa plačila in povrniti morebitno škodo. Lahko pa namesto vračila plačil potrošnik sprejme nadomestni turistični paket, ki je po možnosti enakovredne ali višje kakovosti.

Če potrošnik privoli v predlagano spremembo in je posledica sprememb slabša kakovost ali nižji stroški turističnega paketa ali če sprejme nadomestni turistični paket, ki je nižje kakovosti od dogovorjenega, je upravičen do ustreznega znižanja cene.

Določa se tudi obveznost organizatorja potovanja, da brez nepotrebne odlašanja na jasen, razumljiv in viden način obvesti potrošnika o predlaganih spremembah in o njihovem učinku na ceno, o razumnem roku, v katerem ga lahko potrošnik obvesti o svoji odločitvi, in posledicah, če tega v roku ne stori, ter o morebitnem ponujenem nadomestnem turističnem paketu in njegovi ceni.

K 14. členu:

K 57.i členu:

Potrošnike je treba zaščititi v zvezi z napakami, ki nastanejo v postopku rezervacije turističnih paketov in povezanih potovalnih aranžmajev, zato se v določenih primerih določa odgovornost podjetja (tako organizatorja potovanja kot tudi prodajalca potovanja, podjetja, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, in ponudnika potovalnih storitev).

Podjetje je odgovorno za vse napake, ki so nastale zaradi tehničnih okvar v sistemu rezervacije in mu jih je mogoče pripisati. Prav tako pa je podjetje odgovorno tudi za vse napake, storjene v procesu rezervacije, če se je strinjalo, da opravi rezervacijo turističnega paketa ali potovalnih storitev, ki so del povezanih potovalnih aranžmajev. Podjetje pa ni odgovorno za napake, storjene v procesu rezervacije, kadar je za te napake odgovoren potrošnik (npr. potrošnik posreduje napačne podatke) ali so posledica neizogibnih in izrednih okoliščin.

Če je potrošniku v zvezi z napako, za katero je podjetje odgovorno, nastala škoda, mora podjetje potrošniku povrniti škodo po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

K 57.j členu:

Organizator potovanja ali prodajalec potovanja, kadar ima organizator potovanja sedež zunaj Evropskega gospodarskega prostora, ima pravico do pravnih sredstev zoper tretje osebe, ki so prispevale k dogodku, in sicer v tolikšni meri, kolikor je povrnil škodo potrošniku, znižal ceno/kupnino ali izpolnil druge obveznosti po tem zakonu.

K 57.k členu:

Kadar potrošniki prek podjetja, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, sklenejo povezan potovalni aranžma, ne kupijo turističnega paketa, zato so posamezni ponudniki potovalnih storitev odgovorni le za ustrezno izvedbo svojih pogodb, ki so del povezanega potovalnega aranžmaja. Za odgovornost posameznih ponudnikov potovalnih storitev se tako uporablja splošna zakonodaja Evropske unije o varstvu potrošnikov in določenih drugih področij (npr. zakonodaja, ki ureja pravice potnikov v letalskem prometu).

Da bi bili potrošniki ustrezno obveščeni o vsebini in posledicah sklenjene pogodbe, je določena obveznost podjetja, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, da potrošnika pred sklenitvijo pogodbe, s katero se ustvarja povezani potovalni aranžma, oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasen, viden in razumljiv način informira, da potrošnik ne more uveljavljati pravic, ki mu pripadajo v primeru sklenitve pogodbe o paketnem potovanju, da je vsak ponudnik posamezne potovalne storitve sam odgovoren za izvedbo te storitve na podlagi sklenjene pogodbe in da potrošniku pripada varstvo v primeru likvidnostnih težav. Podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, navedene informacije zagotovi na ustreznem obrazcu, ki jih bo predpisal minister, pristojen za varstvo potrošnikov. Oblika in vsebina obrazcev bo v skladu s standardiziranimi obrazci, ki jih določa Priloga II Direktive 2015/2302/EU. Če noben od obrazcev ne pokriva vrste povezanega potovalnega aranžmaja, ki ga podjetje omogoča, mora podjetje vseeno zagotoviti informacije, povezane s tem povezanim potovalnim aranžmajem. Ta obveznost velja tudi za podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje in nimajo sedeža v Republiki Sloveniji, če na kakršenkoli način usmerjajo to dejavnost na območje Republike Slovenije.

K 57.l členu:

Če podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne izpolni zahtev o zagotavljanju informacij in zahtev glede jamstva v primeru likvidnostnih težav, se za posamezne potovalne storitve, ki so del povezanega potovalnega aranžmaja, uporabljajo določbe glede prenosa pogodbe o paketnem potovanju na drugega potrošnika, odstopa od pogodbe o paketnem potovanju in pravici do umika pred začetkom turističnega paketa, odgovornosti za izvedbo turističnega paketa, znižanja cene in nadomestila za škodo, možnosti navezave stikov z organizatorjem potovanja prek prodajalca potovanja in obveznosti zagotavljanja pomoči.

K 57.m členu:

Če povezan potovalni aranžma nastane s sklenitvijo pogodbe o posamezni potovalni storitvi s podjetjem, ki ne omogoča povezanih potovalnih storitev, to podjetje o sklenitvi pogodbe obvesti podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje.

K 15. členu:

K 58. členu:

S predlaganim členom se določa odgovornost organizatorja potovanja za zagotavljanje jamstva v primeru likvidnostnih težav. Organizator potovanja mora zagotoviti jamstvo, ki bo zadoščalo za povračilo vseh plačil, izvedenih s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če potovalne storitve niso bile izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja. To je še posebej pomembno, ker se pri pogodbah o turističnih paketih v veliki večini primerov zahteva predplačilo. Prav tako mora jamstvo v primeru likvidnostnih težav zadoščati tudi za povratek potrošnikov, če pogodba o paketnem potovanju vključuje tudi prevoz.

V praksi pa se pogosto zgodi, da je kljub likvidnostnim težavam organizatorja potovanja možno nadaljevanje turističnega paketa, ki je običajno povezano z nižjimi stroški kot prekinitiv izvajanja turističnega paketa. Zato ima subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, možnost, da potrošniku ponudi nadaljevanje turističnega paketa.

V drugem odstavku se za namene tega zakona opredeljuje trenutek nastopa likvidnostnih težav organizatorja potovanja. Pri potovanjih je bistvenega pomena, da so sredstva iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja na voljo takoj, ko organizator potovanja ni sposoben pravočasno izpolniti zapadlih obveznosti in zato ni zmožen zagotoviti izvedbe dogovorjenih potovalnih storitev. Še posebej je takšna ureditev potrebna za primere, ko likvidnostne težave organizatorja nastopijo v času trajanja potovanja in pride do situacije, ko je potrošnikom treba zagotoviti povratek na kraj odhoda. Termin »likvidnostne težave« po tem zakonu torej nima enakega pomena kot termin »insolventnost«, kot ga definira Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US in 63/16 – ZD-C, v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP), pač pa gre za likvidnostne težave po tem zakonu, kadar organizator potovanja ni »kratkoročno plačilno sposoben« v smislu prvega odstavka 11. člena ZFPPIPP. Organizator potovanja ima po tem zakonu torej likvidnostne težave, kadar v določenem časovnem obdobju ni sposoben poravnati vseh obveznosti, ki so v tem časovnem obdobju zapadle.

Ker pa je v praksi težko ugotavljati, kdaj organizator potovanja ni sposoben poravnati svojih obveznosti, je postavljena zakonska domneva, da organizator potovanja ni sposoben izpolnjevati zapadlih obveznosti, če na zahtevo subjekta, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, ne predloži dokazil o plačilu potovalnih storitev v roku 72 ur, če je potrošnik na subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, naslovil zahtevo za plačilo iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav. Potrošnik pa lahko na subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, naslovi zahtevo za plačilo iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav samo, če je organizatorja potovanja predhodno pozval na izpolnitev obveznosti, organizator pa svoje obveznosti v roku 48 ur vseeno ni izpolnil.

S predlaganim petim odstavkom se določa obveznost zagotovitve jamstva v primeru likvidnostnih težav za organizatorje potovanja iz držav članic Evropske unije. Če organizator potovanja, ki ima sedež v drugi državi članici Evropske unije, usmerja dejavnost na slovenski trg, mora izpolnjevati enake pogoje kot slovenski organizator potovanja. Tako bo za potrošnike zagotovljeno enako varstvo, slovenski organizatorji potovanj pa ne bodo prekomerno obremenjeni v primerjavi s tujimi organizatorji potovanj.

Da pa ne bi bilo treba organizatorjem potovanj držav članic Evropske unije zagotavljati jamstva v primeru likvidnostnih težav v vsaki posamezni državi članici Evropske unije, v katero usmerjajo svojo dejavnost, se določa vzajemno priznavanje jamstva v primeru likvidnostnih težav po pravu države članice sedeža. Če organizator potovanja iz druge države članice Evropske unije v skladu z nacionalnim predpisom države članice, v kateri ima sedež, zagotavlja jamstvo v primeru insolventnosti in ti predpisi izpolnjujejo zahteve iz 17. člena Direktive

2015/2302/EU, se vzpostavlja domneva, da ta organizator potovanja izpolnjuje zahteve tega zakona glede jamstva v primeru likvidnostnih težav. S takšno določbo se preprečuje postavljanje ovir za prost pretok storitev in svobodo ustanavljanja znotraj enotnega trga.

Če pa ima organizator potovanja sedež zunaj Evropskega gospodarskega prostora, mora jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotoviti prodajalec potovanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, razen če dokaže, da takšno jamstvo zagotavlja organizator potovanja.

K 16. členu:

K 58.a členu:

S predlaganim členom se v skladu z Direktivo 2015/2302/EU določa obseg jamstva v primeru likvidnostnih težav in zagotavlja njegova učinkovitost. Pri tem sam zakon za razliko od trenutne ureditve v ZSRT ne določa več oblike jamstva in to izbiro prepušča organizatorju potovanja. Organizator potovanja bo lahko tako še vedno tveganje za primer likvidnostnih težav zavaroval pri zavarovalnici, lahko pa bo izbral tudi drugačno obliko jamstva, npr. bančno garancijo, zavarovanje z namenskim depozitom ali oblikovanje posebne jamstvene sheme. Bistveno je, da bo izbrano jamstvo v primeru likvidnostnih težav ustrezalo postavljenim kriterijem, ki bodo predpisani z uredbo.

V skladu z Direktivo 2015/2302/EU se v zakonu določa minimalni obseg jamstva, ki ga mora zagotoviti organizator potovanja. Jamstvo mora tako zadoščati za kritje vseh razumno predvidljivih stroškov. To pomeni da mora jamstvo poleg morebitnih stroškov povratka potrošnika kriti tudi znesek vseh plačil, ki jih za čas največjega sezonskega povpraševanja s strani potrošnikov za namene turističnega paketa prejme organizator potovanja.

Jamstvo mora torej kriti dovolj velik odstotek letnega prometa organizatorja potovanja, da v primeru njegovih likvidnostnih težav zadošča za vračilo vseh plačanih zneskov potrošnikov. Pri izračunu zahtevane višine jamstva se upoštevajo vrsta in cena turističnih paketov, vrsta prevoza, kraj potovanja, vse pravne omejitve ali zaveze organizatorja v zvezi z zneski predplačil, ki jih lahko sprejme, ter njihova časovna razporeditev pred začetkom turističnega paketa. Spodnja meja jamstva bo v praksi zadoščala predvsem v primerih, ko bodo turistični paketi približno enakomerno razporejeni čez vse leto in ko organizator potovanja ne bo zahteval predplačil za več mesecev vnaprej.

Čeprav se potrebno kritje lahko izračuna na podlagi zadnjih poslovnih podatkov, kot je promet, dosežen v zadnjem poslovnem letu, morajo organizatorji potovanj prilagoditi jamstvo v primeru likvidnostnih težav v primeru povečanih tveganj, vključno z znatnim porastom prodaje turističnih paketov. Pri učinkovitem jamstvu v primeru likvidnostnih težav pa ni treba upoštevati zelo malo verjetnih tveganj, kot so na primer hkratne likvidnostne težave več največjih organizatorjev potovanj, kadar bi takšno upoštevanje tveganj nesorazmerno vplivalo na stroške jamstva in s tem zmanjšalo njegovo učinkovitost. V takšnih primerih je lahko jamstvo za povračila omejeno.

Če likvidnostne težave organizatorja potovanja vplivajo na izvedbo turističnega paketa, mora organizator potovanja potrošnikom poleg vračila plačanega zneska za neizvedene potovalne storitve zagotoviti tudi povratek na mesto odhoda. To je zlasti pomembno v primerih, ko likvidnostne težave nastopijo po začetku izvajanja turističnega paketa, saj se želi preprečiti, da bi potrošniki ostali na sami destinaciji oziroma bi si sami morali kriti stroške povratka. Jamstvo mora poleg povratka obsegati tudi financiranje nastanitve pred povratkom, če je to potrebno.

Potrošniki uživajo pravice iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja ne glede na svoj kraj bivanja, kraj odhoda ali kraj prodaje turističnega paketa in ne glede na to, v kateri državi članici Evropske unije je subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav.

Peti odstavek zagotavlja učinkovitost jamstva. Jamstvo je lahko učinkovito le, če potrošnikom zagotavlja, da do vračila svojih sredstev pridejo v kratkem časovnem obdobju po vložiti zahteve, torej brez nepotrebnega odlašanja.

Vlada Republike Slovenije bo z uredbo podrobneje določila metodologijo za izračun letnega prometa, povezanega z izvedbo turističnih paketov, pogoje delovanja jamstvene sheme in

najnižjo višino zahtevanega jamstva, ki se šteje za učinkovito, za posamezno obliko zavarovanja, saj uredba omogoča hitrejše prilagajanje potrebam na trgu.

K 58.b členu:

Da se v zvezi z jamstvom v primeru likvidnostnih težav poenostavi upravno sodelovanje in nadzor nad organizatorji potovanj in po potrebi prodajalci potovanj, ki delujejo v različnih državah članicah, se s predlaganim členom imenuje nacionalna kontaktna točka in določa njene naloge.

Za izvajanje nalog nacionalne kontaktne točke se določa ministrstvo, pristojno za turizem.

Glavni namen vzpostavitve kontaktnih točk je v pretoku informacij med državami članicami Evropske unije o nacionalnih zahtevah za jamstvo v primeru likvidnostnih težav, o identiteti subjektov, ki zagotavljajo takšno jamstvo, in o organizatorjih potovanj, ki izpolnjujejo postavljene pogoje in so uvrščeni na seznam. Nacionalna kontaktna točka seznane tudi javno objavi na svoji spletni strani.

Poleg izmenjave informacij pa nacionalna kontaktna točka preverja tudi izpolnjevanje predpisanih zahtev za organizatorje potovanj iz drugih držav članic Evropske unije, ki poslujejo ali usmerjajo dejavnost na slovenski trg.

K 58.c členu:

Predlagani člen ureja sodelovanje med upravnimi organi držav članic Evropske unije. Sodelovanje se predvideva v primerih, ko se pojavi dvom o zagotavljanju jamstva v primeru likvidnostnih težav. Vsaka država članica Evropske unije lahko v primeru dvoma od druge države članice Evropske unije, v kateri ima organizator potovanja sedež, zahteva pojasnila glede njegovega jamstva v primeru likvidnostnih težav.

Za večjo učinkovitost se predpisuje tudi rok, v katerem je pristojni organ dolžan podati odgovor na zahtevo tujega organa. Na prejeto zahtevo je pristojni organ dolžan odgovoriti brez nepotrebnega odlašanja ob upoštevanju nujnosti in zahtevnosti zadeve oziroma najpozneje v petnajstih delovnih dneh od prejema zahteve.

K 58.č členu

Predlagani člen nalaga obveznost zagotavljanja jamstva v primeru likvidnostnih težav tudi podjetjem, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje. Zahtevano jamstvo se nanaša na vračilo vseh plačil, ki jih podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, prejme od potrošnikov, če se potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ne izvede zaradi njegovih likvidnostnih težav. Podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, pa ni dolžno vrniti plačil potrošnikov, če se potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ne izvede zaradi likvidnostnih težav izvajalca posamezne potovalne storitve (npr. hotel, letalski prevoznik) in je podjetje, ki omogoča povezan potovalni aranžma, plačilo potrošnika že posredovalo izvajalcu posamezne potovalne storitve.

Na primer: Podjetje A nudi hotelske storitve, podjetje B pa kuharski tečaj. Možne so štiri situacije:

1. Podjetje A plačilo potrošnika posreduje podjetju B in zatem ima podjetje B likvidnostne težave: denar je za potrošnika izgubljen, lahko pa nemoteno koristi storitve podjetja A, ki nima likvidnostnih težav.
2. Podjetje A plačilo potrošnika zadrži in ga še ne posreduje podjetju B, podjetje B pa ima nato likvidnostne težave: podjetje A izvede svoje storitve in potrošniku vrne denar za neizvedene storitve podjetja B.
3. Podjetje A plačilo potrošnika posreduje podjetju B in zatem ima podjetje A likvidnostne težave: potrošnik lahko koristi storitve podjetja B in uveljavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav za neizvedene storitve podjetja A.
4. Podjetje A plačilo potrošnika zadrži in ga še ne posreduje podjetju B in zatem ima podjetje A likvidnostne težave: potrošnik lahko uveljavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav in vračilo denarja tako za neizvedene storitve podjetja A kot tudi za neizvedene storitve podjetja B.

Ker gre vsebinsko za enako ureditev jamstev kot pri organizatorjih potovanj, se določa smiselna uporaba relevantnih členov, in sicer se smiselno uporabljajo določbe o odgovornosti organizatorja potovanja, obsegu in učinkovitosti jamstva, vzajemnem priznavanju, nacionalni kontaktni točki in upravnem sodelovanju.

K 17. členu:

S predlagano spremembo se določa upravni ukrep, ki ga pristojni inšpekcijski organ lahko izda zoper podjetje, ki ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so bila izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso bile izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja. Odločbo, s katero podjetju prepove prodajo storitev do odprave pomanjkljivosti, lahko pristojni inšpekcijski organ izda tako zoper organizatorja potovanja kot tudi zoper podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje.

K 18. členu:

S tem členom se zaradi sprememb in dopolnitev zakona v delu, ki se nanaša na pogodbe o paketnem potovanju in povezane potovalne aranžmaje, spreminjajo in dopolnjujejo tudi kazenske določbe, da se zagotovi, da je ravnanje podjetij skladno s temi določbami. Tako se na novo se določajo prekrški (spreminjajo se 21. do 33. točka in dodajajo nove 33.a, 33.b, 33.c, 33.č, 33.e, 33.f, 33.g, 33.h, 33.i in 33.j točka) za neupoštevanje spremenjenih in novih določb zakona.

K 19. členu:

S tem členom se zaradi sprememb in dopolnitev zakona v delu, ki se nanaša na pogodbe o paketnem potovanju in povezane potovalne aranžmaje, dopolnjujejo kazenske določbe. V 18.a in 18.b točki se na novo določata prekrška, če podjetje ob sklepanju pogodb potrošniku ne zagotovi vseh zahtevanih informacij.

K 20. členu:

S tem členom se določa rok, v katerem mora Vlada Republike Slovenije izdati uredbo, ki bo določala metodologijo za izračun letnega prometa, povezanega z izvedbo turističnih paketov, pogoje delovanja jamstvene sheme in najnižjo višino zahtevanega jamstva, ki se šteje za učinkovito, za posamezno obliko zavarovanja.

Prav tako se določa rok, v katerem mora minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izdati pravilnik, ki bo določil vsebino in obliko obrazcev za informacije.

K 21. členu:

Za podjetja je določeno prehodno obdobje glede načina zagotavljanja jamstva v primeru likvidnostnih težav. Do začetka uporabe podzakonskega akta iz sedmega odstavka 58.a člena tega zakona (in s tem vzpostavitve jamstvene sheme oziroma druge vrste zavarovanja), se bo kot dokazilo o zagotavljanju jamstva v primeru likvidnostnih težav štela pogodba o zavarovanju, sklenjena na podlagi šeste alineje prvega odstavka 36. člena ZSRT (garantno pismo za primer insolventnosti v višini najmanj 41.700 eurov).

Določen je tudi rok, v katerem začne ministrstvo, pristojno za turizem, opravljati naloge nacionalne kontaktne točke iz 58.b člena tega zakona.

K 22. členu:

Ta člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij in določa dolžnosti državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti.

Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost.

Obveznosti, ki jih ima po tem zakonu podjetje, se nanašajo tudi na zavode in druge organizacije oziroma druge fizične osebe, ki zagotavljajo potrošnikom blago in storitve.

Po tem zakonu se za blago štejejo vse premične stvari razen tistih, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov. Za blago se štejejo tudi voda, plin in električna energija, če se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ter digitalna vsebina.

Po tem zakonu se za blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika, šteje blago, ki ni izdelano vnaprej, temveč na podlagi osebne potrošnikove izbire ali odločitve.

Po tem zakonu se za digitalno vsebino štejejo podatki, ki nastanejo in so posredovani v digitalni obliki.

Trajni nosilec podatkov je nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo.

Dajalec garancije je podjetje, ki izda, ponuja ali oglašuje garancijo.

Za distributerja izdelka, ki ni proizveden v Republiki Sloveniji, se šteje podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi izdelek da na trg Republike Slovenije.

Proizvajalec je po tem zakonu podjetje, ki izdeluje končne izdelke ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine ali oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katerakoli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

Za uvoznika izdelka se šteje vsakdo, kdor uvozi izdelek na carinsko območje Evropske skupnosti.

Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.

Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka.

Finančne storitve po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga vrednostnih papirjev investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnega prometa in potrošniških kreditov.

Organizator potovanja je podjetje, ki organizira turistične aranžmaje in jih prodaja ali ponuja v prodajo, neposredno ali posredno prek prodajalca. Prodajalec, ki prodaja turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, se šteje za organizatorja potovanja.

Prodajalec potovanja je podjetje, ki prodaja ali ponuja v prodajo turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja.

Posrednik je podjetje, ki se s pogodbo zaveže v imenu in za račun potrošnika kupiti turistični aranžma ali eno ali več turističnih storitev, ki omogočajo določeno potovanje.

Prodajna pogodba po tem zakonu je pogodba, s katero se podjetje zavezuje, da bo blago, ki ga prodaja, izročilo potrošniku tako, da bo ta pridobil lastninsko pravico, potrošnik pa se zavezuje, da bo podjetju plačal kupnino. Za prodajno pogodbo po tem zakonu se šteje tudi pogodba, katere predmet so blago in storitve.

Pogodba o opravljanju storitev po tem zakonu je pogodba, razen prodajne pogodbe, na podlagi katere se podjetje zavezuje opraviti storitev za potrošnika, potrošnik pa se zavezuje, da bo za to plačal določeno ceno.

Sredstva za komuniciranje na daljavo po tem zakonu so tista komunikacijska sredstva, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank. Ta sredstva so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet ali internet.

Poslovni prostori po tem zakonu so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo dejavnost.

Pogodba o časovnem zakupu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila od podjetja pridobi v uporabo nepremičnine in premičnine, ki potrošniku omogočajo namestitev čez noč za več kot eno obdobje uporabe. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovev ali drugo podaljšanje pogodbe.

Pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila, od podjetja pridobi predvsem pravico do popustov ali drugih ugodnosti glede nastanitve, ločeno ali skupaj s potovanjem ali drugimi storitvami. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovev ali drugo podaljšanje pogodbe.

Pogodba o nadaljnji prodaji po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero podjetje potrošniku proti plačilu nadomestila pomaga pri prodaji ali nakupu časovnega zakupa ali dolgoročnega počitniškega proizvoda.

Pogodba o zamenjavi po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero se potrošnik proti plačilu nadomestila vključi v sistem zamenjave, ki mu omogoča namestitev čez noč ali druge storitve, v zameno pa potrošnik drugim osebam začasno dovoli, da uživajo pravice, ki izvirajo iz njegove pogodbe o časovnem zakupu.

Pomožna pogodba po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do storitev, ki so povezane s pogodbo o časovnem zakupu ali pogodbo o dolgoročnem počitniškem

proizvodu in ki jih ponuja podjetje ali tretja stranka na podlagi dogovora med tretjo stranko in podjetjem ali pogodbo, s katero potrošnik pridobi blago ali storitev, povezano s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, blago pa dobavi ali storitve zagotovi podjetje ali tretja oseba po dogovoru s podjetjem.

Javna dražba po tem zakonu je način prodaje, pri kateri podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj, in pri kateri je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve.

Pravice, ki potrošniku pripadajo po tem zakonu, ne posegajo v njegove pravice, ki jih ima po splošnih predpisih o obligacijskih razmerjih.

Pravic, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);
2. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64).
3. Direktiva Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L št. 158 z dne 23. 6. 1990, str. 59);
4. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29);
5. Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zjamčenih vlog (UL L št. 135 z dne 31. 5. 1994, str. 5) in
6. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33, z dne 3. februarja 2009, str. 10);
7. Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L št. 84 z dne 26. 3. 1997, str. 22);
8. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997 o spremembi Direktive 84/450/EGS o zavajajočem oglaševanju, tako da vključuje primerjalno oglaševanje (UL L št. 290 z dne 23. 10. 1997, str. 18);
9. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27);
10. Direktiva 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 51), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22);

11. Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L št. 171 z dne 7. 7. 1999, str. 12),
12. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);
13. Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/64/ES.

43.a člen

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za pogodbe:

1. o gradnji ali prodaji nepremičnin, o prenosu drugih pravic na nepremičninah ter o bistvenih spremembah namembnosti stavb in najemne pogodbe za bivanje;
2. o socialno varstvenih storitvah, o socialnih stanovanjih in o varstvu otrok, ki jih zagotavlja država, od nje pooblaščenih ponudniki ali od nje priznane dobrodelne organizacije, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo npr. tovrstne storitve zasebnih ponudnikov brez pooblastila državnih organov;
3. o zdravstveni in lekarniški dejavnosti, v skladu s predpisi na področju zdravstva;
4. o igrah na srečo;
5. o finančnih storitvah;
6. o turističnih aranžmajih;
7. o časovnem zakupu nepremičnin;
8. sklenjene z nosilcem javnega pooblastila, ki je skladno s predpisi zavezan k neodvisnosti in nepristranskosti dajanja informacij;
9. o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga podjetje redno in pogosto dobavlja potrošniku na njegov dom, prebivališče ali delovno mesto;
10. o prevozu potnikov, razen določb drugega in tretjega odstavka 43.c člena;
11. sklenjene z uporabo prodajnih avtomatov ali v poslovnih prostorih, opremljenih s prodajnimi avtomati;
12. sklenjene z operaterji telekomunikacij prek javnih telefonskih govorilnic, za njihovo uporabo ali za uporabo ene povezave, ki jo potrošnik vzpostavi po telefonu, internetu ali telefaksu.

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik na podlagi te pogodbe, ne presega 20 eurov.

43.b člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 25.b člena tega zakona najpozneje, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še informacije o:

1. naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost, telefonsko številko, številko telefaksa in naslov elektronske pošte podjetja, kadar so na voljo, po potrebi pa tudi firmo in sedež podjetja, v imenu katerega deluje in na katerega lahko potrošnik naslovi svojo pritožbo;
2. naslovu sedeža podjetja, če se razlikuje od naslova iz prejšnje točke, in po potrebi o naslovu podjetja, v imenu katerega deluje in na katero lahko potrošnik naslovi pritožbo;
3. stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od osnovne tarife;
4. pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č in b43.d členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka b43.d člena;

5. navedbi, da potrošnik krije stroške vračila blaga, v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
6. stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
7. stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s prvim odstavkom a43.e člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona;
8. neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s petim odstavkom 43.č člena tega zakona nima pravice do odstopa, ali po potrebi o okoliščinah, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
9. obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja;
10. minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
11. možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovi dostopnosti, če je potrebno.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu podatkov.

Pri pogodbi, sklenjeni za nedoločen čas, ali pogodbi, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se taki stroški zaračunavajo po nespremenljivi obrestni meri, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

Pri prodaji na javni dražbi se podatki o podjetju iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 25.b člena nadomestijo s podatki dražitelja.

Informacije iz prvega odstavka tega člena so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

Informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku na obrazcu iz devetega odstavka tega člena. Šteje se, da podjetje potrošniku zagotovi informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz devetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

Če podjetje potrošniku ne posreduje informacij o dodatnih stroških iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 25.b člena tega zakona, jih potrošnik ni dolžan plačati.

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

43.c člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona. Če so napisane na trajnem nosilcu podatkov, morajo biti čitljive.

Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje jasno in v vidni obliki potrošnika opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 25.b člena ter 10. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.b člena tega zakona preden potrošnik odda naročilo.

Podjetje mora zagotoviti, da potrošnik v postopku oddaje naročila pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev izrecno potrdi, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, mora biti označena z besedami »naročilo z obveznostjo plačila« ali z drugo izjavo, iz katere nedvoumno izhaja, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določil tega odstavka, potrošnika pogodba ali naročilo ne zavezuje.

Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke 25.b člena ter 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.b člena tega zakona preden pogodba zavezuje potrošnika. Druge informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje pred dostavo blaga ali začetkom opravljanja storitve zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona, razen če jih je podjetje zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 13. točke petega odstavka 43.č člena tega zakona, če je to potrebno.

Podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika.

a43.d člen

Če podjetje potrošniku ne poda informacij o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona, je rok za odstop od pogodbe 12 mesecev. Rok začne teči po izteku odstopnega roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Če podjetje potrošniku poda informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona v 12 mesecih po začetku teka odstopnega roka iz drugega odstavka prejšnjega člena, začne odstopni rok iz prvega odstavka prejšnjega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme informacije.

Če podjetje potrošniku ne poda informacij o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona, je rok za odstop od pogodbe 12 mesecev. Rok začne teči po izteku odstopnega roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Če podjetje potrošniku poda informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona v 12 mesecih po začetku teka odstopnega roka iz drugega odstavka prejšnjega člena, začne odstopni rok iz prvega odstavka prejšnjega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme informacije.

45.a člen

Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik s potrošnikom z namenom sklenitve pogodbe na daljavo, na začetku pogovora predstaviti firmo in sedež podjetja, po potrebi pa tudi identiteto osebe, v imenu katere telefonira, ter potrošnika seznaniti o komercialnem namenu klica.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu mora podjetje potrošniku podati tudi informacije iz četrtega odstavka 43.c člena tega zakona.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu podjetje posreduje potrditev ponudbe potrošniku na trajnem nosilcu podatkov. Pogodba je sklenjena, ko jo potrošnik podpiše ali pošlje pisno izjavo, da ponudbo sprejema.

6. Pogodbe o turističnih aranžmajih

57. člen

Dejavnost organiziranja in prodaje turističnih potovanj, dejavnost turističnih vodnikov in spremljevalcev ter dejavnost vodenja in usposabljanja na področju športa je urejeno v področnih zakonih.

57.a člen

(1) S pogodbo o organiziranju potovanja se organizator potovanja zavezuje, da bo potrošniku zagotovil skupek storitev, ki sestavljajo turistični aranžma, potrošnik pa se zavezuje, da bo organizatorju za to plačal skupno ceno.

(2) Za turistični aranžma se šteje vnaprej dogovorjena kombinacija dveh ali več naslednjih storitev, ki jih organizator potovanja ali prodajalec ponudi v prodajo in prodaja po skupni ceni, če storitev traja več kot štiriindvajset ur ali vključuje nastanitev čez noč:

- prevoz
- nastanitev
- druge turistične storitve, ki ne spadajo v prevoz ali nastanitev in predstavljajo pomemben del turističnega aranžmaja (ponudba jedi, obisk prireditev, ogled naravnih in kulturnih znamenitosti in podobno).

(3) Deljeno zaračunavanje posameznih storitev istega turističnega aranžmaja organizatorja potovanja in prodajalca ne odvezuje obveznosti po tem zakonu.

(4) Potovanje, ki traja manj kot štiriindvajset ur in ne vključuje prenočevanja, je izlet. Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se šteje za turistični aranžma tudi izlet, če vključuje vnaprej dogovorjeno kombinacijo dveh ali več v prvi in tretji alineji prejšnjega odstavka navedenih storitev, ki jih organizator potovanja ali prodajalec ponudi v prodajo in prodaja po skupni ceni.

57.b člen

(1) Katalogi, prospekti ter drugo reklamno in informativno gradivo, ki se nanaša na turistične aranžmaje, ceno ali kakršne koli pogodbene pogoje turističnih aranžmajev in ga organizator potovanja ali prodajalec posreduje potrošniku, ne sme vsebovati neresničnih ali zavajajočih informacij.

(2) Katalog ali prospekt o turističnih aranžmajih, ki ga organizator ali prodajalec ponuja potrošniku, mora biti napisan razumljivo ter mora vsebovati točne podatke o ceni in ustrezne informacije o:

- namembnem kraju potovanja, načinu in vrsti prevoza, ki se uporablja,
- vrsti in kraju nastanitve, njeni lokaciji, turistični kategoriji, ki jo priznava država, v kateri se nudi storitev, stopnji kakovosti nastanitve in njenih glavnih značilnostih,
- številu obrokov,
- programu potovanja,
- potnih listinah in morebitnih zahtevah za vizume in zdravstvene formalnosti, ki so potrebne za potovanje in bivanje v namembnem kraju potovanja,
- o denarnem znesku ali odstotku cene, ki jo je potrebno plačati ob rezervaciji in časovnih rokih za plačilo razlike,
- o najmanjšem potrebnem številu oseb za izvedbo turističnega aranžmaja in skrajnem roku za obvestitev potrošnika ob morebitni odpovedi.

(3) Posamezne podrobnosti, navedene v prospektu ali katalogu, organizatorja potovanja in prodajalca zavezujejo, razen kadar:

- so spremembe pred sklenitvijo pogodbe potrošniku pisno posredovane, na kar mora biti potrošnik v prospektu ali katalogu posebej opozorjen,
- sta se o spremembah pogodbeni stranki sporazumno dogovorili pozneje.

57.c člen

(1) Organizator potovanja ali prodajalec mora potrošniku v primernem času pred sklenitvijo pogodbe o organiziranju potovanja zagotoviti pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu splošne informacije o potnih listinah in vizumih, še posebej o času za njihovo pridobitev ter informacije o zdravstvenih formalnostih, ki se zahtevajo za potovanje in bivanje v namembnem kraju.

(2) Organizator potovanja ali prodajalec mora pred začetkom potovanja na način iz prejšnjega odstavka potrošniku zagotoviti naslednje informacije:

- vozni red in mesto, ki ga potrošnik zaseda na prevoznem sredstvu (npr. kabina ali paluba na ladji, spalnik na vlaku);
- ime in priimek, naslov in telefonsko številko lokalnega predstavnika organizatorja potovanja in/ali prodajalca; če lokalnega predstavnika ni, mora imeti potrošnik v vsakem primeru na voljo telefonsko številko, na katero lahko pokliče zaradi morebitnih napak med izpolnjevanjem pogodbe ali drugih težav, ali kateri koli drug podatek, ki mu bo na enostaven način omogočal vzpostaviti stike z organizatorjem potovanja ali turističnim agentom;
- pri potovanju ali bivanju mladoletne osebe v tujini, vse potrebne informacije, ki omogočajo neposredne stike z mladoletnikom ali z osebo, ki je odgovorna za mladoletnika v kraju njegove nastanitve;
- informacijo o možnosti neobvezne sklenitve zavarovalne police za kritje stroškov, če potovanje odpove potrošnik in zavarovanja za plačilo stroškov pomoči in vrnitve domov ob morebitni bolezni ali nesreči na potovanju.

57.č člen

(1) Organizator potovanja ali prodajalec mora najpozneje ob sklenitvi pogodbe o organiziranju potovanja potrošniku izdati potrdilo o potovanju ali z njim skleniti pisno pogodbo, ki vsebuje vse obvezne sestavine potrdila o potovanju. Potrdilo mora vsebovati:

- kraj in datum izdaje potrdila;
- ime in naslov organizatorja potovanja;
- ime in priimek potrošnika;

- namembni kraj potovanja in dneve bivanja;
- kraj in dan začetka in konca potovanja ter ura in kraj odhoda in vrnitve;
- podatke o načinu, vrsti, kakovosti in ceni prevoza ter voznem redu;
- podatke o bivanju z navedbo kraja namestitve;
- podatke o tipu in turistični kategoriji namestitvenega objekta;
- število in urnik obrokov (npr. polni penzion, polpenzion, zajtrk);
- posebne želje, ki jih je potrošnik ob prijavi sporočil organizatorju potovanja in jih je ta sprejel;
- natančen program potovanja;
- skupno ceno za skupek storitev, ki sestavljajo turistični aranžma in so vključene v ceno;
- možnost spremembe cene, če obstaja, navzgor in navzdol po sklenitvi pogodbe ter način izračuna spremembe;
- navedbo taks ali pristojbin za storitve (pristajanje, vkrcanje, pristojbine v pristaniščih in na letališčih, turistične takse), kadar ti stroški niso vključeni v ceno turističnega aranžmaja;
- dinamiko plačil in način plačila;
- ali je pogoj za izvedbo turističnega aranžmaja najmanjše število oseb in rok za obvestitev potrošnika ob morebitni odpovedi potovanja, ki ne sme biti krajši od sedem dni pred predvidenim datumom začetka potovanja;
- pogoje, pod katerimi lahko potrošnik odstopi od pogodbe;
- rok za pritožbo po končanem potovanju zaradi napak pri izpolnitvi, nepravilni ali nepopolni izpolnitvi pogodbe;
- če je potrebno, podatke o mejnih in carinskih formalnostih, zdravstvenih, denarnih ali upravnih predpisih in druge koristne podatke;
- podatke o zavarovanju, ki ga je potrošnik sklenil s posredovanjem organizatorja ali prodajalca potovanja;
- opozorilo potrošniku o njegovi obveznosti iz prvega odstavka 57.e člena.

(2) Če je pred izdajo potrdila o potovanju organizator ali prodajalec potrošniku izročil program potovanja, ki vsebuje podatke iz prejšnjega odstavka, se v potrdilu o potovanju lahko sklicuje na ta program.

(3) Obstoj in veljavnost pogodbe o organiziranju potovanja nista odvisna od potrdila o potovanju in njegove vsebine. Vendar za vso škodo, nastalo potrošniku, ki mu ni bilo izdano potrdilo ali pa potrdilo ni bilo pravilno, odgovarjata organizator potovanja in prodajalec. Šteje se, da je pravilno tisto, kar je zapisano v potrdilu, dokler se ne dokaže nasprotno.

(4) Če pri prodaji turističnega aranžmaja nastopa posrednik, mora potrdilo o organiziranju potovanja, poleg podatkov, ki se nanašajo na potovanje, vsebovati tudi ime in naslov posrednika ter podatek, da pri prodaji nastopa kot posrednik. Če v potrdilu ni navedene lastnosti posrednika, se šteje posrednik pri organiziranju potovanja za organizatorja. Za posrednika se glede pravic in obveznosti smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za organizatorja potovanja.

57.d člen

(1) Organizator potovanja po sklenitvi pogodbe ne sme zvišati cene razen, če je prišlo do sprememb v menjalnem tečaju valute ali tarifah prevoznikov, ki vplivajo na ceno potovanja. Če so te spremembe povzročile znižanje cene potovanja, mora organizator potrošniku povrniti razliko v ceni.

(2) Organizator potovanja sme uveljaviti pravico do spremembe dogovorjene cene turističnega aranžmaja iz prejšnjega odstavka le, če je možnost spremembe cene predvidena v potrdilu o

potovanju in potrdilo vsebuje način izračuna spremembe. Cena turističnega aranžmaja se sme zvišati najpozneje do dvajsetega dne pred začetkom potovanja.

(3) Če zvišanje dogovorjene cene preseže deset odstotkov, lahko potrošnik odstopi od pogodbe, ne da bi moral povrniti škodo. V tem primeru mora organizator potovanja potrošniku vrniti vplačani znesek.

57.e člen

(1) Potrošnik mora v najkrajšem mogočem času izvajalcu storitev, organizatorju oziroma prodajalcu ali lokalnemu predstavniku organizatorja oziroma prodajalca, če obstaja, pisno ali v drugi ustrezni obliki sporočiti vsako napako, ki jo med izpolnjevanjem pogodbe opazi na kraju samem. Pogoj je, da je o tej obveznosti in posledicah, ki zaradi neizpolnitve te obveznosti nastanejo za uveljavljanje poznejših zahtevkov, potrošnik pisno obveščen pred odhodom na potovanje, vzpostavitev stikov z osebo, ki sprejema pritožbe, pa organizator ali prodajalec potrošniku omogoči na dostopen in enostaven način. Ob morebitni pritožbi mora organizator potovanja, prodajalec ali lokalni predstavnik organizatorja ali prodajalca, če obstaja, v najkrajšem mogočem času narediti vse potrebno za odpravo pomanjkljivosti.

(2) Če pomanjkljivosti niso bile odpravljene na kraju samem, lahko potrošnik zaradi nepopolno ali nekakovostno opravljenih storitev uveljavlja sorazmerno znižanje cene po končanem potovanju. Če sta obseg ali kakovost opravljenih storitev bistveno odstopala od obsega ali kakovosti storitev, ki sta bila določena v potrdilu ali pogodbi o potovanju, je potrošnik upravičen do vračila vsega vplačanega zneska. V obeh primerih se mora potrošnik organizatorju potovanja oziroma prodajalcu pritožiti pisno v dveh mesecih po končanem potovanju. Zahteva za znižanje cene ali vračilo vplačanega zneska ne vpliva na potrošnikovo pravico, da zahteva povrnitev škode.

(3) Glede reševanja zahtevkov potrošnika iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo roki po določbah 39. člena tega zakona.

(4) Organizator oziroma prodajalec ali lokalni predstavnik organizatorja oziroma prodajalca, če obstaja, mora potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah zaradi nepredvidljivih napak, ki niso povezane z zagotavljanjem pogodbenih storitev in jih je povzročila tretja oseba ali ki so posledica višje sile ali dogodka, ki ga kljub skrbnemu ravnanju ni bilo mogoče preprečiti, ponuditi takojšnjo pomoč.

57.f člen

(1) Potrošnik lahko v vsakem trenutku popolnoma ali delno odstopi od pogodbe.

(2) Če se potrošnik ne more udeležiti potovanja, lahko prenese svojo rezervacijo na drugega potrošnika, ki izpolnjuje zahteve, predvidene za določeno potovanje. Potrošnik mora o tem obvestiti organizatorja potovanja ali prodajalca najpozneje v osmih dneh pred začetkom potovanja. Potrošnik mora organizatorju potovanja ali prodajalcu povrniti stroške, ki so neposredno povezani s prenosom rezervacije.

(3) Če potrošnik odstopi od pogodbe pred začetkom potovanja v primernem roku, ki je odvisen od vrste aranžmaja (pravočasen odstop), ima organizator potovanja ali prodajalec pravico le do povračila administrativnih stroškov.

(4) Pri nepravočasnem odstopu od pogodbe lahko organizator potovanja zahteva od potrošnika kot povračilo določen odstotek dogovorjene cene, ki mora biti sorazmeren s preostalim časom do začetka potovanja in ekonomsko upravičen.

(5) Organizator potovanja ima pravico le do povračila svojih stroškov, če je potrošnik odstopil od pogodbe zaradi okoliščin, ki se jim ni mogel izogniti ali jih odvrniti in bi bile ob sklenitvi pogodbe utemeljen razlog, da pogodbe ne bi sklenil, če bi takrat že obstajale, kot tudi v primeru če je potrošnik preskrbel ustrezno zamenjavo ali je zamenjavo našel sam organizator.

(6) Če potrošnik odstopi od pogodbe, potem ko se je potovanje že začelo, vzrok za to pa niso okoliščine iz prejšnjega odstavka, ima organizator pravico do celotnega zneska dogovorjene cene potovanja.

57.g člen

(1) Organizator potovanja odgovarja za škodo, ki jo povzroči potrošniku zaradi delne ali popolne neizpolnitve pogodbe v skladu s splošnimi pravili, ki urejajo obligacijska razmerja, razen če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Organizator potovanja sme popolnoma ali delno odstopiti od pogodbe, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, le, če pred izpolnjevanjem pogodbe ali med njenim izpolnjevanjem nastopijo izredne okoliščine, ki jih ni bilo mogoče pričakovati, niti se jim izogniti ali jih odvrniti, ki pa bi bile ob sklenitvi pogodbe utemeljen razlog, da pogodbe ne bi sklenil, če bi takrat že obstajale.

(3) Organizator potovanja sme od pogodbe, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, odstopiti tudi, kadar se ni zbralo najmanjše število oseb, če je bil ta pogoj naveden v potrdilu o potovanju, pod pogojem, da je bil potrošnik o tej okoliščini pisno obveščen v roku, ki ni krajši od sedem dni.

(4) Pri odstopu od pogodbe pred njeno izpolnitvijo mora organizator potrošniku nemudoma vrniti ves vplačani znesek, ki ga je od njega prejel.

(5) Če organizator potovanja ugotovi, da je pred odhodom prisiljen znatno spremeniti katerega od bistvenih pogodbenih pogojev, mora o tem čim prej obvestiti potrošnika, da mu omogoči sprejetje ustrezne odločitve, zlasti da odstopi od pogodbe, ne da bi moral povrniti škodo, ali da sklene dodatek k pogodbi. Potrošnik mora o svoji odločitvi brez nepotrebne odlašanja obvestiti organizatorja potovanja ali prodajalca.

(6) Če potrošnik zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka odstopi od pogodbe ali organizator potovanja odpove potovanje pred dogovorjenim datumom odhoda iz katerega koli razloga, ki ni po krivdi potrošnika, in razlog za odpoved potovanja niso okoliščine iz drugega in tretjega odstavka, lahko potrošnik zahteva vračilo vplačanega zneska ali pa sprejme nadomestni turistični aranžma enake ali višje kakovosti, če ga ima organizator ali prodajalec na voljo v svoji ponudbi. Če potrošnik sprejme ponudbo nadomestnega turističnega aranžmaja nižje kakovosti, mu mora organizator potovanja povrniti razliko v ceni.

(7) Če organizator potovanja odstopi od pogodbe med njenim izpolnjevanjem, ima pravico do pravičnega plačila za dogovorjene storitve, ki so bile opravljene, vendar mora ukreniti vse, kar je potrebno za zavarovanje interesov potrošnika. Če je bil v potrdilu ali pogodbi o potovanju določen prevoz v kraj začetka potovanja, ga mora organizator potovanja potrošniku zagotoviti. Namesto tega mu lahko zagotovi ustrezen prevoz v drug kraj, če potrošnik s tem soglaša.

57.h člen

(1) Organizator potovanja sme spremeniti program potovanja pred izpolnjevanjem pogodbe ali med njenim izpolnjevanjem le zaradi izrednih okoliščin, ki jih ni mogel pričakovati, niti se jim izogniti ali jih odvrniti. O spremembi programa mora potrošnika pisno obvestiti takoj, ko so nastopile izredne okoliščine, in navesti razloge za spremembo. Stroške, nastale s spremembo programa, krije organizator potovanja, zmanjšanje stroškov pa gre v korist potrošnika.

(2) Organizator potovanja sme pod pogoji iz prejšnjega odstavka dogovorjeno nastanitev zamenjati samo za nastanitev v objektu iste kategorije ali objektu višje kategorije in samo v dogovorjenem kraju. Morebitne dodatne stroške zaradi razlike v ceni krije organizator potovanja.

(3) Če organizator potovanja bistveno spremeni program potovanja pred izpolnjevanjem pogodbe, mora potrošniku, ki zaradi tega odstopi od potovanja, vrniti ves vplačani znesek, ki ga je od njega prejel.

(4) Če organizator potovanja program bistveno spremeni med izpolnjevanjem pogodbe, potrošnik, ki zaradi tega odstopi od pogodbe, plača samo stroške dejansko opravljenih storitev.

58. člen

Podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, morajo potnike ustrezno zavarovati.

72. člen

Če pristojni tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:

- garancijski list ne vsebuje vseh predpisanih podatkov (16. člen);
 - podjetje pri sklepanju pogodb s potrošniki uporablja nepošteno pogodbene pogoje (prvi odstavek 23. člena);
 - cene blaga oziroma storitev niso označene ali niso vidno označene (prvi odstavek 26. člena);
 - cena blaga oziroma storitve ni označena v eurih (drugi odstavek 26. člena);
 - najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
 - blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali vsakega kosa blaga z napako ni posebej označilo (prvi odstavek 30. člena);
 - predpisani rok uporabnosti na blagu ni vidno in čitljivo označen (drugi odstavek 31. člena);
 - je podjetje dalo v prodajo oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
 - blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona (33. člen);
 - podjetje za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, ne izroči označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov (34. člen)
- izda odločbo, s katero prepove prodajo tega blaga oziroma storitev do odprave pomanjkljivosti.

77. člen

Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. s potrošniki ne posluje v skladu z 2. členom zakona ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (prvi in tretji odstavek 2. člena);
2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v četrtem odstavku 2. člena tega zakona;
3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;
4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);
5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);
6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom tega zakona (15.a člen);
7. pri sklepanju pogodb s potrošniki uporablja nepoštene pogodbene pogoje (prvi odstavek 23. člena);
8. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);
- 8.a če pri odstopu od pogodbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 25.a člena podjetje potrošniku nemudoma ne vrne vseh plačil (četrti odstavek 25.a člena);
9. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtnine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
10. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
11. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);
12. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);
13. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 43.b člena v skladu s prvim, drugim in četrtem odstavkom 43.c člena in prvim odstavkom a43.č člena;
14. ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 43.c člena);
15. v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila, tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 43.c člena);
16. potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov pred dostavo blaga ali začetkom opravljanja storitev (šesti odstavek 43.c člena);
17. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe, v predpisanem roku ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.d in četrti odstavek 48.d člena);
18. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 48.b člena tega zakona na primernem trajnem nosilcu podatkov (48.c člen);
19. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (51. člen);
20. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);

21. ponuja potrošnikom kataloge, prospekte ali drugo informativno gradivo, ki se nanaša na turistične aranžmaje in vsebuje zavajajoče ali neresnične podatke (prvi odstavek 57.b člena);
22. ponuja potrošnikom kataloge ali prospekte o turističnem aranžmaju, ki ne vsebujejo podatkov ter ustreznih informacij v skladu z drugim odstavkom 57.b člena tega zakona;
23. pred začetkom potovanja potrošniku ne zagotovi vseh informacij v skladu z drugim odstavkom 57.c člena tega zakona;
24. do sklenitve pogodbe o organiziranju potovanja potrošniku ne izda potrdila o potovanju ali z njim ne sklene pisne pogodbe, ki vsebuje vse obvezne sestavine potrdila o potovanju (prvi odstavek 57.č člena);
25. zviša dogovorjeno ceno potovanja v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 57.d člena;
26. potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah, ne nudi takojšnje pomoči (četrti odstavek 57.e člena);
27. pravočasno ne sporoči potrošniku, da potovanje odpade (tretji odstavek 57.g člena);
28. pri odstopu od pogodbe pred njeno izpolnitvijo potrošniku nemudoma ne vrne vplačanega zneska (četrti odstavek 57.g člena);
29. pred začetkom potovanja spremeni katerega od bistvenih pogojev in potrošniku, ki zaradi tega odstopi od pogodbe, ne vrne vplačanega zneska ali ne zagotovi nadomestnega turističnega aranžmaja (šesti odstavek 57.g člena);
30. spremeni program potovanja pred potovanjem ali med njim, pa razlog za spremembo niso izredne okoliščine (prvi odstavek 57.h člena);
31. zamenja dogovorjeno nastanitev za drugo nastanitev slabše kategorije (drugi odstavek 57.h člena);
32. ne vrne vplačanega zneska potrošniku, ki je odstopil od pogodbe, ker se je pred izpolnjevanjem pogodbe bistveno spremenil program potovanja (tretji odstavek 57.h člena);
33. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);
34. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 60. člena);
35. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne zagotovi predpogodbenih informacij (prvi odstavek 60.a člena);
36. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrti odstavek 60.a člena);
37. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 60.a člena).

Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Za prekrške iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

78. člen

(1) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;
- 1.a garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz 16. člena;

- 1.b ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu in oglaševalskem sporočilu (prvi odstavek 17. člena);
- 1.c garancijski list ni v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljiv (18. člen);
- 1.č za blago iz 19. člena tega zakona ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.d ne zagotovi servis, ki ima veljavno pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na proizvodih ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.e ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.f ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.g kot proizvajalec, prodajalec ali pooblaščen servis ravna v nasprotju z 21.b členom tega zakona;
- 1.h če podjetje potrošniku, preden ga zavezuje pogodba, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 25.b člena;
2. za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);
3. cene blaga oziroma storitve ne označi v eurih (drugi odstavek 26. člena);
4. ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);
5. če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);
6. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);
7. uporabi višje zamudne obresti kot jih določa obligacijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);
8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);
- 8.a če prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega instrumenta (27.b člen);
9. če razprodaje ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z nižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);
10. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);
11. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
- 11.a blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesažil okolje, ne priloži navodil za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;
12. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena (tretji odstavek 32. člena);
13. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);

14. ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);
15. ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);
16. embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);
17. v primeru, ko obstoj napake na blagu oziroma nepravilnost pri opravljeni storitvi ni sporna, ne ugodi potrošnikovi zahtevi iz 37.c in 38. člena najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);
18. potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);
19. (črtana).

(2) Z globo 400 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Vlada RS Državnemu zboru predlaga, da se skladno s 142. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17) predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-H) obravnava po skrajšanem postopku, in sicer zato, ker so spremembe in dopolnitve ter uskladitve z drugimi zakoni ali pravom Evropske unije manj zahtevne. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos Direktive (EU) 2015/2302 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, ki mora biti v nacionalni pravni red prenesena najpozneje do 1. januarja 2018, in na odpravo manjših pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2011/83/EU o pravicah potrošnikov.

VI. PRILOGE

1. OSNUTKI PODZAKONSKIH AKTOV, PRILOŽENI K PREDLOGU ZAKONA:

PREAMBULA IN OKVIRNI NASLOV PODZAKONSKEGA AKTA:

Na podlagi sedmega odstavka 58.a člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKotT in _____) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

O JAMSTVU ORGANIZATORJA POTOVANJA TER PODJETIJ, KI OMOGOČAJO POVEZANE POTOVALNE ARANŽMAJE, ZARADI NJIHOVIH LIKVIDNOSTNIH TEŽAV

VSEBINA, OPISANA PO VSEBINSKIH SKLOPIH:

I. PREDMET UREJANJA (VSEBINA AKTA)

Vlada Republike Slovenije v skladu s sedmim odstavkom 58.a člena ZVPot z uredbo podrobneje določi metodologijo za izračun letnega prometa, povezanega z izvedbo turističnih paketov, pogoje delovanja jamstvene sheme in najnižjo višino zahtevanega jamstva, ki se šteje za učinkovito, za posamezno obliko zavarovanja. Uredba namreč omogoča hitrejše prilagajanje potrebam na trgu.

Izbiri oblike jamstva se prepušča organizatorju potovanja. Organizator potovanja bo lahko tako še vedno tveganje za primer likvidnostnih težav zavaroval pri zavarovalnici, lahko pa bo izbral tudi drugačno obliko jamstva, npr. bančno garancijo, zavarovanje z namenskim depozitom ali oblikovanje posebne jamstvene sheme. Bistveno je, da bo izbrano jamstvo v primeru likvidnostnih težav ustrezalo postavljenim kriterijem, ki so predpisani z uredbo.

II. PREDSTAVITEV PO VSEBINSKIH SKLOPIH:

1. Opis ukrepa in rešitve

Uredba določa, da lahko organizator potovanja jamstvo v primeru svojih likvidnostnih težav zagotovi z zavarovanjem pri zavarovalnici, zavarovanjem z namenskim bančnim depozitom, bančno garancijo ali vključitvijo v jamstveno shemo, ki izpolnjuje pogoje iz ZVPot in te uredbe.

Najprej je določena zahtevana višina jamstva zavarovanja pri zavarovalnici ali z namenskim bančnim depozitom (kritje mora zadoščati za višino 10 odstotkov letnega prometa organizatorja potovanja iz naslova organiziranja turističnih potovanj) in zahtevana višina sredstev v jamstvenih shemah (višina sredstev mora zadoščati za kritje 10 odstotkov letnega prometa iz naslova organiziranja potovanja za eno petino osnove zahtevane višine sredstev – za izračun osnove zahtevane višine sredstev se uporabi prihodek iz naslova organiziranja potovanja vseh vključenih organizatorjev potovanj).

Zatem se določa pogoje delovanja jamstvene sheme, in sicer se ta lahko ustanovi v okviru katerekoli pravne osebe, ki se šteje za nosilca jamstvene sheme. Sredstva, zbrana za namene plačila iz naslova odgovornosti organizatorja potovanja, se vodi na ločenem namenskem računu. Nosilec jamstvene sheme sam določi podrobnejše pogoje plačil organizatorjev potovanj v jamstveno shemo, vendar pa pri tem velja, da se mora zahtevana višina sredstev doseči v največ treh letih po začetku uporabe uredbe in da noben izmed vključenih organizatorjev potovanj ne sme biti dolžan prispevati več kot 10 odstotkov svojih letnih prihodkov iz naslova organiziranja potovanj. Organizator potovanja, ki izstopi iz jamstvene sheme, je upravičen do vračila vplačanega zneska, razen če so bile iz jamstvene sheme plačane obveznosti zaradi njegovih likvidnostnih težav.

Upravitelj sheme lahko proti organizatorju potovanja, za katerega je plačal določen znesek iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja, uveljavlja regresni zahtevek. Sredstva, ki jih upravitelj prejme na podlagi regresnega zahtevka, vrne na ločen namenski račun. Organizator potovanja, ki je opravil povratek potrošnikov namesto organizatorja potovanja, ki ima oziroma je imel likvidnostne težave, pa je upravičen do povračila vseh stroškov, ki jih je imel s povratkom potrošnikov, iz jamstvene sheme.

Nosilec jamstvene sheme je za svoje delo upravičen do plačila nadomestila, ki ga določi v svojih pravilih, prav tako pa lahko nosilec sheme sprejme tudi podrobnejša pravila glede delovanja sheme.

2. Naslovník

Naslovník ukrepov so organizatorji potovanj in podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje.

3. Pravne posledice

Organizatorji potovanj in podjetja, ki ponujajo povezane potovalne aranžmaje, bodo morali zagotoviti jamstvo v primeru likvidnostnih težav v skladu z določbami te uredbe.

I. PREHODNI REŽIM

Za podjetja je v predlogu zakona določeno prehodno obdobje glede načina zagotavljanja jamstva v primeru likvidnostnih težav. Do začetka uporabe te uredbe (in s tem vzpostavitev jamstvene sheme oziroma druge vrste zavarovanja) se bo kot dokazilo o zagotavljanju jamstva v primeru likvidnostnih težav štela pogodba o zavarovanju, sklenjena na podlagi šeste alineje

prvega odstavka 36. člena ZSRT (garantno pismo za primer insolventnosti v višini najmanj 41.700 eurov).

II. ZAČETEK VELJAVNOSTI

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu.

NORMATIVNI DEL

1. člen (vsebina)

(1) Ta uredba določa najnižjo višino zahtevanega jamstva za posamezno obliko jamstva, metodologijo za izračun letnega prometa, povezanega z izvedbo turističnih paketov, in pogoje delovanja jamstvene sheme.

(2) Določbe te uredbe, ki veljajo za organizatorje potovanj, se uporabljajo tudi za podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje.

2. člen (oblike jamstev)

Organizator potovanja lahko jamstvo v primeru svojih likvidnostnih težav zagotovi z:

- zavarovanjem pri zavarovalnici,
- z namenskim bančnim depozitom,
- bančno garancijo ali
- vključitvijo v jamstveno shemo, ki izpolnjuje pogoje iz Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKoliT in _____, v nadaljnjem besedilu: ZVPot) in te uredbe.

3. člen (višina jamstva zavarovanja pri zavarovalnici ali z namenskim bančnim depozitom)

Šteje se, da zavarovanje pri zavarovalnici, namenski bančni depozit ali bančna garancija izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 58.a člena ZVPot, če kritje zadošča za višino 10 odstotkov letnega prometa organizatorja potovanja iz naslova organiziranja turističnih potovanj.

4. člen (pogoji delovanja jamstvene sheme)

(1) Jamstvena shema se lahko ustanovi v okviru katerekoli pravne osebe. Pravna oseba se šteje za nosilca jamstvene sheme.

(2) Če se jamstvena shema ustanovi v okviru gospodarskega interesnega združenja, članstvo v organizaciji ne sme biti pogoj za vključitev v shemo.

(3) Sredstva, zbrana za namene plačila iz naslova odgovornosti organizatorja, se vodi na ločenem namenskem računu.

(4) Nosilec jamstvene sheme organizatorju potovanj na njegovo zahtevo omogoči vpogled v namenski račun iz prejšnjega odstavka.

5. člen
(zahtevana višina sredstev v jamstvenih shemah)

Višina sredstev mora zadoščati za kritje 10 odstotkov letnega prometa iz naslova organiziranja potovanja za eno petino osnove zahtevane višine sredstev. Za izračun osnove zahtevane višine sredstev se uporabi prihodek iz naslova organiziranja potovanja vseh vključenih organizatorjev potovanj.

6. člen
(plačila v jamstveno shemo)

(1) Nosilec jamstvene sheme določi podrobnejše pogoje plačil organizatorjev potovanj v jamstveno shemo. V podrobnejših pogojih lahko nosilec jamstvene sheme določi, da se zahtevana višina sredstev iz prejšnjega člena doseže v največ treh letih po začetku uporabe uredbe.

(2) Pri določitvi plačil v jamstveno shemo se lahko upošteva letni promet posameznega organizatorja potovanja, vrsta in cena turističnih paketov, vrsta prevoza, dolžina obdobja zahtevnih predplačil pred začetkom turističnega paketa in njegovo bonitetno oceno, pri čemer noben izmed vključenih organizatorjev potovanj ne sme biti dolžan prispevati več kot 10 odstotkov svojih letnih prihodkov iz naslova organiziranja potovanj.

7. člen
(izstop iz jamstvene sheme)

Organizator, ki izstopi iz jamstvene sheme, je upravičen do vračila vplačanega zneska, razen če so bile iz jamstvene sheme plačane obveznosti zaradi njegovih likvidnostnih težav.

8. člen
(plačilo)

Nosilec jamstvene sheme je za svoje delo upravičen do plačila nadomestila. Višino nadomestila nosilec jamstvene sheme določi v svojih pravilih.

9. člen
(povratek potrošnikov)

Organizator potovanja, ki je opravil povratek potrošnikov namesto organizatorja potovanja, ki ima oziroma je imel likvidnostne težave, je upravičen do povračila vseh stroškov, ki jih je imel s povratkom potrošnikov, iz jamstvene sheme.

10. člen
(regresni zahtevek)

(1) Upravitelj sheme lahko proti organizatorju potovanja, za katerega je plačal določen znesek iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja, uveljavlja regresni zahtevek.

(2) Sredstva, ki jih upravitelj prejme na podlagi regresnega zahtevka iz prejšnjega odstavka, vrne na ločen namenski račun iz drugega odstavka 4. člena te uredbe.

11. člen

(podrobnejša pravila)

Nosilec sheme lahko sprejme podrobnejša pravila delovanja sheme.

12. člen
(končna določba)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne v šestih mesecih po njeni uveljavitvi.

PREAMBULA IN OKVIRNI NASLOV PODZAKONSKEGA AKTA:

Na podlagi šestega odstavka 57.b člena, četrtega odstavka 57.c člena in tretjega odstavka 57.k člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKolT in _____) izdaja minister za gospodarski razvoj in tehnologijo

PRAVILNIK O OBRAZCIH ZA INFORMACIJE PRI POGODBAH O PAKETNEM POTOVANJU IN POVEZANIH POTOVALNIH ARANŽMAJIH

VSEBINA, OPISANA PO VSEBINSKIH SKLOPIH:

I. PREDMET UREJANJA (VSEBINA AKTA)

Minister za gospodarski razvoj in tehnologijo v skladu s šestim odstavkom 57.b člena, četrtrim odstavkom 57.c člena in tretjim odstavkom 57.k člena ZVPot s pravilnikom določi vsebino in obliko obrazcev za informacije pri pogodbah o paketnem potovanju in povezanih potovalnih aranžmajih, ki so jih organizator potovanja, prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, in podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, dolžni zagotoviti potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba.

II. PREDSTAVITEV PO VSEBINSKIH SKLOPIH:

1. Opis ukrepa in rešitve

Določa se obrazce informacij v skladu s Prilogo I in Prilogo II Direktive (EU) 2015/2302 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih.

2. Naslovník

Naslovník ukrepov so organizatorji potovanj, prodajalci potovanj, kadar se turistični paket prodaja prek njih, in podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje.

3. Pravne posledice

Organizatorji potovanj, prodajalci potovanj, kadar se turistični paket prodaja prek njih, in podjetja, ki ponujajo povezane potovalne aranžmaje, bodo morali pri pogodbah o paketnem potovanju in povezanih potovalnih aranžmajih potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba zagotoviti informacije na ustreznih obrazcih, ki jih kot prilogo določa ta pravilnik.

III. PREHODNI REŽIM

Za podjetja je v pravilniku določeno prehodno obdobje glede dolžnosti zagotavljanja standardnih informacij na predpisanih obrazcih, in sicer morajo zagotoviti skladnost poslovanja z določbami tega pravilnika od 1. julija 2018 dalje.

IV. ZAČETEK VELJAVNOSTI

Ta pravilnik začne veljati 1. julija 2018.

NORMATIVNI DEL

1. člen (vsebina)

(1) Ta pravilnik določa obliko in vsebino obrazcev za informacije pri pogodbah o paketnem potovanju in povezanih potovalnih aranžmajih, ki so jih organizator potovanja, prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, in podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, dolžni zagotoviti potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba.

(2) S tem pravilnikom se v pravni red Republike Slovenije delno prenaša Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. 12. 2015, str. 1).

2. člen **(pomen izrazov)**

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen, kot ga imajo v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKotI in _____, v nadaljnjem besedilu: zakon).

3. člen **(obrazci za zagotavljanje informacij)**

(1) Organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, potrošniku zagotovi standardne informacije iz prvega odstavka 57.b člena zakona z uporabo ustreznega obrazca iz Priloge I ali Priloge II, ki sta sestavni del tega pravilnika.

(2) Organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, potrošniku zagotovi standardne informacije iz prvega odstavka 57.c člena zakona z uporabo ustreznega obrazca iz Priloge II, ki je sestavni del tega pravilnika.

(3) Organizator potovanja potrošniku zagotovi standardne informacije iz drugega odstavka 57.c člena zakona z uporabo ustreznega obrazca iz Priloge III, ki je sestavni del tega pravilnika.

(4) Podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, potrošniku zagotovi informacije iz prvega odstavka 57.k člena zakona z uporabo ustreznega obrazca iz Priloge IV, ki je sestavni del tega pravilnika.

5. člen **(končna določba)**

Ta pravilnik začne veljati 1. julija 2018.

Priloga I: Obrazec standardnih informacij za pogodbe o paketnem potovanju, kadar je možna uporaba hiperpovezav

Priloga II: Obrazec standardnih informacij za pogodbe o paketnem potovanju v primerih, ki niso zajeti v Prilogi I

Priloga III: Obrazec standardnih informacij, kadar organizator potovanja podatke posreduje drugemu podjetju v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka a57.b člena Zakona o varstvu potrošnikov

Priloga IV: Obrazci standardnih informacij v primeru povezanih potovalnih aranžmajev

Priloga I: Obrazec standardnih informacij za pogodbe o paketnem potovanju, kadar je možna uporaba hiperpovezav

Ponujena kombinacija potovalnih storitev je turistični paket v smislu Direktive (EU) 2015/2302. Zato boste upravičeni do vseh pravic EU, ki veljajo za turistične pakete. Podjetje XY prevzema/podjetja XY prevzemajo polno odgovornost za ustrezno izvedbo turističnega paketa v celoti.

Poleg tega podjetje XY/podjetja XY v skladu z zakonom zagotavlja(-jo) jamstvo, da se v primeru njegovih/njihovih likvidnostnih težav povrnejo vaša plačila in zagotovi vaš povratek, kadar turistični paket vključuje prevoz.

Več informacij o ključnih pravicah iz Direktive (EU) 2015/2302 [se zagotovi v obliki hiperpovezave].

Prek hiperpovezave potrošnik prejme naslednje informacije:

Ključne pravice na podlagi Direktive (EU) 2015/2302.

- Potrošniki prejmejo vse bistvene informacije o turističnem paketu pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju.
- Za ustrezno izvedbo vseh potovalnih storitev, vključenih v pogodbo, je vedno odgovorno vsaj eno podjetje.
- Potrošniki prejmejo telefonsko številko za nujne primere ali podatke o kontaktni točki, prek katere lahko stopijo v stik z organizatorjem potovanja ali potovalno agencijo.
- Potrošniki lahko z obvestilom v razumnem roku in ob plačilu morebitnih dodatnih stroškov turistični paket prenesejo na drugo osebo.
- Cena turističnega paketa se lahko poveča le, če nastanejo posebni stroški (na primer cene goriva) in če je to izrecno določeno v pogodbi, v nobenem primeru pa ne pozneje kot 20 dni pred začetkom turističnega paketa. Če se cena poviša za več kot 8 odstotkov cene turističnega paketa, lahko potrošnik odstopi od pogodbe. Če si organizator potovanja pridržuje pravico do povišanja cene, ima potrošnik pravico do znižanja cene, če pride do znižanja zadevnih stroškov.
- Potrošniki lahko odstopijo od pogodbe brez plačila kakršne koli odstopnine in prejmejo celotno povračilo vseh plačil, če se je znatno spremenil kateri od bistvenih elementov turističnega paketa, razen cene. Če podjetje, odgovorno za turistični paket, turistični paket pred njegovim začetkom prekliče, so potrošniki upravičeni do povračila plačil, kadar je to ustrezno pa tudi do nadomestila.
- Potrošniki lahko v primeru izrednih okoliščin odstopijo od pogodbe pred začetkom turističnega paketa brez plačila kakršne koli odstopnine, na primer, če so v kraju potovanja resne varnostne težave, ki bi verjetno vplivale na turistični paket.
- Poleg tega lahko potrošniki odstopijo od pogodbe kadar koli pred začetkom turističnega paketa proti plačilu ustrezne in upravičene odstopnine.
- Če bistvenih elementov turističnega paketa po njegovem začetku ni mogoče zagotoviti v skladu z dogovorom, je treba potrošniku, brez dodatnih stroškov, ponuditi primerne nadomestne aranžmaje. Potrošniki lahko brez plačila kakršne koli odstopnine odstopijo od pogodbe, kadar storitve niso izvedene v skladu s pogodbo in to znatno vpliva na izvedbo turističnega paketa ter organizator potovanja težave ne odpravi.
- Potrošniki so upravičeni tudi do znižanja cene in/ali nadomestila za škodo, kadar potovalne storitve niso izvedene ali so neustrezno izvedene.
- Če je potrošnik v težavah, mora organizator potovanja zagotoviti pomoč.
- Če ima organizator potovanja ali, v nekaterih državah članicah, prodajalec potovanja —likvidnostne težave, se plačila povrnejo. Če ima organizator potovanja ali, po potrebi, prodajalec potovanja likvidnostne težave po začetku turističnega paketa in je v turistični paket vključen prevoz, se zagotovi povratek potrošnikov. XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ [subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica]. Če se izvedba storitev zavrne zaradi

likvidnostnih težav XY, se potrošniki lahko obrnejo na ta subjekt ali po potrebi na pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko).

Priloga II: Obrazec standardnih informacij za pogodbe o paketnem potovanju v primerih, ki niso zajeti v Prilogi I

Ponujena kombinacija potovalnih storitev je turistični paket v smislu Direktive (EU) 2015/2302. Zato boste upravičeni do vseh pravic EU, ki veljajo za turistične pakete. Podjetje XY prevzema/podjetja XY prevzemajo polno odgovornost za ustrezno izvedbo turističnega paketa v celoti.

Poleg tega podjetje XY/podjetja XY v skladu z zakonom zagotavlja(-jo) jamstvo, da se vam v primeru njegovih/njihovih likvidnostnih težav povrnejo vaša plačila in zagotovi vaš povratek, kadar turistični paket vključuje prevoz.

Ključne pravice na podlagi Direktive (EU) 2015/2302

- Potrošniki prejmejo vse bistvene informacije o turističnem paketu pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju.
- Za ustrezno izvedbo vseh potovalnih storitev, vključenih v pogodbo, je vedno odgovorno vsaj eno podjetje.
- Potrošniki prejmejo telefonsko številko za nujne primere ali podatke o kontaktni točki, prek katere lahko stopijo v stik z organizatorjem potovanja ali potovalno agencijo.
- Potrošniki lahko z obvestilom v razumnem roku in ob plačilu morebitnih dodatnih stroškov turistični paket prenesejo na drugo osebo.
- Cena turističnega paketa se lahko poveča le, če nastanejo posebni stroški (na primer cene goriva) in če je to izrecno določeno v pogodbi, v nobenem primeru pa ne pozneje kot 20 dni pred začetkom turističnega paketa. Če se cena poviša za več kot 8 odstotkov cene turističnega paketa, lahko potrošnik odstopi od pogodbe. Če si organizator potovanja pridržuje pravico do povišanja cene, ima potrošnik pravico do znižanja cene, če pride do znižanja zadevnih stroškov.
- Potrošniki lahko odstopijo od pogodbe brez plačila kakršne koli odstopnine in prejmejo celotno povračilo vseh plačil, če se je znatno spremenil kateri koli od bistvenih elementov turističnega paketa, razen cene. Če podjetje, odgovorno za turistični paket, ta turistični paket pred njegovim začetkom prekliče, so potrošniki upravičeni do povračila plačil, kadar je to ustrezno pa tudi do nadomestila.
- Potrošniki lahko v primeru izrednih okoliščin odstopijo od pogodbe pred začetkom turističnega paketa brez plačila kakršne koli odstopnine, na primer, če so v kraju potovanja resne varnostne težave, ki bi verjetno vplivale na turistični paket.
- Poleg tega lahko potrošniki odstopijo od pogodbe kadar koli pred začetkom turističnega paketa proti plačilu ustrezne in upravičene odstopnine.
- Če bistvenih elementov turističnega paketa po njegovem začetku ni mogoče zagotoviti v skladu z dogovorom, je treba potrošniku brez dodatnih stroškov ponuditi primerne nadomestne aranžmaje. Potrošniki lahko brez plačila kakršne koli odstopnine odstopijo od pogodbe, kadar storitve niso izvedene v skladu s pogodbo in to znatno vpliva na izvedbo turističnega paketa ter organizator potovanja težave ne odpravi.
- Potrošniki so upravičeni tudi do znižanja cene in/ali nadomestila za škodo, kadar potovalne storitve niso izvedene ali so neustrezno izvedene.
- Če je potrošnik v težavah, mora organizator potovanja zagotoviti pomoč.
- Če ima organizator potovanja ali, v nekaterih državah članicah, prodajalec potovanja likvidnostne težave, se plačila povrnejo. Če ima organizator potovanja ali, po potrebi, prodajalec potovanja likvidnostne težave po začetku turističnega paketa in je v turistični paket vključen prevoz, se zagotovi povratek potrošnikov. XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ [subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica]. Če se izvedba storitev zavrne zaradi likvidnostnih težav

XY, se potrošniki lahko obrnejo na ta subjekt ali po potrebi na pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko).
[Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov.]

Priloga III: Obrazec standardnih informacij, kadar organizator potovanja podatke posreduje drugemu podjetju v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka a57.b člena

Če najpozneje v 24 urah po prejemu potrditve rezervacije od podjetja XY sklenete pogodbo s podjetjem AB, bo potovalna storitev, ki jo zagotavljata XY in AB, štela za turistični paket v smislu Direktive (EU) 2015/2302.

Zato boste upravičeni do vseh pravic EU, ki veljajo za turistične pakete. Podjetje XY prevzema polno odgovornost za ustrezno izvedbo turističnega paketa v celoti.

Poleg tega podjetje XY v skladu z zakonom zagotavlja jamstvo, da se v primeru njegovih likvidnostnih težav povrnejo vaša plačila in zagotovi vaš povratek, kadar turistični paket vključuje prevoz.

Več informacij o ključnih pravicah iz Direktive (EU) 2015/2302 [se zagotovi v obliki hiperpovezave].

Prek hiperpovezave potrošnik prejme naslednje informacije:

Ključne pravice na podlagi Direktive (EU) 2015/2302

- Potrošniki prejmejo vse bistvene informacije o potovalnih storitvah pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju.
- Za ustrezno izvedbo vseh potovalnih storitev, vključenih v pogodbo, je vedno odgovorno vsaj eno podjetje.
- Potrošniki prejmejo telefonsko številko za nujne primere ali podatke o kontaktni točki, prek katere lahko stopijo v stik z organizatorjem potovanja ali potovalno agencijo.
- Potrošniki lahko z obvestilom v razumnem roku in ob plačilu morebitnih dodatnih stroškov turistični paket prenesejo na drugo osebo.
- Cena turističnega paketa se lahko poveča le, če nastanejo posebni stroški (na primer cene goriva) in če je to izrecno določeno v pogodbi, v nobenem primeru pa ne pozneje kot 20 dni pred začetkom turističnega paketa. Če se cena poviša za več kot 8 odstotkov cene turističnega paketa, lahko potrošnik odstopi od pogodbe. Če si organizator potovanja pridruži pravico do povišanja cene, ima potrošnik pravico do znižanja cene, če pride do znižanja zadevnih stroškov.
- Potrošniki lahko odstopijo od pogodbe brez plačila kakršne koli odstopnine in prejmejo celotno povračilo vseh plačil, če se je znatno spremenil kateri koli od bistvenih elementov turističnega paketa, razen cene. Če podjetje, odgovorno za turistični paket, turistični paket pred njegovim začetkom prekliče, so potrošniki upravičeni do povračila plačil, kadar je to ustrezno pa tudi do nadomestila.
- Potrošniki lahko v primeru izrednih okoliščin odstopijo od pogodbe pred začetkom turističnega paketa brez plačila kakršne koli odstopnine, na primer, če so v kraju potovanja resne varnostne težave, ki bi verjetno vplivale na turistični paket.
- Poleg tega lahko potrošniki odstopijo od pogodbe kadar koli pred začetkom turističnega paketa proti plačilu ustrezne in upravičene odstopnine.
- Če bistvenih elementov turističnega paketa po njegovem začetku ni mogoče zagotoviti v skladu z dogovorom, je treba potrošniku brez dodatnih stroškov ponuditi primerne nadomestne aranžmaje. Potrošniki lahko brez plačila kakršne koli odstopnine odstopijo od pogodbe, kadar storitve niso izvedene v skladu s pogodbo in to znatno vpliva na izvedbo turističnega paketa ter organizator potovanja težave ne odpravi.
- Potrošniki so upravičeni tudi do znižanja cene in/ali nadomestila za škodo, kadar potovalne storitve niso izvedene ali so neustrezno izvedene.
- Če je potrošnik v težavah, mora organizator potovanja zagotoviti pomoč.
- Če ima organizator potovanja ali, v nekaterih državah članicah, prodajalec potovanja likvidnostne težave, se plačila povrnejo. Če ima organizator potovanja ali, po potrebi,

prodajalec potovanja likvidnostne težave po začetku turističnega paketa in je v turistični paket vključen prevoz, se zagotovi povratek potrošnikov. XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ [subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica]. Če se izvedba storitev zavrne zaradi likvidnostnih težav XY, se potrošniki lahko obrnejo na ta subjekt ali po potrebi na pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko). Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov [HIPERPOVEZAVA].

Priloga IV: Obrazci standardnih informacij v primeru povezanih potovalnih aranžmajev

Del A: Obrazec standardnih informacij, kadar je podjetje, ki omogoča povezan potovalni aranžma prek spleta v smislu prve alineje drugega odstavka 57.a člena, prevoznik, ki prodaja povratno vozovnico

Če po izbiri in plačilu potovalne storitve prek našega podjetja/XY rezervirate dodatne potovalne storitve za vaše potovanje ali počitnice, NE BOSTE upravičeni do pravic, ki na podlagi Direktive (EU) 2015/2302 veljajo za turistične pakete.

Naše podjetje/XY zato ne bo odgovorno za ustrezno izvedbo teh dodatnih potovalnih storitev. Prosim, da se v primeru težav obrnete na zadevnega ponudnika storitev.

Če pa med istim obiskom spletnega mesta našega podjetja/XY za rezervacije rezervirate dodatne potovalne storitve, bodo potovalne storitve postale del povezanega potovalnega aranžmaja. V tem primeru XY v skladu s pravom EU zagotavlja jamstvo za vračilo vaših plačil XY za storitve, ki niso bile opravljene zaradi likvidnostnih težav XY, in po potrebi za vaš povratek. Opozarjamo vas, da to ne zagotavlja povračila v primeru likvidnostnih težav zadevnega ponudnika storitev.

Več informacij o jamstvu v primeru likvidnostnih težav [se zagotovi v obliki hiperpovezave].

Prek hiperpovezave potrošnik prejme naslednje informacije:

XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ (subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica).

Potrošniki se lahko obrnejo na ta subjekt ali po potrebi pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko), če storitve zaradi likvidnostnih težav XY niso izvedene.

Opomba: To jamstvo v primeru likvidnostnih težav ne zajema pogodb s strankami, ki niso XY, ki se lahko izpolnijo kljub likvidnostnim težavam XY.

Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov [HIPERPOVEZAVA].

Del B: Obrazec standardnih informacij, kadar je podjetje, ki omogoča povezan potovalni aranžma prek spleta v smislu prve alineje drugega odstavka 57.a člena, podjetje, ki ni prevoznik, ki prodaja povratno vozovnico

Če po izbiri in plačilu ene potovalne storitve prek našega podjetja/XY rezervirate dodatne potovalne storitve za vaše potovanje ali počitnice, NE BOSTE upravičeni do pravic, ki veljajo za turistične pakete na podlagi Direktive (EU) 2015/2302.

Naše podjetje/XY zato ne bo odgovorno za ustrezno izvedbo posameznih potovalnih storitev. Prosim, da se v primeru težav obrnete na zadevnega ponudnika storitev.

Če pa med istim obiskom spletnega mesta našega podjetja/XY za rezervacije rezervirate dodatne potovalne storitve, bodo potovalne storitve postale del povezanega potovalnega aranžmaja. V tem primeru XY v skladu s pravom EU zagotavlja jamstvo za vračilo vaših plačil XY za storitve, ki niso bile opravljene zaradi likvidnostnih težav XY. Opozarjamo vas, da to ne zagotavlja povračila v primeru likvidnostnih težav zadevnega ponudnika storitev.

Več informacij o jamstvu v primeru likvidnostnih težav (se zagotovi v obliki hiperpovezave).

Prek hiperpovezave potrošnik prejme naslednje informacije:

XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ (subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica).

Potrošnik se lahko obrne na ta subjekt ali, po potrebi, pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko), če storitve zaradi likvidnostnih težav XY niso izvedene.

Opomba: To jamstvo v primeru likvidnostnih težav ne zajema pogodb z drugimi strankami, ki niso XY, ki se lahko izpolnijo kljub likvidnostnim težavam XY.

Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov [*HIPERPOVEZAVA*].

Del C: Obrazec standardnih informacij v primeru povezanih potovalnih aranžmajev v smislu prve alineje drugega odstavka 57.a člena, kadar so pogodbe sklenjene v sočasni fizični navzočnosti podjetja (ki ni prevoznik, ki prodaja povratno vozovnico) in potrošnika

Če po izbiri in plačilu ene potovalne storitve prek našega podjetja/XY rezervirate dodatne potovalne storitve za vaše potovanje ali počitnice, NE BOSTE upravičeni do pravic, ki na podlagi Direktive (EU) 2015/2302 veljajo za turistične pakete.

Naše podjetje/XY zato ne bo odgovorno za ustrezno izvedbo posameznih potovalnih storitev. Prosimo, da se v primeru težav obrnete na zadevnega ponudnika storitev.

Če pa med istim obiskom našega podjetja/XY ali stikom z njim rezervirate kakršne koli dodatne potovalne storitve, bodo potovalne storitve postale del povezanega potovalnega aranžmaja. V tem primeru XY v skladu s pravom EU zagotavlja jamstvo za vračilo vaših plačil XY za storitve, ki niso bile opravljene zaradi likvidnostnih težav XY. Opozarjamo vas, da to ne zagotavlja povračila v primeru likvidnostnih težav zadevnega ponudnika storitev.

XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ (subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica).

Potrošniki se lahko obrnejo na ta subjekt ali, po potrebi, pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko), če storitve zaradi likvidnostnih težav XY niso izvedene.

Opomba: To jamstvo v primeru likvidnostnih težav ne zajema pogodb z drugimi strankami, ki niso XY, ki se lahko izpolnijo kljub likvidnostnim težavam XY.

[Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov.]

Del D: Obrazec standardnih informacij, kadar je podjetje, ki prek spleta omogoča povezane potovalne aranžmaje v smislu druge alineje drugega odstavka 57.a člena, prevoznik, ki prodaja povratno vozovnico

Če prek te povezave/teh povezav rezervirate dodatne potovalne storitve za vaše potovanje ali počitnice, NE BOSTE upravičeni do pravic, ki na podlagi Direktive (EU) 2015/2302 veljajo za turistične pakete.

Naše podjetje/XY zato ne bo odgovorno za ustrezno izvedbo teh dodatnih potovalnih storitev. Prosimo, da se v primeru težav obrnete na zadevnega ponudnika storitev.

Če pa najpozneje v 24 urah po prejemu potrditve rezervacije s strani našega podjetja/XY rezervirate dodatne potovalne storitve prek te povezave/teh povezav, bodo te potovalne storitve postale del povezanega potovalnega aranžmaja. V tem primeru XY v skladu s pravom EU zagotavlja jamstvo za vračilo vaših plačil XY za storitve, ki niso bile opravljene zaradi likvidnostnih težav XY, in po potrebi za vaš povratek. Opozarjamo vas, da to ne zagotavlja povračila v primeru likvidnostnih težav zadevnega ponudnika storitev.

Več informacij o jamstvu v primeru likvidnostnih težav (se zagotovi v obliki hiperpovezave).

Prek hiperpovezave potrošnik prejme naslednje informacije:

XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ (subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica).

Potrošniki se lahko obrnejo na ta subjekt ali po potrebi pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko), če storitve zaradi likvidnostnih težav XY niso izvedene.

Opomba: To jamstvo v primeru likvidnostnih težav ne zajema pogodb z drugimi strankami, ki niso XY, ki se lahko izpolnijo kljub likvidnostnim težavam XY.

Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov [*HIPERPOVEZAVA*].

Del E: Obrazec standardnih informacij, kadar je podjetje, ki prek spleta omogoča povezane potovalne aranžmaje v smislu druge alineje drugega odstavka 57.a člena, podjetje, ki ni prevoznik, ki prodaja povratno vozovnico

Če prek te povezave/teh povezav rezervirate dodatne potovalne storitve za vaše potovanje ali počitnice, NE BOSTE upravičeni do pravic, ki na podlagi Direktive (EU) 2015/2302 veljajo za turistične pakete.

Naše podjetje/XY zato ne bo odgovorno za ustrezno izvedbo teh dodatnih potovalnih storitev. Prosim, da se v primeru težav obrnete na zadevnega ponudnika storitev.

Če pa najpozneje v 24 urah po prejemu potrditve rezervacije s strani našega podjetja/XY rezervirate dodatne potovalne storitve prek te povezave/teh povezav, bodo te potovalne storitve postale del povezanega potovalnega aranžmaja. V tem primeru XY v skladu s pravom EU zagotavlja jamstvo za vračilo vaših plačil XY za storitve, ki niso bile opravljene zaradi likvidnostnih težav XY. Opozarjamo vas, da to ne zagotavlja povračila v primeru likvidnostnih težav zadevnega ponudnika storitev.

Več informacij o jamstvu v primeru likvidnostnih težav (se zagotovi v obliki hiperpovezave).

Prek hiperpovezave potrošnik prejme naslednje informacije:

XY je jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovil pri YZ (subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, npr. jamstvena shema ali zavarovalnica).

Potrošniki se lahko obrnejo na ta subjekt ali po potrebi pristojni organ (kontaktni podatki, vključno z nazivom, geografskim in elektronskim naslovom ter telefonsko številko), če storitve zaradi likvidnostnih težav XY niso izvedene.

Opomba: To jamstvo v primeru likvidnostnih težav ne zajema pogodb z drugimi strankami, ki niso XY, ki se lahko izpolnijo kljub likvidnostnim težavam XY.

Spletno mesto, kjer je dostopen Zakon o varstvu potrošnikov [*HIPERPOVEZAVA*].

2. MSP-TEST:

Predlagatelj predpisa: Ministrstvo za gospodarski razvoj in EVA: 2017-2130-0030 tehnologijo	Presoja učinkov na gospodarstvo (MSP test)
	Datum: 16.11.2017

Povzetek izvedene presoje vplivov predpisa na gospodarstvo:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

Ocena učinkov predlaganih alternativ

I. Analizirane alternative	
Naziv alternative	Izbrana alt.
Alternativa 1: Modernizacija ureditve pogodb o turističnih potovanjih	Da

OBRAZLOŽITEV:

OBRAZLOŽITEV

- Jasnejša pravila glede sklepanja pogodb o turističnem paketu in ureditev pogodbe o povezanem potovalnem aranžmaju,
- Učinkovitejše varstvo potrošnikov v primeru insolventnosti organizatorja potovanj,
- Izenačitev pravil znotraj Evropske unije, kar omogoča lažje čezmejno poslovanje.

OBVEZNOSTI	SKUPNI PREDVIDENI STROŠKI (NA LETNI RAVNI)
/	/
	SKUPAJ /

Povzetek analize

Alternativa 1

Naziv alternative:	Modernizacija ureditve pogodb o turističnih potovanjih
Opis alternative:	OBRAZLOŽITEV - Jasnejša pravila glede sklepanja pogodb o turističnem paketu in ureditev pogodbe o povezanem potovalnem aranžmaju, - Učinkovitejše varstvo potrošnikov v primeru insolventnosti organizatorja potovanj, - Izenačitev pravil znotraj Evropske unije, kar omogoča lažje čezmejno poslovanje.

1. Neto stroški na gospodarstvo

Vrsta stroškov	Skupaj
Enkratni stroški	/
Periodični stroški	/
SKUPAJ	/

2 Kvalitativni učinki alternative 1

Kako predlog predpisa vpliva na pravno varnost?	Pozitivno
Obrazložitev: Določa se jasnejša pravila glede sklepanja pogodb o turističnem paketu in ureditev pogodbe o povezanem potovalnem aranžmaju, ki zajemajo tudi novodobne načine sklepanja tovrstnih pogodb. Poleg tega se zagotavlja podlago za učinkovitejši sistem jamstva za primer insolventnosti organizatorja potovanj.	
Kako predlog predpisa vpliva na nelojalno konkurenco?	Pozitivno
Obrazložitev: Z natančnejšo opredelitvijo področja uporabe, ki zajema tudi novodobne načine ponujanja turističnih potovanj, bodo vzpostavljeni enaki pogoje za ponudnike, ki so ponujali različne načine sklepanja pogodbo o turističnih potovanjih, ki so bili do sedaj lahko obravnavani različno.	
Kako predlog predpisa vpliva na problematiko dela na črno in sivo ekonomijo?	Nima vpliva
Obrazložitev: /	
Kako predlog predpisa vpliva na produktivnost?	Nima vpliva
Obrazložitev: /	
Kako predlog predpisa vpliva na delovne pogoje, naložbe v kadrovske vire oz. nove zaposlitve?	Nima vpliva
Obrazložitev: /	
Kako predlog predpisa vpliva na naložbe v raziskave in razvoj?	Nima vpliva

Obrazložitev:

/